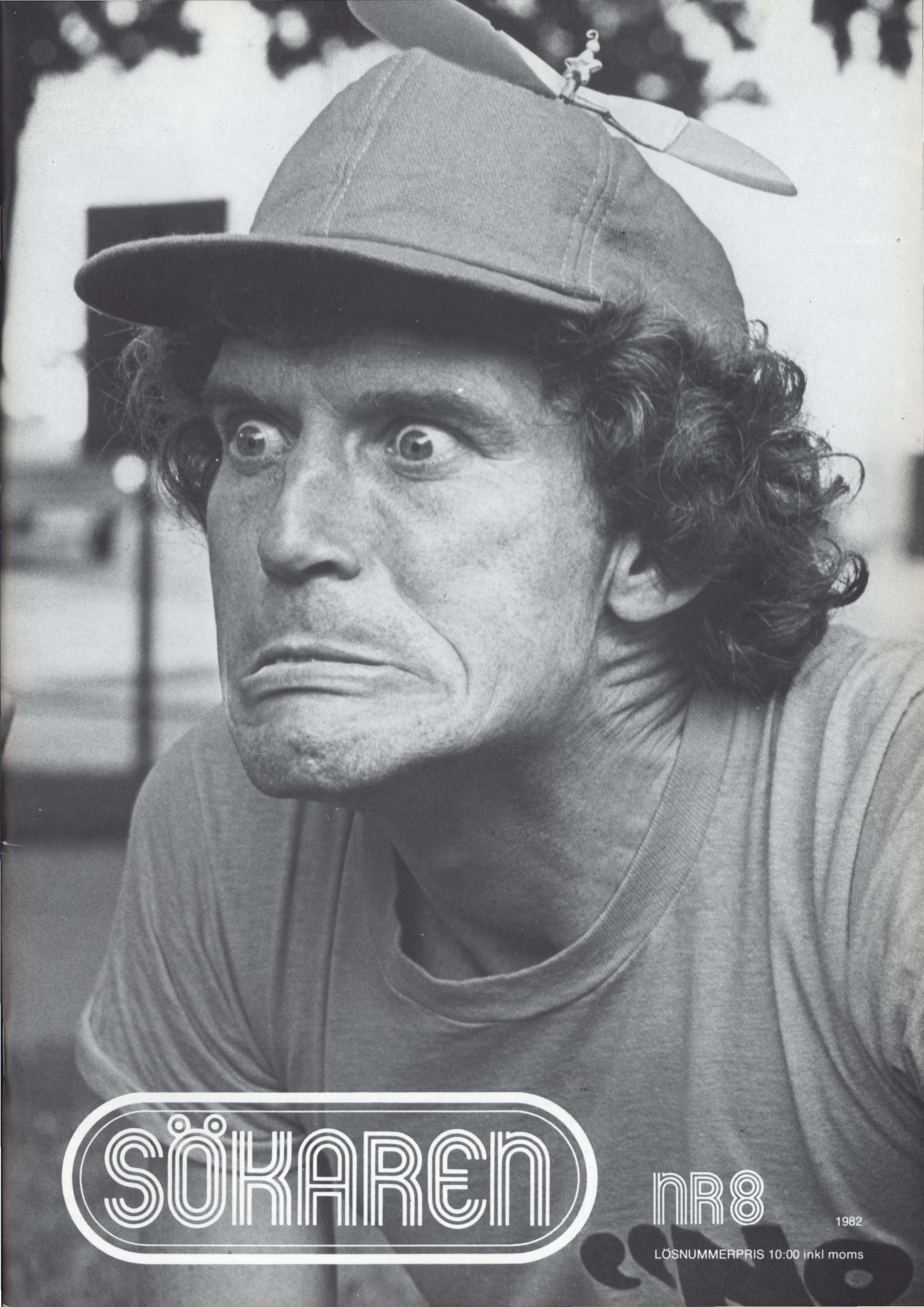

SÖKAREN

nr8

1982

LÖSNUMMERPRIS 10:00 inkl moms

"JÄTTEKNUTEN"

New Games – Nya lekar

Text och bild PER SELLMANN

Dale Le Fevre har i sju år rest runt i världen och lärt människor Nya Tidsålderns lekar. Nyligen har han varit i Sverige.

Kvack! Arummsummsumm! Zoom! Biltvätt! Det är namnen på en rad nya lekar, eller New Games, som det heter på amerikanska.

Nya lekar? Duger inte de gamla längre, de vi lekte som barn? Jo, men inom alla områden sker framsteg, efter gammalt kommer nytt, så även när det gäller lekar.

Och de nya lekarna är för alla åldrar. De är för dig och mig – för oss alla.

Men jag kände ett trotsigt motstånd första gången jag kom i kontakt med de nya lekarna. Larvigt, tänkte jag, inte ska de få mig att skutta omkring och leka en massa fåniga lekar. Men plötsligt var jag mitt inne i en lek – och så vaknade leksinnet. Detta var inte bara lek, utan där fanns något som jag aldrig upplevt förut. Var det att som vuxen få springa omkring på en gräsmatta och jaga "lekkamrater", eller var det känslan att släppa hämningarna och leva lekande i nuet? Jag kom fram till att det var både och.

Efter mitt första lektillfälle pratade jag länge med Dale Le Fevre, legitimerad lekledare och jordenruntfarare i lekseminarier. Jag ville veta mer om New Games.

– Så snart du provat på lekarna, kommer du att förstå idén bakom New Games, säger Dale. Det viktigaste med dem är att de är roliga för alla. Och det finns olika lekar för olika sorters människor – barn, föräldrar, pensionärer, fångar, fysiskt och psykiskt handikappade o s v.

– En sak som skiljer New Games från andra lekar är att de aldrig har något tävlingsmoment. Visserligen leker vi i två lag mot varandra ibland, men det finns inga vinnare och förlorare. Dessutom ändrar lekarna karaktär efter deltagarna – därför kan man leka samma lek med nya människor och ha lika roligt igen. Utgången blir aldrig densamma. Leken blir aldrig tråkig, eftersom du inte vet vad som kommer att hända. Det har hänt att jag lekt en lek hundra gånger och tror att jag kan alla varianter tills en som leker leken första gången ger mig ytterligare en variant av den.

– Det är verkligen kreativt att leka, eftersom du hela tiden utvecklar din fantasi. Visst har vi regler när vi börjar leka, men de är inte givna en gång för alla, utan var och en kan komma med förslag till förändringar under lekens gång och t o m nya lekar.

– De flesta av våra lekar kräver inga redskap, säger Dale. För oss är den som leker viktigast, och folk upptäcker hela tiden hur roligt det kan vara att helt enkelt leka med

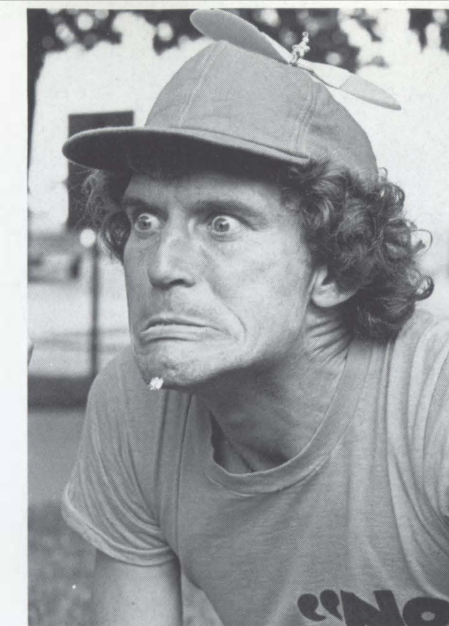
varandra utan bollar och andra prylar. Men vi har också en del verkligen annorlunda redskap, såsom jordbollen och fallskärmen.

– Ett av New Games kännetecknen är att lekarna har psykologiska och sociala aspekter. I lekar där ingen förlorar, utvecklar du en positivare syn på dig själv. Du får inte veta att du inte är tillräckligt bra, för det är du! Det enda du behöver göra är att hänga med i leken. Ta till exempel en lek där idén är att man skall försöka fånga varandra – det gäller alltså att kunna springa fort. Om leken görs med barn eller handikappade som har svårt att röra sig, kan man göra leken i ultrarapid. Det förstör inte leken. Genom att uttrycka sig själv i lek kan man slappna av, ofta omedvetet, efterhand som den första spänningen släpper. Människor som normalt är blyga eller tillbakadragna, glömmar blygheten och leker ohämmat. Genom leken får de också en ny möjlighet att träffa andra människor. Otaliga kontakter knyts vid varje lektillfälle. Vi lär dessutom ut speciella kontaktlekar, där deltagarna uppmuntras att ta på varandra. En sådan lek är "Biltvätten".

– Hur allt detta startade? Dale ler och berättar vidare. I USA har vi New Games Foundation, som bildades 1974 i San Francisco för att sprida "budskapet" om nya lekar. Nu finns det massor av "lektränare" som jag, vilka åker runt och gör "lekseminarier". Jag blir anlitad av fritidsförvaltningar och organisationer som Unga Örnar. Jag undervisar kursledare som dagligen arbetar med barn och lär dom ett nytt sätt att handskas med lekar. Och responsen är stor. Du skulle ha sett när vi demonstrerade New Games för 300 seminariedeltagare på Levande Företag i en Ny Tid! Då fick vi 300 slipsklädda personalchefer och andra att leka brandbilar! Säkert var det en och annan som fick sig en tankeställare!

New Games "varumärke" har blivit jordbollen. Det är en jätteboll på 2 meter i diameter, vilken är målslad som en jordglob. New Games i Sverige fick SAS att sponsra en jordboll till lekfestivalen i Råslambshovsparken i somras. Den väcker uppmärksamhet. Och det är meningen, säger Dale. Jordbollen fungerar som ett jättebra lekredskap men också som fokus vid själva lektillfället. Folk dras till bollen och vips är dom med i leken utan att egentligen veta hur det gick till. Det är New Games!

Du kan få upplysningar om New Games och kommande seminarier genom Lars Lagerstedt, tel. 0762-112 20. Dale Le Fevre kommer till-

DALE LE FEVRE

baka till Sverige och ger lekseminarier till våren. Två böcker finns på engelska, The New Games Book och The More New Games Book, båda utgivna av New Games Foundation. De kan köpas i bokhandeln Vattumannen, Stockholm. Nästa år kommer en lekbok av Dale på svenska. ►

Knuten är en lek där 5-10 personer ställer sig i en cirkel, som är så liten som möjligt, och sträcker händerna in i cirkeln och blandar dem försiktigt, kanske medan de blundar. På en given signal tar de sedan två händer. Om någon har tagit den närmaste grannens hand (alldeles för lätt!) eller två händer på samma deltagare, då släpper alla varandra och börjar om igen. Så snart alla har lyckats, har man bildat en knut. Tanken är att man skall bilda en cirkel utan att släppa taget.

Knäleken gör på ett högst påtagligt sätt folk medvetna om hur beroende de är av varandra. Alla ställer sig i cirkel, nära varandra, vända inåt cirkeln. Sedan vänder sig alla 90° åt samma håll, så att var och en står med ansiktet mot grannens rygg, och så lägger var och en händerna om livet på grannen. Sedan uttalas de magiska orden "på knä!", som här inte har den vanliga innebörden, utan alla för noga ihop knäna och var och en hjälper grannen framför att sätta sig i hans eller hennes knä. På så sätt får man en cirkel där alla sitter i knät på varandra.

NÅGRA AV NYA
FOTOGRAFERADE

TIDSÅLDERNS LEKAR
AV PER SELLMANN

Annastina Vrethammar lär människor att tänka positivt

Affirmationsteknik

Ditt liv kanske inte är precis som du vill ha det. Du är inte nöjd med relationerna till dina närmaste – eller du är ensamstående men längtar efter en partner. Det är inte så bra på din arbetsplats som du skulle önska, du trivs inte riktigt, känner inte för det du gör, utan dagarna är trista och långa. Du har besvär med

din hälsa. Du saknar livsinspiration. Om något av det nämnda, eller liknande problem, gäller dig, då kanske du behöver lära dig affirmationsteknik, ett slags positivt tänkande.

Affirmation betyder bejakelse eller bekräftelse. Du bejaktar att du äger vissa goda, nyttiga egenska-

– *Avsikten med kurserna är att människor skall börja ta kontakt med sitt högre jag, sin stora livspotential, sin gudomliga energi eller vad vi vill kalla det...*

Vi
är
vad
vi
tänker
att
vi
är

per. Du använder en viss teknik med visualiseringar och upprepningar av ord. Och om du går till väga på rätt sätt och ålägger dig disciplinen att genomföra programmet, så kan det göra dig till en ny, mer självförverkligande människa, en människa som lyckas med sitt liv.

Annastina Vrethammar håller kurser i bland annat affirmations-teknik. Vi har besökt henne och bett henne berätta om tekniken. Hon säger att den bör sättas in i ett större sammanhang; hon vill först tala litet om "hur universum fungerar och hur vi fungerar i universum".

– Det nya paradigmet med den holistiska synen på universum innebär att det inte finns några skiljande gränser utan att allt påverkar allt hela tiden. Den person som är jag påverkar allt omkring mig. Vad jag sänder ut och hur jag reagerar på det som finns, påverkar hela min omgivning.

– Livet bara är. Det andra är mina och dina reaktioner, säger Annastina, och hon poängterar att man alltså har ett väldigt ansvar för både sig själv och sin omgivning – och till sist också för hela världen.

– Vi kliver alla omkring med en hel del tankar, känslor och handlingar som inte påverkar oss själva eller vår omgivning särskilt väl. Vi är fullmatade med "skräp". Men när vi börjar ta totalt ansvar för våra tankar, känslor och handlingar, då börjar vi göra något åt dem.

Annastina talar om oss som "programmerade". Vi är fullmatade med program, vilka bestämmer våra reaktioner. En del av programmen är negativa. Dessa medför automatiska negativa reaktioner som gör vårt liv arbetsamt och besvärligt.

De negativa programmen kan vi byta ut mot positiva program.

– När vi får insikten att vi kan programmera om oss själva och bli medvetna, fria varelser, herrar över vårt liv, då kan vi börja jobba på en personlig utveckling.

Här kommer affirmationerna, dvs positivt tänkande, in i bilden.

– Affirmationerna fungerar, säger Annastina, i den utsträckning som jag är villig att ta ansvar även för det negativa som finns inom mig.

För att illustrera vad som händer när vi "börjar fylla på med positiva tankar" tar hon bilden av ett kärl som är fyllt på botten med smutsvatten. När du börjar hålla på rent vatten, rörs först det grumliga vatten upp alldeles förfärligt så att hela kärlets innehåll ser mörkt och

otäckt ut. Men när du fortsätter att hålla på rent vatten, så börjar vattnet rinna över kanterna, det grumliga försvinner och till slut står du där med ett kärl fyllt med alldeles rent vatten.

Alltså: när vi använder positiva affirmationer, då rör vi upp det negativa, grumliga i oss så att vi får tillfälle att titta på det ordentligt. Och då måste vi ta ansvar för "den grumliga perioden", se till att vi kommer igenom den och når fram till renheten och klarheten.

Hur ser en affirmation ut?

– Det är en positivt formulerad tanke. Vi har en massa negativa tankar inbyggda i oss, som säger så här: jag är inte värd att bli omtyckt; för mig går allt på tok; jag klarar inte av det här. En affirmation innebär att vi vänder på det negativa och gör det till en positiv tanke, som vi upprepar. Så här: jag är värd att människor tycker om mig; jag klarar det här; jag kan; jag förstår; och jag gillar mig själv.

– Om en negativ affirmation sitter väldigt hårt, kan man behöva arbeta med positiva affirmationer under en lång period för att det skall fungera.

– För det mesta är negativa responser det första som händer. När jag säger att jag klarar av det här, då kommer svaret inne i mig: oh, nej, inte gör jag det! Att genom positiva affirmationer förändra sig själv kan ofta vara ett långsiktigt arbete. Men det finns också affirmationer som fungerar omedelbart, nämligen inom områden där vi inte har så stort motstånd, som för en del kan röra vår praktiska värld, tex boendeförhållanden.

Men bör det inte finnas en viss realism i affirmationerna? Bör en tjej som ser ut som skruvt intala sig att hon är vacker?

– Det finns ingen som "ser ut som skruvt", om hon inte går omkring och tror det själv! Ifall den här tjejen använder affirmationen "jag är faktiskt snygg, jag är fin, jag är Guds barn, universums barn, alltså vacker", då börjar något hända – gradvis förändras hennes bild av sig själv och därmed hon själv.

Men skall man säga till sig själv att man är bra på något som man faktiskt inte är bra på?

– Vi har alltid en kapacitet som ligger långt över det vi går omkring och tror. Men vi kan med negativa affirmationer blockera vår förmåga att göra vårt bästa.

Innebär inte affirmationer ibland att man skall lura på sig en mer positiv bild av sig själv?

– Nej, man lurar inte sig själv. Om en människa använder affirmationerna på rätt sätt, så får hon

Det hände så mycket positivt i Annastinas liv som följd av den affirmationsteknik hon lärde sig, att hon lämnade sitt arbete som gymnasielärare och startade en kursverksamhet för att dela med sig åt andra människor av sina insikter.

erfarenhet av att de fungerar, och då händer någonting med henne. Hon ser: det är faktiskt på det här sättet det fungerar. Så fort man fått en erfarenhet, så är den ju sanning. Ja, den enda sanning som finns i livet är våra erfarenheter.

Hur används affirmationerna?

– Man säger dem i nu-form, inte att det skall bli så i framtiden, utan att det är så nu. Man säger dem med känsla och inlevelse om och om igen samtidigt som man ser sig själv precis sådan som man vill vara. Och rätt vad det är, när affirmationerna har verkat, när de sjunkit ned i det undermedvetna, eller hur man vill formulera det, så är det så.

Annastina menar att det fungerar helt enkelt för att vi här följer skapandets princip. Skapandet börjar med en idé, en föreställning – oftast en bild, för bilden är ursprungligare än orden. Därefter manifesteras idén i den materiella världen. Och ju mer energi vi koncentrerar kring idén, skapelsetanken, desto snabbare förverkligas den.

– Det har i alla tider funnits människor som affirmerat på det här sättet, fast omedvetet. De har alltid haft en föreställning om vad de skulle bli, vad de skulle göra eller vad de skulle ha. Med sin tankekraft, sin energi, har de hållit fast bilden, tanken, föreställningen, och så har den till slut realiserats. Skillnaden mellan dem och dig är att du vet att det fungerar och arbetar medvetet och disciplinerat på det.

Affirmationerna skall alltså sjunka ned i det undermedvetna och verka därifrån?

– Ja, de är som frön som sätts i jorden. Där får de gro och växa.

Annastinas kurser kostar 450 kronor och pågår veckoslut, från fredag kväll till söndag kväll, sammanlagt omkring 26 timmar inklusive pauser. Adress: Annastina Vrethammar, Mickelsbergsvägen 224, 125 32 Älvsjö. Tel: 08/88 99 58.

SM

En kurs i mirakler

*Djup andlig visdom har dikterats genom en inre röst för
ateistisk psykolog*

En dag 1965 sa dr William N. Thetford, professor i psykologi vid Columbiauniversitetets undervisningssjukhus i USA, till sin kollega och vän dr Helen Schucman att han var trött på all konkurrensen, striden och ovänligheten inom sitt yrkesområde. Han menade att det måste finnas ett annat sätt att leva – i harmoni i stället för i oenighet och split – och han var fast besluten att finna det. Till bådaskild överraskning erbjöd sig Helen Schucman med entusiasm att samarbeta med dr Thetford i ett gemensamt sökande.

Intet anade de vad som skulle följa på detta beslut, vilket märkligt fenomen det skulle utlösa.

En kväll i oktober samma år hörde Helen Schucman en "inre röst". Den talade till henne och uppmanade henne att skriva ned vad den skulle diktera. Rösten skrämde henne och hon ringde till dr Thetford. För honom berättade hon vad hon hört. Rösten hade sagt: "Detta är en kurs i mirakler – skriv ned den!" Hon greps av panik och bad Thetford säga vad hon skulle göra. Han rådde henne att skriva ned allt hon hörde, så skulle de nästa dag se på det tillsammans.

Dagen därpå började Helen Schucman och William Thetford ett mångårigt samarbete. Hon stenograferade ned allt hon hörde, och Thetford skrev sedan ut texten på maskin direkt, oredigerat efter hennes uppläsning från anteckningarna. Det blev ca 1500 maskinskrivna sidor.

Fotokopior av texten började cirkulera bland intresserade 1975. Året efter trycktes kursen och utgavs under titeln "A Course in Miracles" (En kurs i mirakler) av Foundation for Inner Peace (Stiftelsen för inre frid). Det blev tre volymer. Den första, 622 sidor, ger den teoretiska grunden för kursens trossystem, den andra och kanske mest lättillgängliga, 478 sidor, är en

arbetsbok för studerande med en lektion varje dag under ett års tid, och den tredje, 87 sidor, är en handbok för lärare.

Innehållet i dessa böcker om andlig utveckling, som tillkommit på så märkligt sätt, anses av många ha ett högt filosofiskt och psykologiskt värde. Det tilltalar personer med intellektuell bakgrund, såsom universitetslärare, forskare, läkare, författare. När psykologen och parapsykologen Stanley Krippner besökte Sverige för några år sedan, hade han "A Course in Miracles" med sig och läste en lektion varje dag. Även bl a Carl Simonton, Douglas Dean, Bill Roll och Marilyn Ferguson är fascinerade av dessa böcker, liksom i Sverige bl a ett par journalister på Svenska Dagbladet.

Hennes identitet röjdes inte

Medan Helen Schucman levde, avslöjades inte att hon var den som tagit diktamen till "A Course in Miracles". Inte heller yppades dr Thetfords namn. Helen Schucman var född i New York City 14 juli 1909, och hon avled 9 februari 1981. Hon utbildade sig till psykolog, blev forskare och lärare på chefpöster, bl a en tid biträdande professor i psykologi vid Columbiauniversitetets undervisningssjukhus. Hon hade i många år inte mycket till övers för andliga ting och uppfattade sig själv närmast som ateist. Men så kom rösten. . .

Så här beskriver hon den själv: "Rösten var ljudlös, ett slags snabb, inre diktamen, efter vilken jag skrev ned stenografiskt i ett anteckningsblock. Nedskrivningen skedde aldrig automatiskt, utan stod hela tiden under min medvetna kontroll. Den kunde avbrytas när som helst och sedan återupptas igen, där den slutat."

Orden kom så snabbt att Helen hade svårighet att hinna med, fastän hon var en skicklig stenograf. Det var tydligt att Rösten begagnade sig av hennes kunskaper, intressen och erfarenheter, men detta gällde formen mer än innehållet. Ämnet var det sista som hon kunnat tänka sig att själv behandla i skrift.

Helen kände sig illa till mods över att ta denna diktamen. Hon hade en agnostisk inställning och kände impulser att kritisera det hon skrivit ned och bevisa att det var oriktigt. Men hon tänkte aldrig på allvar avbryta arbetet. Hon tyckte att det var en uppgift som hon fått och som hon accepterat att slutföra. Ja, hon började faktiskt tala om den som sitt livsverk.

Etiken i kursen är den gamla vanliga: *älska din nästa!* Det sägs att vi i livet har att välja mellan motsatserna kärlek och fruktan. Antingen älskar man och accepterar, eller också fruktar man och avvisar. Kursen syftar inte så mycket till en förändring av världen som till den enskildes förändring. En av lärdomarna är att man lär sig älska sig själv genom att älska andra och ge upp den oriktiga föreställningen att den som uppträder fientligt mot en själv inte är värd kärlek.

Kursen uttrycker samma andliga sanningar som finns i alla religioner, men den gör det på ett inspirerat, poetiskt och lärorikt sätt, som är unikt. Formuleringarna är eleganta, skarpa och klara i en intellektuell stil. Kursen lär oss inte bara att vi skall älska vår nästa, utan även *hur*. Den är ett slags andlig gör-det-själv-bok. Den visar oss hur vi kan avlägsna det som hindrar oss att vara medvetna om kärleken. Den visar hur vi skall försona oss med och acceptera andra och därigenom göra alla våra personliga förhållanden hela och riktiga. Den lär oss att lämna vår Jag-identifiering för att i stället identifiera

oss med Källan/Gud. Jaget säger: "Här är jag, ensam, i kamp genom livet." Så länge vi ser oss som individuella Jag i kamp med alla andra och med universum, inser vi inte att vi aldrig har varit skilda från Källan, som är Gud/Livet, eller från varandra. Genom att försona oss med andra, försonar vi oss med oss själva och blir mer och mer medvetna om det gemensamma Jag som vi alla har.

Detta var inga tankar som Helen Schucman var bekant med. Hon hade haft ett religiöst intresse i sin ungdom, men gett upp det och kommit att betrakta sig som ateist. Som forskande psykolog hade hon en vetenskaplig inställning och intresserade sig inte för något andligt och obevisbart. Hon var obekant med andlig litteratur. Ändå står de tankar som hon skrev ned efter Röstens diktamen i god överensstämmelse med mystisk tradition. De är dock presenterade i en form som gör dem lättfattliga och användbara för västerlänningar. Läraren sägs komma från Jesus, vilket underlättar för västerlänningar att acceptera den, men den handlar om universella insikter och inte om religiösa doktriner. Vi får hjälp att inse vår identitet med alltet.

Genomgripande förvandling

Syftet med kursen är ingenting mindre än en fullständig förvandling av personligheten, framför allt till större kärlek. Fastän Jesus sägs vara kursens Författare, ligger läran närmare österländsk tanke än traditionell kristen tro. Det rör sig om ett slags kristen Vedanta. Det sägs att Gud är inom oss alla; vi är alla Gud. Min ande, eller mitt medvetande, är en del av Guds ande, eller Guds medvetande. Jag är helig, och jag har tillit till mina bröder och systrar som också är heliga och ett med mig. Alla är vi Guds söner och döttrar. Vi är Guds barn utan synd och skuld. Eftersom vi som gudomliga inte kan synda, finns inget behov av straff. Vi har inget att frukta från Gud. Naturligtvis gör vi många misstag, men dessa behöver rättas till, inte bestraffas.

Vår verkliga identitet är Gud, men Jaget hindrar oss från att inse vårt sanna väsen.

Kristus är ett tillstånd, där man inser sin gudomlighet. Den insikten är ett mirakel!

Vi behöver inte dö för att komma till himlen. Vi är redan där! Guds rike är invärtes i oss.

Kursen ger oss ett nytt sätt att se

på världen, våra medmänniskor och oss själva. Vi är ande av Guds ande, liksom alla våra bröder och systrar. Guds obegränsade kraft manifesteras genom mig, som är Guds son. Denna kraft kan uträtta *allt*. Den kan ta bort all smärta, all sorg, och den kan lösa alla problem.

Insikten att jag är helig skänker frid, gör mig tillfreds och lycklig, säker och full av kärlek. Min känsla av ensamhet upphör. I mig är ständigt Gud, samma Gud som är i allt annat.

Jag vilar i Gud.

Gud är i mig.

Gud är det sinne med vilket jag tänker.

Ingen ny tro

Det är ingen ny religion som Röstens här förkunnat. På kursens undervisning kan inte grundas någon religiös lära med officiella trossatser som spikas fast som Sanningen. Inga guruer kan verka utifrån dess visdom. Kursen hänvisar i stället till en Inre Lärare, som finns inom envar av oss. Denne Lärare talar till var och en efter våra individuella behov och vår individuella förmåga att förstå. Kursen introducerar alltså inte någon ny, uppenbarad Sanning, som alla förväntas acceptera till varje del.

"A Course in Miracles" är – en

RADIESTESI

Komplett sats med fyra Omnidetektorer samt utförlig svensk handledning, att användas till följande:

Lokalisera nedgrävda eller förlorade föremål.

Spåra upp saknade personer eller djur.

Hitta den rätta maten som håller dig slank och frisk och för att upptäcka vilken sorts mat och dryck som inte är nyttig för dig.

Finna en persons longitud och latitud var som helst i världen.

Könsbestämma ägg.

Ja, listan är ändlös.

Denna sats kommer från England och har tusentals entusiastiska användare.

Pris inkl moms och postförskottsavgift 165:–

Generalagent för Skandinavien är

ALLWAVE

Box 4460, 162 04 Vällingby

HELEN SCHUCMAN
1909 – 1981

kurs i mirakler. Den säger oss att mirakler inträffar, när vi rättar till de misstag i vårt tänkande som vi begått. Dess lära stämmer med den vetenskapliga hypotesen att det finns en central skapande intelligens i universum, en hypotes som det blir allt större intresse för i den vetenskapliga världen idag.

Källor: New Realities nr 1, årgång 1, och nr 5, årgång 4 (New Realities, P.O. Box 26289, San Francisco, California 94126, USA) samt de tre böckerna "A Course in Miracles", som kan beställas från Foundation for Inner Peace, P.O. Box 635, Tiburon, California 94920, USA. Böckerna kostar tillsammans 30 dollar, flygpost 49 dollar.

SM

AVSPÄNNING

i aktivitet och vila

Hjälp till självhjälp

– för ökat välbefinnande

– mot stress, oro, ont i rygg,

nacke, axlar, höfter etc.

Individuell undervisning

Ingegärd Bertilsson

Tel. 08/41 11 61

Veganism

är en livsstil präglad av respekt för allt levande. Den är ekonomisk och ekologisk, hälsosam och helvegetarisk.

Vi vill leva i harmoni och frid och i samklang med naturen.

Kan veganism vara ett alternativ för dej? Hör av dej!

Veganbladet

Box 12226 102 26 Stockholm

Tel. 08/50 14 88 el. 0159/124 67

Svenska Veganföreningen

En av världens
främsta experter på
UFO-fenomenet
skiljer fakta
från fantasi
och talar om för er

VAD NI BÖR VETA OM UFO

Av J. Allen Hynek

Fören tid sedan fick jag i en tidning från Dayton se en spalt med rubriken "By George". Där hade en läsare skrivit:

– Bäste George, jag söker bevis på att oidentifierade flygande föremål faktiskt finns till. Någon har sagt mig att du har information om den saken. Finns det oidentifierade flygande föremål? Och exakt vad är de i så fall för något?

Det var undertecknat med signaturen "Student".

Svaret blev:

– Bäste Student, visst finns det oidentifierade flygande föremål. Om vi visste vad de var för något skulle de uppenbarligen inte längre vara oidentifierade flygande föremål. I så fall skulle de vara identifierade flygande föremål. Ta och tänk efter!

Undertecknat "George".

Det ligger en hel del i det svaret. Det är ett obestridligt faktum att det finns rapporter om "oidentifierade flygande föremål" (Unidentified Flying Objects, UFO). De rapporterna finns i hela världen. De är ett globalt fenomen. Och rapporterna passar in i ganska exakta mönster. Det är en vida spridd missuppfattning att alla de där rapporterna är rena fantasifoster. Faktum är att om de vore rena fantasifoster allihop, så skulle jag vilja säga att folk har ganska dålig fantasi. Vi får aldrig några rapporter om oidentifierade flytande föremål. Det händer nästan aldrig att vi får några rapporter om UFO med hjul. Vi får inga rapporter om skära elefanter som flyger sidledes, eller upp och ned. Om alltsammans vore fantasifoster tror jag att vi skulle få en del rapporter i den stilen. Kanske skulle vi få in en rapport att Taj Mahal hade siktats i Brooklyn. Det är absolut säkert att fyra femtedelar av de obearbetade direktrapporterna över

huvud taget inte handlar om UFO. De handlar om IFO – Identified Flying Objects, identifierade flygande föremål. Just nu har vi en massa besvär med Venus. Venus är det där klart lysande objektet som syns på himlen i väster efter solnedgången. Vi får rapporter från vanligtvis tillförlitliga människor som helt enkelt inte kan skilja mellan en planet och ett hål i marken. Men det är inte särskilt ovanligt. Faktum är att under båda världskrigen kastade man bort en hel del ammunition på att skjuta på Venus, eftersom båda sidorna trodde att planeten var en fientlig spionanordning.

En femtedel av alla UFO-rapporter uppfyller däremot de stränga kraven på att inte kunna förklaras utifrån vetenskapens nuvarande ståndpunkt. Det är de rapporterna jag tänker diskutera. Jag skulle vilja definiera dem som rapporter som passar in i det allmänna mönstret och som förblir oförklarade även efter en noggrann teknisk granskning. Det är med andra ord bara de föremål som verkligen förblir oidentifierade efter en grundlig undersökning som förtjänar att kallas UFO.

Jag anställdes av flygvapnet redan 1948, när jag undervisade i astronomi vid Ohio State University. Flygvapnet behövde en astronom som kunde hjälpa dem att gallra ut de rapporter som kunde förklaras logiskt som astronomiska fenomen – meteoror, små stjärnor som blinkade, klart lysande planeter och så vidare. Jag fann att av alla de rapporter vi fick granska kunde ungefär en tredjedel förklaras som astronomiska fenomen. Det är häpnadsväckande hur dåligt folk i allmänhet känner till vad man kan se på himlavalvet. Nå, även om min uppgift egentligen inte sträckte sig längre än så, så var jag ändå nyfiken av naturen. Ytterligare en tredjedel av rapporterna gällde inga astronomiska fenomen, men kunde förklaras på annat sätt, till exempel som ballonger, flygplan och raketer. Sedan har vi den sista tredjedelen som varken kan förklaras astronomiskt eller på något annat uppenbart sätt, och i många av dessa fall kunde man inte komma på någon förklaring därför att materialet var bristfälligt. Vad tar man sig till med en rapport som säger att en snäll liten gumma som steg upp och gick på toaletten klockan två på natten såg någonting som lyste genom fönstret? Tja, man kan just inte ta sig till någonting. Men det finns andra fall där man faktiskt kan göra någonting, där det finns tillgängligt material eller där det faktiskt finns tillfälle att göra en undersökning. Ungefär tjugo procent av alla rapporter kan föras till kategorin "Tillgängligt material ger ingen grund till någon förklaring".

Nu stämmer det där med tjugo procent inte riktigt med vad flygvapnets officiella pressmeddelanden skulle uppges. Där hävdar man att man har förklarat nittiosju procent, och sedan hänger man sig åt ett mycket intressant cirkelresonemang. Man påstår att eftersom det bara är tre procent av fallen som man inte har kunnat förklara så skulle man utan tvivel kunna förklara de tre procenten också, om man bara försökte. Sedan avslutar man bevisföringen med att påpeka att eftersom man vet det så

tjänar det ju ingenting till att försöka. Det kan man knappast kalla en vetenskaplig inställning.

Deras statistik var rena parodin. Till exempel brukade i allmänhet en sergeant klassificera rapporterna, ibland som "sannolikt ballonger". Vid andra tillfällen hade ett föremål lanternor av något slag. Nå, flygplan har ju lanternor. Alltså "möjligen flygplan". Vid årets slut, när man satte ihop statistiken, tappade man bort de där små avslöjande och viktiga orden "sannolikt" och "möjligen".

När jag kom med invändningar sade de:

– Vi kan inte ha hur många kategorier som helst. Dessutom finns det ju faktiskt inga sannolika ballonger. Antingen är föremålet en ballong eller också är det inte en ballong.

Det militära sättet att tänka är ganska intressant på så sätt. Som ni kanske vet ger Websters ordbok tre definitioner på "intelligens" – mänsklig intelligens, djurintelligens och militär intelligens.

Faktum kvarstår att tjugo procent av de rapporter vi fick in förblev oförklarade, och den procentsatsen har förblivit i stort sett oförändrad till dags dato. Om ni läser om ett UFO i tidningen, eller om ni pratar med någon som säger att han har sett ett UFO, så är det än i dag åttio procents sannolikhet att det han har sett inte är ett UFO utan ett IFO.

I min samling har jag hundratals vackra bilder av flygande tefat som visat sig vara IFO och inte UFO. De som hade tagit ett av fotona var så ärliga att de talade om att visserligen hade de inte sett det där föremålet när de tog fotot, men när de fick tillbaka det från fotoaffären på hörnet så fanns det minsann på plåten, och kameran ljuger aldrig, det vet ju alla. Men en noggrann granskning av fotot visade att tefatet inte var något annat än en konisk vägglampa, och glöden under tefatet lampans ljus som återkastades mot väggen. När fotografen ställde ifrån sig kameran råkade han exponera en gång till, och kameran fotograferade då det enda klart lysande föremålet som fanns i rummet – vägg-lampan.

Ett annat foto som tryckts i tidningar i hela landet som ett foto av tvättakta flygande tefat visade sig i själva verket inte vara någonting annat än en tidsexponering av den uppgående månskaran och Venus.

Ett annat foto, som nästan kom att tryckas i en framstående tidskrift med landsomfattande spridning, men som jag som tur var lyckades stoppa i sista minuten, visade sig föreställa månen.

En annan man skickade till mig ett foto av ett linsformat moln. Jag fick en massa besvär med honom. Han insisterade på att det faktiskt var ett flygande tefat och inte något moln. Till slut, efter en omfattande brevväxling, lyckades jag äntligen övertyga honom om att det faktiskt var ett moln. Men så lätt tänkte han inte ge upp. Han skrev tillbaka med en gång och sade:

– Visst, men det flygande tefatet finns inne i molnet.

De här exemplen på naturliga fenomen som av misstag betraktas som UFO

för mig fram till min nästa punkt. De representerar en av flera faktorer som tillsammans inger det vetenskapliga brödrskapet motvilja mot ämnet UFO. För det första har de fullt upp med sitt eget arbete. När de sedan ställs inför otroliga berättelser vet de dessutom att fyra femtedelar av dem kan förklaras samt att ämnet till yttermera visso har dragit till sig ett icke ringa antal knäppgökar och galenpannor som sysslar med det därför att det fyller ett inre, psykologiskt behov hos dem. När de ställs inför allt detta drar många vetenskapsmän helt enkelt löje över hela frågan, trots att löje inte ingår i den vetenskapliga metodiken.

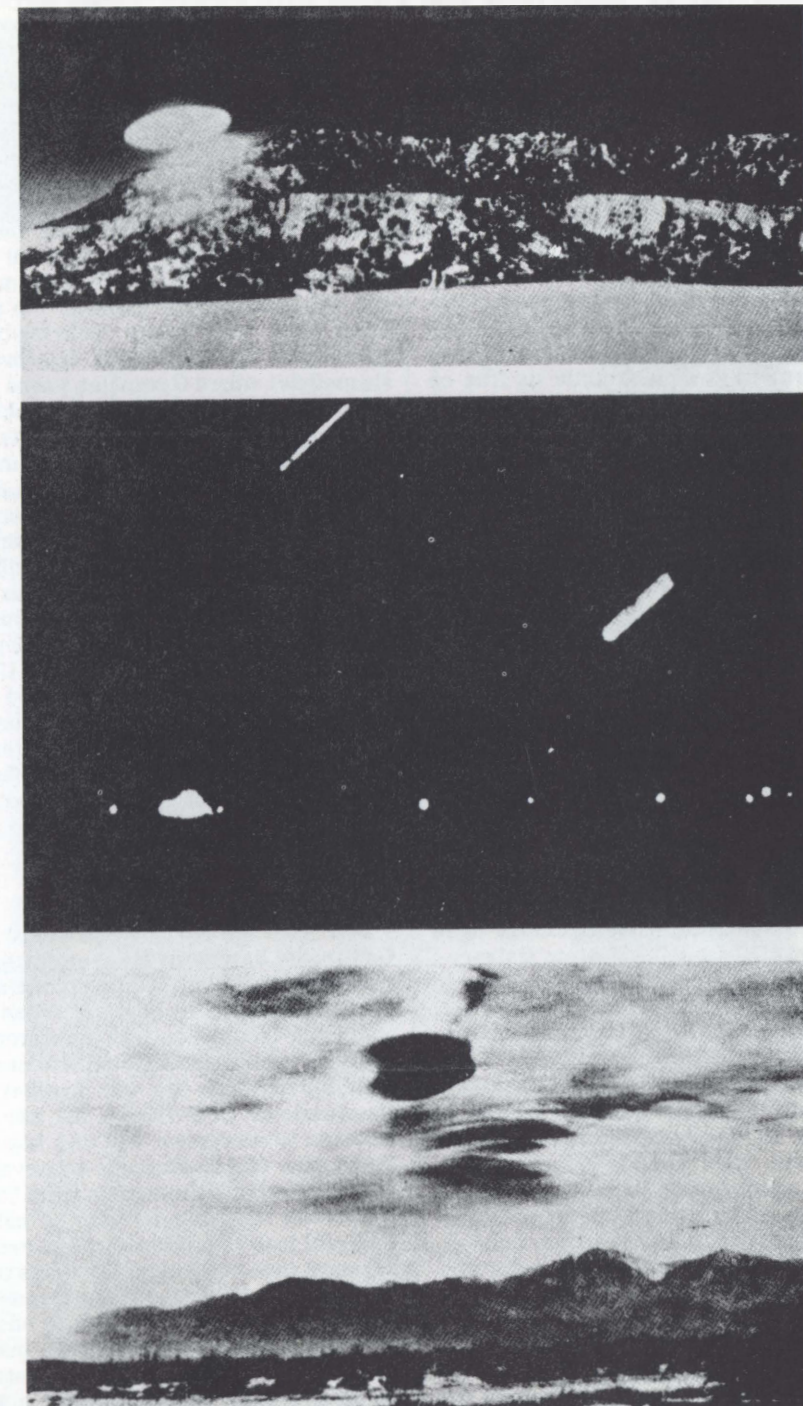
Men är då *alla* de där UFO-rapporterna amsagor som framförts av idioter och som inte betyder någonting? Jag har givit er min definition på vad ett UFO är för något, men det finns en annan som är riktigt bra. General Sanford gav en gång vid en presskonferens en anmärkningsvärt bra definition. Han sade att en UFO-rapport är en otrolig berättelse som framförs av en trovärdig person. Samma erfarenhet har jag själv gjort under loppet av många år. Vittnenas trovärdighet är uppenbarligen av allra största betydelse.

Den tumregel jag har använt mig av är att jag ställer frågan: Är de här vittnena av ett sådant slag att de skulle få vittna inför rätta under vilka andra omständigheter som helst? I allmänhet har jag funnit att det är precis vad de är. När man har flygledare, piloter, poliser, lärare, offentliganställda tjänstemän och vanliga goda, solida och respekterade medborgare som rapporterar om märkliga ting, så blir man tvungen att välja. Man kan säga att de är lögnare eller galna allihop. Det gjorde jag själv i ganska många år. Eller också kan man säga att de helt enkelt har upplevt ett fenomen som det inte finns någon plats för i deras referensramar, ungefär som om en australisk urinvånare skulle rapportera för sin stam om en jumbojet och inte bli trodd.

Den avgörande frågan är alltså om det som de här respekterade medborgarna rapporterade att det har hänt faktiskt har hänt.

UFO-vittnena tycks inte höra hemma hos någon särskild samhällsklass. Man kan inte säga att någon särskild ekonomisk, utbildningsmässig eller social nivå är speciellt benägen att uppleva UFO-fenomen. Vittnena tycks vara ett ganska gott tvärsnitt av allmänheten. Ändå är det oroväckande att man då och då stöter på en UFO-benägen person, som i alla andra avseenden är riktigt klok i huvudet. UFO-frekvensen är för stor för att kunna förklaras med slumpen. För det mesta brukar sådana personer vara psykiskt känsliga och ha haft övernormala upplevelser. En person som jag känner och som ansvarar för kvalitetskontrollen på ett elektronikföretag, har berättat för mig om över hundra UFO han sett. Jag tvivlar på att *alla* var flygplan och planeter. Men i det stora hela representerar UFO-vittnena ett tvärsnitt av samhället, och de har inte för vana att uppleva övernormala fenomen.

När vi nu har klarat av den här ganska långrandiga men nödvändiga inledning-

Identifierade flygande föremål

Dessa kusliga föremål har alla förklarats av J. Allen Hynek. Överst: Det lysande skenet över kullen är faktiskt skenet från en vanlig lampa; fotot är en omedveten dubbel exponering. I mitten: Detta kan se ut som UFO, uppställda på linje, men det är den uppåtstigande halvmånen och Venus, som fotograferats på tid. Nederst: Ett vanligt linsformat moln kan se ut som något helt utanför det vanliga för en otränad iakttagare.

en, kan vi fortsätta direkt med det rapporterade materialet. Jag har kunnat stoppa in ungefär 95 procent av rapporterna i sex huvudkategorier. Jag skulle vilja ta en titt på var och en av dessa kategorier genom att bara citera ett fåtal av många, många rapporter som är helt representativa.

NATTSKEN

Det som kännetecknar nattsken är helt enkelt att deras sätt att uppträda – deras bana och deras dynamik – inte kan förklaras med att en satellit har återinträtt i atmosfären, med att det rör sig om en missil, en upplyst ballong, ett

flygplan eller någonting liknande. Bara när det inte finns någon annan tänkbar förklaring kan de klassificeras som nattsken. En sådan episod inträffade ut-
anför Fargo i North Dakota. Jag under-
sökte personligen fallet. Faktum är att
jag personligen har undersökt nästan
alla de fall som jag här talar om. Jag
tycker inte om att utgå från hörsägen,
från rapporter i dagspressen eller från
tidskriftsartiklar. Jag for till Fargo för
att intervju de människor som hade fo-
tograferat ljusfenomenet. Det hade in-
träffat en kall och klar natt i februari.
Två unga män, som råkade ha en pola-
roidkamera med sig, var på väg tillbaka
till Fargo när ett glödande och nästan
klotformigt "föremål" höjde sig från en
snötäckt stubbåker och snabbt sköt till
våders. Två bilder togs av ljusfenome-
net när det höjde sig från åkern och steg
mot skyn, där det sedan helt enkelt för-
svann.

DAGSLJUSSKIVOR

Den andra kategorin är det jag brukar
kalla "dagsljusskivor". Under de senas-
te tjugofem åren har vi fått många rap-
porter om sådana. Det har konsekvent
rapporterats att de har i stort sett sam-
ma form. Termen "flygande tefat" går i
själva verket tillbaka till detta fenomen.
Jag har hundratals foton av dagsljusski-
vor, men ett foto är aldrig bättre än den
person man får det av. Det enda man
kan säga är att man inte har kunnat be-
visa att fotot är förfalskat. Ett fall som
jag undersökte ganska grundligt ägde
rum drygt tio mil sydväst om Calgary i
Canada. Tre malmletare var på väg
hem, och en av dem råkade ha en laddad
kamera i packningen. Vi fick tag på bå-
de kameran och negativet, och vi lät
analysera båda två in i minsta detalj.
Det råder inget tvivel om att bilden på
fotot är en verklig bild. Nåja, soptunns-
lock som man slängde genom luften
skulle också kunna ligga till grund för
verkliga bilder, men sannolikheten att
någon drygt tio mil sydväst om Calgary,
mitt ute i snårskogen, skulle singla sop-
tunnslock genom luften är inte särskilt
stor.

Jag for till Calgary, hyrde ett litet
flygplan och flög själv över området för
att försäkra mig om att det faktiskt var
snårskog. Det var det. Förstoringen av
det där fotot visade en gestalt som har
beskrivits för mig många, många gång-
er.

En av de frågor jag alltid ställer när
jag undersöker en rapport lyder:

– Vilket vanligt föremål som ni kan
hitta där hemma påminner mest om det
ni såg i fråga om utseende och allmän
form?

Jag fick några mycket intressanta
svar.

En sjuksköterska från centrala Wis-
consin sade:

– Tja, ni vet de där tefaten som ung-
arna brukar ha i stället för kälke? Om
man tar två sådana och lägger dem på
varandra, med någonting emellan, så
blir det det närmaste jag kan komma på.

En man i Massachussetts sade att den
såg ut som en silverglänsande hambur-
gare där köttet stack ut från kanterna.

Dagsljusskivor rapporteras ibland

närma sig marken, men i allmänhet lan-
dar de inte. I stället svävar de någon
meter över marken. Ibland surrar de
samtidigt. Det är uppenbart att om det
finns någon intelligent varelse bakom
de där skivorna, så vet den ett och annat
om materiens tröghetslagar som vi inte
känner till. Det rapporteras att de där
föremålen uppträder på ett sätt som
tycks trotsa tyngdlagen.

Vi har fått några rapporter, fast inte
särskilt många, där ett stort och mer el-
ler mindre torpedformat föremål sik-
tats. I allmänhet höjer det spetsen nå-
got, och från aktern kommer ett stort
antal tefat som flyger omkring över
landskapet och som sedan återförenar
sig med det större föremålet, varpå de-
ta avlägsnar sig. Jo då, det har faktiskt
rapporterats. I ett fall bevitnades det
av hundra bönder i Frankrike. De mind-
re föremålen uppträder som om de skul-
le kunna vara detektorer som kryssade
för att se sig omkring. Det är typiskt att
när de flyger omkring tycks de oscillera,
och när de sänker sig rapporteras det
att de rör sig som fallande höstlöv, ett
slags pendelrörelse alltså. Än en gång
måste jag anmärka att om alla UFO-
rapporter vore fantasiprodukter så tror
jag att vi skulle få ett brett spektrum av
rapporter, i stället för att ungefär 95
procent av alla fall skulle kunna hänfö-
ras till några få specifika kategorier.

RADARVISUELLA FALL

Den tredje kategorin UFO omfattar de
radarvisuella fallen. Låt mig berätta om
ett av dessa fall. För några år sedan be-
sökte jag Australien, och konfererade
med det australiska flygvapnets under-
rättelseavdelning. De var mycket in-
tresserade av UFO-frågan. Nå, när den
formella konferensen var slut tog av-
delningens vice ordförande mig avsides
och berättade för mig om sin egen UFO-
upplevelse. Det händer inte så sällan.
Folk vill inte tala om offentligt vad de
har varit med om, men mellan fyra ögon
berättar de alltsammans. Han sade att
han hade varit uppe och flugit en vacker
och stjärnklar natt när han lade märke
till ett föremål som lyste ganska starkt
en bit från hans vänstra vingpets. Han
talade om för mig att han tänkte strunta
i att anropa tornet, för om han gjorde
det skulle han förmodligen kallas till ett
litet samtal med en psykiater och sedan
få en månads oavlönad ledighet. Men
när han lade märke till att det fanns ett
liknande föremål en bit från högra
vingpetsen också bestämde han sig för
att det nog ändå var bäst att han tog
kontakt med tornet. Alltså uppbådade
han all självbehärskning han hade, an-
ropade tornet och frågade om det fanns
någon annan trafik i närheten av ho-
nom. Svaret blev:

– Ja. Det finns två flygplan till. Du är
faktiskt den mittersta prickken på skär-
men.

Han sade åt mig:

– Vet ni, jag hade god lust att krama
om de där radargrabbarna.

Vi fick nyligen en rapport från Mexico
DF att en pilot har upplevt någonting
liknande. Fallet har ännu inte under-

sökts. Det är fortfarande bara en rap-
port. Dessutom har jag fått höra över
djungeltelegrafen att det har hänt nå-
gonting i samma stil i Wright Patterson.
Det här är någonting som vi mycket
gärna skulle vilja undersöka, men det är
svårt att få ur flygvapnet några uppgif-
ter.

NÄRKONTAKT

Den fjärde av mina sex UFO-kategorier
är den första av tre kategorier som jag
har betecknat som närkontakt. Alla
närkontakter är precis det som ordet
anger. Någon får se ett UFO på så nära
håll att han faktiskt måste ha varit ga-
len om det i själva verket var Venus han
såg. I ett våldsamt uppflammande fan-
tasianfall har jag delat upp närkontak-
terna i tre kategorier och kallat dem
närkontakt av första, andra och tredje
graden.

När det är fråga om närkontakt av
första graden sker ingen växelverkan
med omgivningen. Vittnena får se UFOt
på mycket nära håll, och så är det inte
mer med det. En sådan rapport under-
söktes grundligt av en vän till mig som
växte upp i den småstad i centrala Illi-
nois där föremålet siktades. Han hade
känt familjen som fick syn på det i un-
gefär tjugo år.

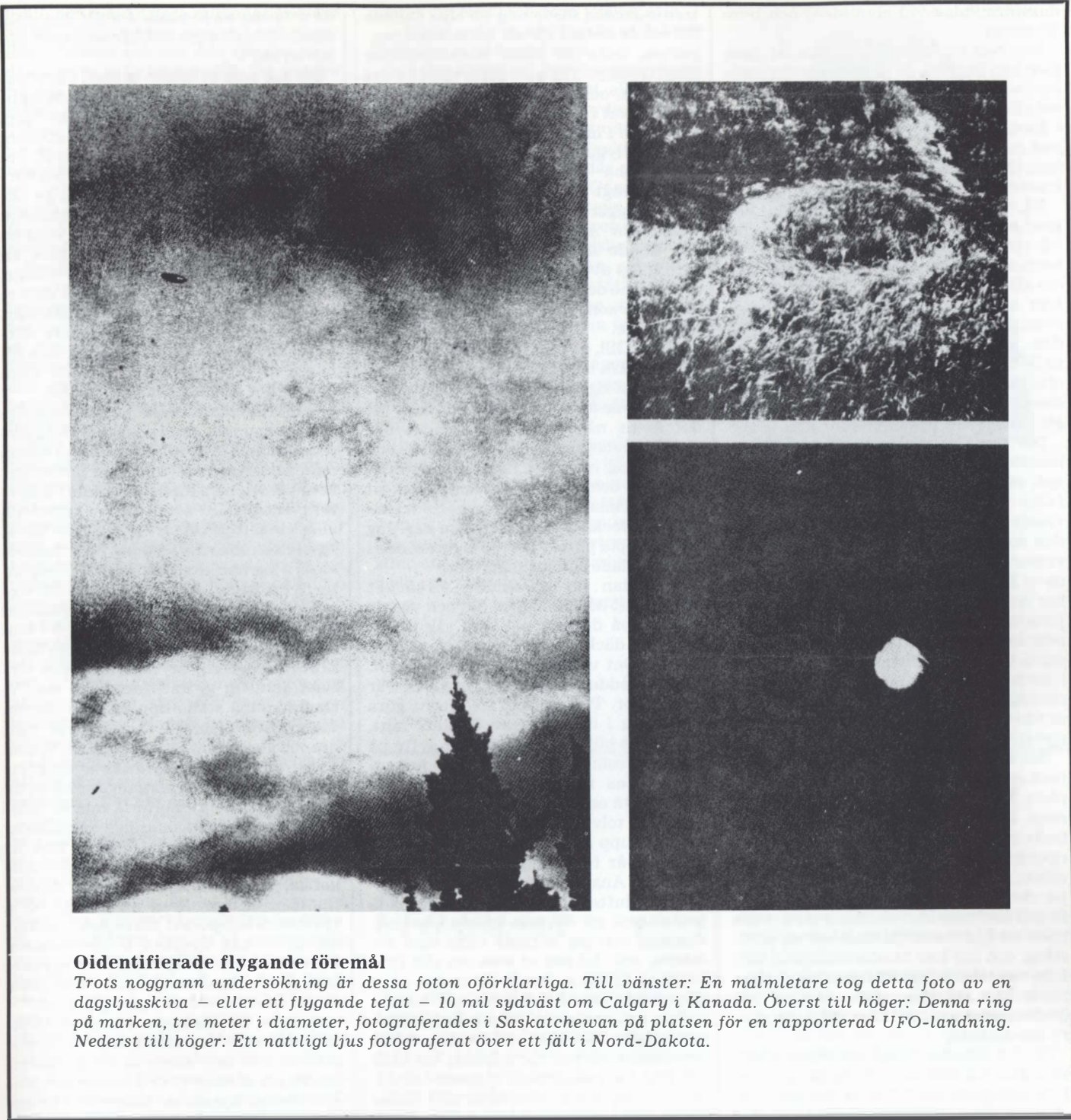
Enligt uppgift befann sig frun i famil-
jen i köket när barnen kom inrusande
och skrek:

– Mamma, mamma, det håller på att
hända något konstigt!

Så gick hon ut, och där fanns faktiskt
ett silverglänsande föremål, format som
en rugbyboll, ganska nära marken. De
sade att det nästan hade kommit åt la-
dan när det for förbi med en hastighet
av drygt trettio kilometer i timmen. Det
var tyst. Det rörde sig över åkern, stan-
nade ovanför en trädunge, hängde där
och svävade tyst, varpå det höjde sig
vertikalt. Vart och ett av barnen och de-
ras mor ritade bilder av hur föremålet
hade sett ut. Modern tog också med ett
disrunt föremålet, och det är inte ovan-
ligt. Vi har fått rapporter att UFOt ut-
vecklar ett slags plasma eller moln om-
kring sig. Ibland blir detta moln så tätt
att det döljer föremålet, och sedan bara
försvinner hela molnet som om det for
in i en annan dimension. Jag säger "som
om". Det försvinner ungefär som klock-
arkatten i Alice i Underlandet.

Hur som helst är detta ett exempel på
närkontakt av första graden. Inga foton
togs. Inga spår lämnades. Det fanns ing-
enting som kunde studeras när det hela
hade skett.

Närkontakter av andra graden är
mycket intressanta. Det är framför allt
dem som centret studerar. Faktum är
att vi har fått ett litet anslag från Re-
search Corporation of America för att
studera just detta slags UFO. I dessa fall
sker en viss växelverkan mellan UFOt
och omgivningen, antingen genom le-
vande varelser eller genom livlösa före-
mål. Jag skall ge er ett exempel, men jag
måste varna er att det är helt otroligt.
Jag säger det i alla fall, för i stort sett
rapporterar jag bara det som har rap-
porterats för mig och som jag har stude-
rat. Vad ni vill tro får ni helt och hållet

Oidentifierade flygande föremål

Trots noggrann undersökning är dessa foton oförklarliga. Till vänster: En malmletare tog detta foto av en dagsljusskiva – eller ett flygande tefat – 10 mil sydväst om Calgary i Kanada. Överst till höger: Denna ring på marken, tre meter i diameter, fotograferades i Saskatchewan på platsen för en rapporterad UFO-landning. Nederst till höger: Ett nattligt ljus fotograferat över ett fält i Nord-Dakota.

avgöra själva.

Det hände den sista september i Sas-
katchewan. Centret håller just på att
utarbeta en fullständig teknisk rapport
om det här fallet. När vi för första gång-
en fick höra talas om det lät vittnet, som
var bonde, förstå att han hade varit sys-
selsatt med att slå ned sin skörd. Det
tyckte jag lät som om han var ett ganska
opålitligt vittne, men sedan visade det
sig att detta faktiskt är någonting som
förekommer inom jordbruket. Han höll
på och slog säden med traktor, och lät
den ligga på marken. Han kom till unge-
fär fem meter från åkerns kant, tittade
upp och fick se något som han först
trodde var ett fågelbo.

Här är jag tvungen att ta tillfället i akt
att göra en anmärkning. Gång på gång
brukar folk, i synnerhet psykologer, sä-
ga åt mig:

– Hynek, det är trots allt så att folk
ser vad de själva vill se. De projicerar
och beslutar sig för att se det som de vill
se.

Jag måste helt enkelt säga att den te-
sen inte stämmer överens med mina er-
farenheter. Ju bättre vittnet är, ju mer
tekniskt tränad personen är, dess mer
försöker han först förklara för sig själv
vad det är han ser. Det händer så ofta
att jag till och med mindre än fem meter
från det var en ballong", eller – som i det
här fallet – ett fågelbo.

Tillbaka till vår bonde. Han klev ned
från traktorn och gick bort mot föremå-
let, tills han stod mindre än fem meter
från det, och då insåg han att det inte
var något fågelbo. Det var ett halvklot,

med platt botten, som svävade över
gräset och som snurrade medsols. När
det gått så långt blev han uppenbarligen
alldeles paff, och gick baklänges. Han
talade om för oss att han inte under någ-
ra omständigheter skulle ha kunnat tän-
ka sig att vända ryggen åt den där
mackapären. Han gick tillbaka till sin
traktor, klev upp och satte sig och när
han såg sig omkring mycket noga fick
han se fyra likadana föremål till. Alla
var de lika stora, och alla snurrade de
medsols. Sedan höjde de sig allesam-
mans vertikalt, i ett slags trappstegsfor-
mering. De steg tills de nådde en höjd av
ungefär sextio meter, rakt ovanför ho-
nom. Där lade de sig på en nord-sydlig
linje, slutade snurra och hängde orörliga
i ungefär två minuter. Sedan steg de
rakt upp genom ett ganska lågt moln-
täckte (det här hände på dagen, en sön-

dagsförmiddag vid elvatiden) och bara försvann.

När han hade hunnit samla sig igen gick han bort till de platser där föremålen hade befunnit sig, och exakt där hittade han cirklar som var drygt tre meter i diameter och där gräset hade pressats ned mot marken, medsols. När vår man kom dit ungefär en vecka senare var avtrycken fortfarande mycket tydliga.

Nå, vad gör man när det har hänt någonting sådant? Fallet rapporterades till vetenskapsbyrån i Ottawa, och vetenskapsmännen där brydde sig inte ens om att titta på bilderna utan sade på rak arm att det utan tvivel rörde sig om svampar. Det är typiskt för hela attityden. Vetenskapsmän, som borde vara nyfikna på märkliga fenomen, tar alltför ofta till första bästa etikett och klistrar den på dem och tror att de på så vis på ett snyggt sätt har löst problemet.

Det finns många andra historier av liknande slag. Ibland lämnar föremålen spår efter sig på marken. När vi i det här fallet tog prover på jorden i cirkelarna visade det sig att det inte gick att blanda den med vatten. Den led av utpräglad vattuskräck, och den såg helt annorlunda ut än resten av marken. I Oak Ridge har de varit vänliga nog att undersöka jorden med ett 250 000 watts elektronmikroskop och hittade ganska intressanta långa och kristallina spolar, nålar, i jorden. Jorden utanför cirkelarna undersöktes också. I den fanns det inte så mycket som ett spår av de kristallina spolarna.

Det finns också många fall av närkontakt av andra graden där djur har berörts. Faktum är att i en del fall har vittnena talat om för mig att det första tecknet de fick på att det var någonting egendomligt på gång var fenomenets effekt på ett djur – att en katt har börjat dunka huvudet i väggen eller att hästar har väsnats i stallen. I New York hade en tjur varit tjudrad vid en järnstång, och när han försökte komma bort från vad det nu var så bokstavligen talat böjde han stängen, trots att han var tjudrad med nosring. Han måste ha varit bra skrämmd.

Till slut kommer vi till vår sjätte UFO-kategori, närkontakt av tredje graden. Den kategorin omfattar de fall där man rapporterat människoliknande eller andra utomjordiska varelser. Här vill jag än en gång betona att jag aldrig har sett någon sådan varelse själv och att jag inte är riktigt säker på vad jag skulle göra om jag fick syn på en. Men faktum är att de har rapporterats. Vi har nu tusentals sådana rapporter i vårt arkiv på centret. Det enda vi behöver är ekonomiska medel för att studera mönstren ordentligt.

En sådan händelse inträffade i New Hampshire i fjol. När en man gick ut för att undersöka någonting konstigt som lyste ropade han på sin hund – en elak hund, det vet vi av personlig erfarenhet. Då såg han att ljuset kom från två egendomliga varelser som tog upp stenar från marken och lade dem i något slags väska. Hunden rusade bort mot de båda varelserna, kom halvvägs fram till dem, stannade med håren på ända och kom sedan tillbaka igen och jämrade sig.

Ett annat exempel på närkontakt av

tredje graden förde mig till Nya Guinea för två år sedan, för att undersöka rapporten, trots att fallet hade inträffat långt tidigare. Jag blev förbryllad av det här fallet, och eftersom jag skulle resa jorden runt i vilket fall som helst stannade jag i Port Moresby och tog ett litet missionsflygplan till en plats som hette Raba Raba – ett namn som betyder ”långt, långt borta”. Sedan seglade jag med utriggare till den lilla missionsstationen där man hade sett fenomenet. Jag kunde intervju sex av vittnena med hjälp av tolk, och sedan for jag till Melbourne och talade med fader Gill, en missionär som också hade bevittnat det inträffade.

Fader Gill, en mycket metodisk anglikansk präst, lakonisk och omöjlig att reta, befann sig i sitt arbetsrum när en av papuanerna kom inrusande och sade att det fanns någonting egendomligt där ute. Eftersom fader Gill hade suttit och skrivit, tog han helt lugnt sin anteckningsbok och sin blyertsenna, gick ut och antecknade allt som inträffade, inklusive klockslaget på minuten när. Jag har en kopia på de anteckningarna, och i vårt bandade samtal säger han:

– Medan vi betraktade föremålet kom det ut några män ur det och visade sig ovanpå det, på det som såg ut att vara ett däck ovanpå den där väldiga skivan. Det var fyra män allt som allt, och det rådde inget tvivel om att de var människor. Två av dem såg ut att göra någonting i närheten av däckets mitt. Då och då böjde de sig ned och lyfte på armarna som om de höll på att justera eller ordna något. En av gestalterna tycktes stå och titta ned mot oss. Vi var ungefär tolv personer just då. Jag sträckte upp armen i vädret och vinkade. Till vår förvåning gjorde gestalten likadant. Ananias viftade med båda armarna i luften, och då gjorde de båda gestalterna på däckets utsida likadant. Ananias och jag började vifta med armarna, och det såg ut som om alla fyra vinkade tillbaka. Det tycktes inte råda något tvivel om att våra rörelser besvarades. Alla gossarna på missionsstationen kippade hörbart efter andan. Efter ytterligare ett par tre minuter verkade det som om gestalterna tappade intresset för oss, för de försvann ned under däck. Klockan 18:25 visade sig två gestalter än en gång och fortsatte med det som de hade hållit på med innan de blev avbrutna.

Nå, jag har haft långa samtal med fader Gill och jag har helt enkelt inte kunnat hitta någonting ofördelaktigt i hans karaktär. Han står med båda fötterna på jorden. Det gör de båda andra vittnena också. Till yttermera visso är det här bara ett enda fall av hundratals liknande.

Jag har gjort en ganska snabb överblick över de här sex grundläggande kategorierna, men låt oss nu fråga oss själva vilka djärva avvikelser från de gängse tankemönstren, vilka kvant- språng i vår nuvarande uppfattning som behövs för att vi skall kunna godta de kännetecken som oftast rapporterats. Om vi nu antar – och för min del anser jag inte att det är något särskilt djärvt antagande – att det faktiskt ligger någonting i de här rapporterna, hur skall vi

då utforma en hypotes för att den skall kunna omfatta allt det här som har rapporterats?

En sak som vi måste ta med i hypotesen är ett krav på en annorlunda uppfattning av gravitationen och av vilka möjligheter det finns att manipulera den, möjligheter som vi ännu inte vet någonting om. En annan sak är en förståelse av rummet och tiden, och av vilka möjligheter det finns att manipulera dem, även de möjligheter som vi ännu inte vet någonting om. Ytterligare en sak är förmågan att göra folk orörliga. Gång på gång har vi tagit emot rapporter om förlamning, blindhet, brännsår, kväljningar, huvudvärk och annat, alltsammans temporärt. Jag känner inte till några styrka rapporter – men flera ostyrkta – om permanenta skador.

Om vi nu skulle försöka förklara det här fenomenet, skulle ingen vanlig hypotes duga. I hypotesen måste vi räkna med antingen en förmåga att färdas genom tid och rum med materiella farkoster på något sätt som vi inte känner till, eller ett sätt på vilket en avlägsen intelligens kan manifesteras sig här, materialisera sig här, utan att faktiskt behöva förflytta någon materia, som vi till exempel gör när vi skickar en rymdsond från Cape Canaveral till Mars. Vi kan fråga oss om intelligensen i fråga kanske befinner sig mycket närmare, fysiskt sett, än vi kan föreställa oss. Vi skulle kunna ställa upp en hypotes om ett existensplan, en finare värld runt oss och genom oss, ett slags materia som fungerar enligt annorlunda kvantprinciper än vår så att övergångar mellan de båda formerna av materia inte är möjlig. Men precis som omöjliga övergångar inom fysiken i själva verket inte är omöjliga utan bara mycket mindre sannolika, på samma sätt finns det kanske tillfällen då barriären mellan de båda världarna temporärt försvinner, tillfällen då vi kan uppleva UFO-fenomen. Detta skulle naturligtvis på ett mycket snyggt sätt besvara frågan ”Var finns nu det där UFOet som sågs i går kväll?”

Nå, är vi då tvungna att tillgripa sådana hypoteser? Jag måste säga att hypoteser som är helt acceptabla för American Physical Society helt enkelt inte duger. Sådana hypoteser stämmer helt enkelt inte in på det som rapporteras, lika litet som den klassiska mekaniken kunde förklara atomspektra, vilket tvingade oss att ta fram en ny fysik. Det vi måste göra är naturligtvis att fortsätta studera. Antag att vi hade frågat Benjamin Franklin vad det är för något som får solen att skina. I så fall skulle Ben kanske ha föreslagit en massa olika svar. Ett av dem skulle förmodligen ha varit:

– Det har jag ingen aaaning om.

Men hur skulle han någonsin ha kunnat tänka sig att solen är ett väldigt fusionskraftverk? Om vi tänker på att det finns stjärnor som kanske är flera miljoner år äldre än solen, så är det faktiskt möjligt att det finns civilisationer som ligger flera miljoner år före oss. Tänk på att vi själva har färdats från prärievagnar till jumbojet på ungefär ett och ett halvt sekel, och från Kitty Hawk till månen på bara sjuttio år. Det finns faktiskt en viss möjlighet att civi-

lisationer som är flera miljoner år äldre än vår skulle kunna veta ett och annat inom fysiken och om den fysiska världen som vi inte känner till. De kanske till och med skulle kunna stråla ned föremål eller människor, som man gör i TV-serien *Star Trek*. Det skulle mycket väl kunna finnas något sätt att förflytta någonting till punkt B från punkt A utan att behöva förflytta det fysiskt från punkt A till punkt B. Fråga mig inte hur, för det vet jag inte. Jag vet bara att vi måste fortsätta att studera frågan.

En fråga jag ofta får är:

– Om de där UFO representerar en intelligens från någon annanstans, varför kontakter de oss inte? Varför landar de inte på Vita Husets gräsmatta? Varför landar de inte med en hel flotta under pausen mellan första och andra halvlek i någon publikdragande fotbollsmatch?

Nåja, inom vetenskapen är det ju faktiskt så att man tar reda på hurdana fakta är och inte hurdana man skulle vilja att de vore. Faktum är att när man granskar närkontaktsfallen så finner man att de i allmänhet sker i isolerade trakter där det inte finns någon bofast befolkning. De landar helt enkelt inte inne i city i någon av våra storstäder.

Länge trodde jag att vi bara kunde sopa allt det här under mattan och säga att alltsammans måste vara nonsens, att det inte skulle kunna vara någonting annat än rena struntet, men jag har handgripligen tvingats till den motsatta slutsatsen.

Låt mig säga så här: Antag – märk väl att jag säger *antag*. Nu talar jag inte som astronom. Det här är ren science fiction – men antag att NASA om en million år blir tillräckligt klyftiga för att utforska ett annat solsystem, och antag att de då på en eller annan planet hittar en civilisation som liknar den vi själva hade på Karl den Stores tid, omkring år 800 e. Kr. I så fall tror jag att vi också skulle vara tillräckligt klyftiga för att inse risken för en kulturchock. Om vi plötsligt skulle överösa dem med sofistikerade apparater och avancerade möjanger skulle kulturchocken kunna slå fruktansvärt illa. Vi kanske skulle bestämma oss för att ta hundra år på oss och indoktrinerar eller akklimatisera dem. Vi kanske skulle vänja dem långsamt vid tanken, visa oss då och då och göra konstiga saker så att folk så småningom skulle bli vana vid oss. Vi skulle inte landa med en väldig flotta på deras motsvarighet till Vita Husets gräsmatta. Å andra sidan skulle vi säkert inte resa så långt för att göra rena barnsligheter som att stoppa bilar och skrämma djur. Det skulle inte vara vettigt.

Det skulle kunna tänkas att de håller på att försöka vänja oss. Det finns en liten möjlighet att de där egendomliga händelserna som har rapporterats ingår i någon övergripande plan. Som jag redan har sagt är det här science fiction, men jag har ofta lekt med tanken.

Jag är ungefär som den där gossen i *Dragnet* som säger:

– Det enda vi är intresserade av är fakta, damen.

Och jag själv är åtminstone inte beredd att acceptera någon entydig hypotes. Som jag brukar säga åt mina stu-

denter vid Northwestern University:

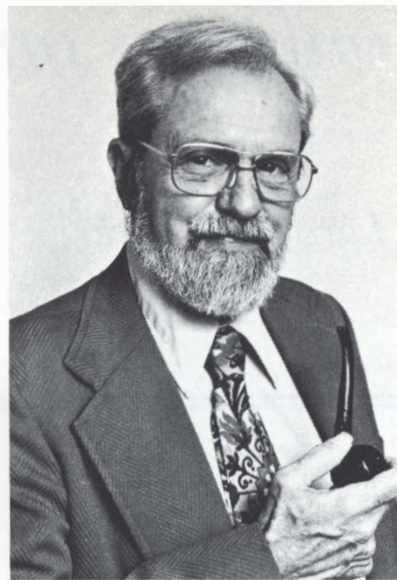
– Om ni vet svaren i förväg är det inte forskning ni håller på med.

Och det här är ett forskningsproblem. Det finns en möjlighet att alla de där fallen då man sett utomjordiska varelser är bluff, men jag måste ändå fråga mig varför alla dessa fall tycks äga rum bara i isolerade trakter, där risken för en konfrontation är liten. Gång på gång på gång råkar den som får syn på de där varelserna på dem av en ren händelse, medan han går längs en enslig landsväg eller någonting i den stilen, och varelsernas allmänna handlingssätt är enligt alla rapporter att de ger sig av illa kvickt, att de tar sig in i sin farkost och försvinner.

Jag inser att ni ställer frågor och undrar: Faktum är att det gör jag själv också. Och jag vet helt enkelt inte svaren.

Jag känner att jag är ungefär som en resenär som har färdats till exotiska länder och som då han kommer tillbaka anser att det är hans plikt att berätta för dem där hemma en del om infödingarnas seder. Vissa av historierna kanske låter otroliga, men jag försäkrar er att de är ren rama fakta.

Översättning: Gunnar Gällmo

PROFESSOR J. ALLEN HYNEK

Hyneks Center for UFO Studies har adressen P.O. Box 1402, Evanston, Illinois 602 04 USA

UFO-EM-fall

”När det mångfärgade föremålet befann sig på ett avstånd av 30 meter från bilen, stannade bilmotorn. Föremålet svävade, enligt de två vittnenas utsago, på 20 meters höjd över marken i tre minuter och avlägsnade sig därefter långsamt. Bilen kunde sedan åter startas utan svårighet.”

”Bilisten såg en Saturnusformad skiva, 30-45 meter i diameter, med en rad ovala fönster. Han blinkade med strålkastarna tre gånger, varpå föremålet kom rätt mot honom och passerade ovanför bilen på endast 10 meters höjd. När detta hände, slocknade biljusen, motorn stannade och radion tystnade, och han kände en ökad värme. Sedan gav sig föremålet snabbt iväg, och därefter fungerade bilen normalt.”

Dessa två rapporter finns med bland 279 liknande fall, där en bilmotor har stannat i närvaro av ett UFO, vilka tas upp i en skrift av Mark Rodeghier, som utgetts av professor Hyneks Center for UFO Studies. Skriften heter UFO Reports Involving Vehicle Interference, a Catalogue and Data Analysis.

Katalogen upptar 441 fall, men i endast 279 av dessa rapporteras motorn ha stannat helt. De övriga fallen är bl a så-

dana där motorn har förlorat styrka eller där endast strålkastarna eller radion har påverkats.

Alla dessa händelser kallas elektromagnetiska fall, EM-fall, eftersom mycket tyder på att de rapporterade effekterna har berott på närvaron av ett starkt elektromagnetiskt fält.

UFO-fall av denna typ är särskilt intressanta, eftersom vittnena på sätt och vis har fått ”instrumentutslag” – instrumentet är bilen – som visar närvaron av något verkligt och onormalt.

I hälften av EM-fallen finns mer än ett vittne. I flera fall finns dessutom oberoende vittnen: bilister har ovetande om varandra varit med om EM-effekter i samband med ett UFO.

Några karakteristiska drag:

När UFOet jagar en bil, har det blå färg, det syns en ljusstråle från det, fordonet sätts ur funktion, och det blir fysikologiska effekter på vittnena. Det förekommer även att föraren förlorar kontrollen över bilen som tycks stå under UFOts kontroll, exempelvis så att den fortsätter med samma fart trots att föraren släppt gaspedalen.

När UFOet landar, brukar det ha metallisk färg, det ser ut som en skiva, och det hörs ljud från det.

Källa: International UFO Reporter, januari 1982.

Konferens om shamanism och healing

Av Lars Lundmark

Första veckan i juni hölls en konferens i Alpbach, Österrike, om shamanism och healing. 320 människor hade sökt sig till denna vackra alpdal, och det blev en vecka fylld av starka intryck.

Intresset för shamanism och andra folkliga läkemetoder ökar idag i många västerländska länder. Det finns säkert många och olika orsaker till detta intresse, det kunde märkas på deltagarnas varierande bakgrund och deras olika personliga skäl för att söka sig till konferensen.

Bland deltagarna fanns många läkare, psykologer och andra yrkesgrupper med människovårdande uppgifter. En del kom med öppet sinne och förhoppning att få lära sig något nytt, andra kom som kritiska granskare och förment objektiva iakttagare. En del kom för att de själva ville bli helade.

Vad innebär då shamanism? Enligt en av auktoriteterna på området, Michael Harner, är det fråga om uråldriga tekniker som används i syfte att uppnå och bevara ett tillstånd av hälsa och balans med naturen. En shaman har en betydelsefull ställning i en stams sociala, kulturella och andliga liv. Han är ofta såväl medicinman som andlig vägledare och upprätthållare av stammens myter och religiösa riter.

Shamanens första uppgift är att hela sig själv; först därefter är han kapabel att hela andra.

Shamanernas verksamhet visar en slående likhet över hela världen, även när man jämför folkslag som i övrigt har olika kultur och är skilda åt genom stora avstånd och oceaner. Shamaner finns bland eskimåerna på Grönland, bland indianerna i Nord- och Sydamerika och bland Australiens urinnevånare. Även våra egna samer har (hade?) sina shamaner, nåjder.

På konferensen i Alpbach fanns tyvärr inga samer med, men däremot ett flertal representanter för

den indianska shamankulturen, bl a Rolling Thunder från Cherokee-stammen och den 103-årige Don José Matsuwa, shaman och ceremoniell ledare från Huicholstammen i Mexico. Dessa två ledde tillsammans med Letty Guirnalda från Filippinerna och Shree Chakravarti från Indien första kvällens inledningsceremoni. Denna ceremoni hade formen av tacksägelse till moder jord, till de krafter som gjort det möjligt att samlas till detta möte mellan olika kulturer. Rolling Thunder uttryckte förhoppningen att vi alla deltagare i konferensen skulle genomgå en helandeprocess, som vi skulle kunna föra vidare när vi återvänt till våra hemorter.

Konferensveckan hade ett varierat program med föreläsningar, paneldiskussioner, workshops och filmer. Bland föreläsarna fanns förutom de nämnda Hans Bender, pionjär inom den parapsykologiska forskningen, Albert Hoffmann, "uppfinnaren" av LSD och engagerad i studier av shamanism och effekterna av sinnesutvidgande droger, samt Stanley Krippner, antropolog och psykolog, välkänd för sin forskning om shamanism, parapsykologi, healing och förändrade medvetandetillstånd.

Vid konferensens olika workshops gavs tillfälle att pröva olika healingmetoder och shamanistiska tekniker. En av de mest intressanta var Michael Harners *Journey to the upper world*. Denna shamanistiska resa är en av de äldsta kända metoderna för att nå den "annorlunda verkligheten", de dimensioner som shamanen utforskar och som i övrigt är kända endast genom myter och fragmentariska hågkomster av drömmar. Resan sker med hjälp av visualiseringstekniker till ackompanjement av en speciell trumrytm. Trumman fyller samma funktion som flera andra metoder för att nå förändrade medvetandetillstånd, såsom droger, fasta, fysisk

utmattning m m, nämligen att förändra hjärnans verksamhet och möjliggöra ett överskridande av den vanliga verklighetsuppfattningen. Flera av deltagarna i denna workshop nådde "the upper world" och återvände med berättelser om möte med sällsamma varelser och döda släktingar och vänner.

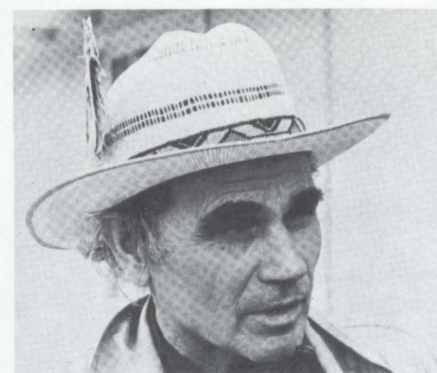
Stanley Krippner höll flera workshops, bl a demonstrerade han Stanislav Grofs andningsövningar och behandlade utforskningen av den individuella mytologin. Med individuell mytologi menar Krippner tanke-, handlings- och känslomönster som återspeglar individens uppfattning om universum och sin egen roll i detta universum. Den individuella mytologin fyller samma funktion för individer som kulturella myter för samhällen, nämligen att definiera etiska regler och värdesystem. I denna övning användes tarotkort, drömmar och psykosyntestekniker för att utforska och identifiera de personliga myterna.

Jarbas och Carmen Marinho från Brasilien hade en workshop som tog upp en metod för utveckling av mediala förmågor. Metoden, som utvecklats av paret Marinho under en 20-årsperiod, innefattar bl a träning i koncentration och mottaglighet, kombinerad med inre rening och avslappning för att förbereda kontakten med den andliga världen.

Paret Marinho hade också en workshop för träning i andlig vägledning. Den omfattade metoder för aktivering av shakras, hur man uppnår kontakt med skyddsandar, utdrivning av onda andar m m.

Det var således ett varierat program. Man kunde välja att delta i workshops med olika aktiviteter eller att följa en workshopsledare som man var speciellt intresserad av. Självt deltog jag i de flesta av Rolling Thunders workshops.

Enligt programmet skulle Rolling Thunder prata om olika ämnen var-

ROLLING THUNDER

je gång, bl a om bödens kraft i healing, om hur man samlar och använder örter, om väderväxlingar och dess orsaker m m. Men Rolling Thunder behandlar inte ett ämne i taget i sina föreläsningar, utan han rör sig i en cirkel, där associationerna avlöser varandra. Han kan börja med att berätta om hur det gick till när han träffade och friade till sin fru, Spotted Fawn. (Det var förr snabbt avklarat. Han ställde frågan *Can you cook?*, d v s Kan du laga mat?, och sedan var saken klar.) Därefter kommer han in på livet i indianreservaten. Han visar på skillnaden mellan "The original man's", d v s den ursprungliga människans, sätt att leva och den sk civiliserade människan. "Den ursprungliga människan har ett rent sinne, den civiliserade människan har ett orent sinne, och det är den grundläggande orsaken till miljöförstöringen."

Rolling Thunder kallar sig själv gentlemannavilde. "Jag är vilde för jag har aldrig fått lära mig att stjäla och ljuga som den civiliserade människan." Efter några timmar upptäcker Rolling Thunder att han inte talar så mycket om dagen ämne, men ingen är ledsen för det.

Varje workshop inleds och avslutas med traditionella indiansånger, och Rolling Thunder inbjuder alla att sjunga med.

Det är naturligtvis ingen slump att det sitter många läkare vid Rolling Thunders fötter och uppmärksam lyssnar när han berättar om sina örter. Den mekaniska synen på människan och naturen, som präglat västerlandet under 1900-talet, börjar ifrågasättas av allt fler. Inom sjukvården ifrågasätts den av patienter och i vissa fall av läkarna själva. Att då söka sig till folkliga läkemetoder från olika länder är naturligt för dem som inte sitter alltför djupt fast i den akademiska lärdomen och den västerländska etnocentriciteten. Under den av-

slutande paneldebatten betonade också Michael Harner att vi måste bekämpa vår fåfänga etnocentriska stolthet och öppna oss för den kunskap som finns i de länder som vi betecknar som underutvecklade. Människorna där har fortfarande ett levande förhållande till moder jord och alla hennes varelser, som vi har mycket att lära av.

I ett försök att summera olika synsätt på hälsa och sjukdom talade Stanley Krippner om likheter och olikheter mellan den västerländska läkarens och shamanens sätt att bota sjukdomar. Båda börjar med att ställa en diagnos, att ge sjukdomen ett namn. Detta namn kan vara exempelvis cancer, schizofreni eller besatthet. Nästa steg är att utföra de ritualer som alltid ingår i sjukdomsbekämpningen. Dessa kan bestå av danser och trumspel. För den västerländske läkaren är receptskrivningen den främsta magiska ritualen. Därefter får den sjuke sin medicin, som kan bestå av örter, beredda på ett speciellt sätt av medicinmannen. I västerlandet består medicinen av kemiska preparat som är utprovade och godkända av medicinsk expertis. Därefter tillfrisknar patienten, eller också gör han det inte!

Det som skiljer den västerländska medicinen från den traditionella folkliga medicinen är framför allt att i västerlandet nonchaleras trons betydelse i helandeprocessen. Våra läkare talar ofta nedsättande om "bara" tro eller att det "bara" är fråga om en placeboeffekt. Men enligt Krippner är många gånger trons betydelse större än läkemedlets egna botande egenskaper.

Det som tydligast framkom under konferensen var behovet av ett fördjupat ekologiskt medvetande. De nordamerikanska indianerna talar om betydelsen av respekt för och kärlek till moder jord. Rolling Thunder menar att det är "den store anden" som är alltings ur-

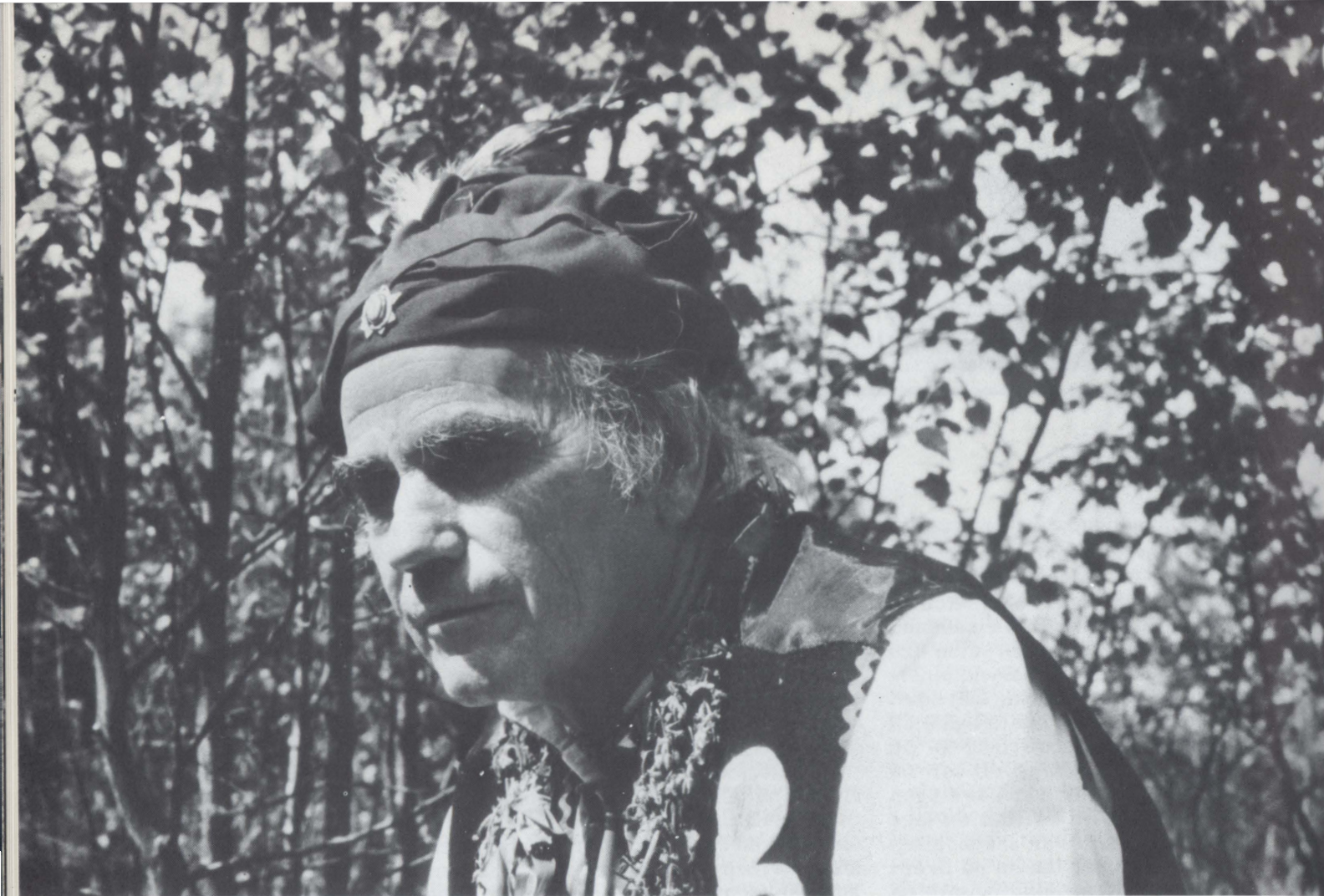
sprung och att det är därifrån som alla helande krafter kommer. Letty Guirnalda talar i traditionella västerländska religiösa termer när hon beskriver sig själv som ett verktyg för Guds helande kraft. Det finns många sätt att säga samma sak, men gemensamt för alla deltagarna i konferensen var vördnaden för skapelsen. Samtliga betonade vikten av ett kärleksfullt förhållande till allt levande, till växter och djur, till naturen som omger oss. Det är också viktigt att ta hänsyn till naturen inom oss genom att lyssna till den inre rösten.

Arnold Keyserling, professor i filosofi och religion, lanserade begreppet *inner ecology* i ett försök att beskriva det medvetandetillstånd från vilket shamanen upplever tillvaron. I detta tillstånd existerar ingen död materia, utan allting vibrerar och pulserar av liv. Shamanen delar sitt liv med alla jordens varelser, med solen och månen, med vattnet, vinden och med småkrypen nere i marken, allting ingår i ett nätverk av intima relationer. De ekologiska kretsloppen i naturen löper hos shamanen samman med hans egen inre ekologi, hans medvetande, och skapar en upplevelse av delaktighet och ansvar inför hela universum.

Efter konferensen i Alpbach står det klart att shamanism och healing inte bara är till för en liten exklusiv skara och att helaingeförmågan inte bara kan användas av speciellt utvalda. Vi bär alla en liten shaman inom oss som väntar på att få komma fram!

Konferensen avslutades med en ceremoni som leddes av Don José Matsuwa. Den gamle mannen sjöng en stilla sång där han tackade moder jord för våra liv och bad moder jord om kraft att hela oss själva och andra innan det är för sent.

Anm. Lars Lundmark arbetar som afaspedagog på Vasa sjukhus i Göteborg.

Indianen Rolling Thunder anses vara en medicinman med stor kraft. I somras gästade han Sverige och höll en "kurs". Kärleken till jorden och allt liv genomsyrar hans livssyn. (Bilder: Niklas Törnlund.)

Rolling Thunder, son av Moder Jord

Av Jörgen I. Eriksson

– Våldigt vad det är många som ska till Nyåker, säger konduktören på nattåget norrut när vi visar honom biljetterna. Är det något särskilt där?

– Vi ska på kurs, svarar någon fyndigt.

Kurs med den indianske medicinmannen Rolling Thunder skulle han kunnat lägga till, men konduktören är uppenbarligen nöjd utan tillägget.

Rolling Thunder, den 65-årige

cherokee-shamanen, bor i Nevada där han byggt upp kommunen Meta Tantay tillsammans med både indianer och vita. Där bor ett 60-tal människor som försöker vidmakthålla indiansk kultur och livsstil, om än med vissa moderna inslag i form av mjuk teknik som vindkraftverk, solfångare, konstbevattnings- och badhus. Kommunen odlar sina egna grönsaker och håller husdjur, bl a getter, som ger kött och mjölk till yoghurt.

Rolling Thunder är det namn som Meta Tantay snurrar runt. Han är dess andlige ledare och inspiratör, den som leder ceremonier, botar sjuka och han har högsta ansvaret för Meta Tantay-invånarnas förhållande till landskapet och dess övriga invånare. Han är den som med slagruta funnit vatten i öknen och på så vis möjliggjort bosättningen överhuvud taget. Och han är talesmannen utåt för Thunder People (åskfolket) som Meta Tan-

tays invånare kallar sig.

De senaste 15 åren har Rolling Thunder gjort åtskilliga resor runt om i USA och Kanada och nu alltså även i Europa för att sprida sitt budskap om fred med jorden. Hans medicinmannautbildning sträcker sig över 30 år och han beskrivs i boken Rolling Thunder av Doug Boyd som en medicinman med mycket stark kraft och märkliga förmågor. Han sägs bl a kunna framkalla regn, kommunicera telepatiskt med andra shamaner världen över, läsa tankar och se in i framtiden. Han är en sann indiansk shaman, som fått sina kunskaper genom att klara sju grundläggande prov, vilka alla kan leda till döden och han har genom sina visioner blivit övertygad om att det är dags att sprida en del av sina kunskaper till de vita, åtminstone vissa vita. Det har gjort att han har betraktats med viss skepsis av en del traditionella indianer.

Denne märklige man befinner sig alltså i Ledusjö, två mil från Nyåker, ett veckoslut vid sommarsolståndet. Vi som förbryllar konduktören med vårt stora antal är på väg till en kurs med Rolling Thunder, eller R.T. som han kallas. I allmänhet med stora förväntningar, för de flesta av oss verkar ha läst Doug Boyds bok,

Väl framme vid Ledusjön slår vi upp våra färgsprakande tält på Leif Salmgrens mark. Det är han som arrangerar kursen. Han och hans fru Eleonore har bott någon månad på Meta Tantay. Leif har ordnat till ett koktält där Eleonore lagar maten åt de 45 kursdeltagarna. Och så har han byggt ett par torrdass. Det är de enda tecknen på att något särskilt ska hända här.

Lägret ligger med utsikt över Ledusjön där det finns både storlom och storspov. Perfekt för en veckoslutskurs med en indiansk medicinman, tänker jag när jag satt upp mitt tält.

Tanken var från början att kursen skulle hållas helt ute i det fria och att R.T. och hans tre unga medhjälpare från Meta Tantay också skulle bo här. Planerna ändrades i sista stund på grund av dystra väderutsikter och attentatsrisk. Rolling Thunder har haft tre veckor med uselt väder i Österrike och Västtyskland och föredrar därför att starta kursen inomhus – i en före detta skola två kilometer från lägret. Leif har ordnat med buss-transport för oss i lägret. Det är kallt ute med en envis nordan så även vi är glada att få bänka oss inne i den gamla skolan, i väntan på att R.T. ska lyckas ordna det här med vädret...

Avskild värdighet

Det är en gråhårig, något framåtböjd man med en oerhört märklig turbanliknande mössa med fjäder i som träder in i skolsalen sugande på en gammal majspipa. Han har en spräcklig skjorta med indianska mönster, ett bälte med turkosinläggningar, ett par vanliga svarta byxor och läderstövlar. Om halsen har han några benpipor och björnklor och över axeln en påse av coyote-päls där några fågelfjädrar sticker upp. Han utstrålar en avskild värdighet och hans blick förefaller att skåda långt under de kraftiga ögonbrynen.

Innan han trädde in i salen ombads vi av hans medarbetare Larry, den ende vite i gruppen, att närma oss honom respektfullt och ställa personliga frågor bara genom Larry. Han är alltså kombinerad road manager-livvakt som det skulle kallas i andra sammanhang.

Vi i skolsalen befinner oss i en närmast underdånig position dels genom att vi läst Doug Boyds bok, dels genom Larrys inledning och dels genom möbleringen i den kala salen. Vi sitter uppradade i bänkar och åtskilliga av oss känner sig, säkert motvilligt, förflyttade till något som liknar barndomens skola. Det bådar mycket riktigt illa...

Rolling Thunders medhjälpare Kasab och Allan inleder alla föredrag med att slå på trumma och sjunga indianska sånger. Deras fasta rytmik och suggestiva teman drar oss med i ordlöst sjungande. Det känns att det finns kraft i deras sätt att sjunga. Något ursprungligt som slår an djupa skikt.

Sedan börjar Rolling Thunder tala. Han talar länge och, som han själv säger, i cirklar. Allt rör sig i cirklar i indianernas världsbild. Alla företeelser genomgår kretslopp. Cirkeln är för dem helig – och de bygger sina läger i en cirkel. Deras trummor är runda och de dansar i ring. R.T. talar alltså i cirklar. Han börjar i en ände, gör sedan åtskilliga avstickare, av vilka en del måste betraktas som återvändsgränder, för att sedan återknyta till det han började med. Det är svårt att referera sådana resonemang. Man får ta guldgruvorna.

Rolling Thunder börjar med att tala om sig själv som en vild.

– Jag är fortfarande en vild, för jag har aldrig lärt mig att ljuga och stjäla. Ett civiliserat folk tänker enkelspårigt. Att vara vild, är att vara fri i sitt tänkande.

Det vilda står för det friska. Moder Jord är vild och vår tids problem beror på att den västerländska civilisationen försökt tämja hen-

R.T. tillsammans med sina medhjälpare Kasab (t v) och Larry och med en midsommarkrans om halsen.

ne alltför mycket enligt Rolling Thunder.

– Jorden håller på att dö och den måste renas. Moder Jord kommer att rena sig själv, säger R.T. och hänvisar till "naturkatastrofer" som jordbävningar, vulkanutbrott och väderförändringar.

Rena tankarna!

– All förorening i världen kommer från den moderna människans tänkande. Om vi ska rädda världen måste vi börja med att rena tankandet, rena sinnet, förändra mentalitet. Också vita människor kan rena sina sinnen.

Det här är själva kärnan i Rolling Thunders budskap, som han sedan varierar på olika sätt. Han talar i bilder. Det är lätt att förstå hans amerikanska, men som sagt svårt att göra anteckningar.

Det som genomsyrar hans tal är kärleken och vördnaden för Jorden, för allt liv och för andra människor och att vi är sent ute. Hoten mot Livet är idag större än någonsin med hotet om kärnvapenkrig som yttersta konsekvens.

– Vi indianer befinner oss fortfarande i krig, men utan vapen. Broderskap och fred börjar på Sköldpaddson (indianernas namn på Nordamerika). Ni européer förde dit våld och förstörelse. Vi för med oss fred i motsatt riktning.

– Om vi är tillräckligt många människor som vill ha fred, så blir

Medsols

till Rolling Thunder

Jord är
och luft att
leva, vatten
väntar på vår
törst. Och
den höga elden
som vi omringar!
Allt detta
ställt till vårt
förfogande, att
kalla Kaos eller
smeka med ett
bättre namn.
Varför underteckna
våra liv med
ordet Främling?

Niklas Törnlund

det fred. Problemet är att det är så många som vill ha krig.

– Det finns dåliga och bra människor bland alla folk. Mänskligheten är en. Vi måste se till att andra överlever, om vi själva vill överleva. Ju fler som överlever desto bättre. Om ni skadas, skadas vi och tvärtom. Vi är alla förenade.

I detta fredsbudskap kan man se en motsägelse. Å ena sidan säger R.T. att vi kan förhindra kriget om vi blir tillräckligt många och gör rätt ceremonier. Genom våra ceremonier kan vi också hindra dem

som vill ha krig från att starta krig, säger han, och ger exempel på hur indianer med böner och ceremonier stoppat både kol- och kärnkraftverk i Nevada. En sådan syn är säkert främmande för många västerlänningar, men för en indian är det självklart att hela tillvaron hänger samman och att mina handlingar och ceremonier och böner griper in i och påverkar den helheten. Detta är den optimistiska sidan hos R.T.

Å andra sidan talar han om dem som kommer att överleva och om hur man kan skydda sig mot radioaktiv strålning. Meta Tantay byggs ju också upp bl a för att kunna klara sig när/om civilisationen och dess transportsystem bryter samman. Häre påminner R.T. om andra traditionella indianer som jag talat med. De har alla i botten en optimism i allt elände. Om några överlever miljökatastrofer och krig så är det indianer eller andra urbefolkningar och om ingen överlever, då kommer Moder Jord ändå att hela sig själv på mycket lång sikt, resonerar de.

Det verkar som om Rolling Thunder tror på möjligheten att hindra kriget, men att han garderar sig med en utväg om...

Rolling Thunder talar en hel del om medicinmannens kraft, men också om farorna med att ha denna kraft och svårigheten att få den. Jag tolkar det som en varning till alla vita som tror att de utan större ansträngning kan nå en medicinmans visdom och kanske få en födkrok på kuppen.

R.T. har "utbildat" sig i 30 år och betonar att han fortfarande lär sig. Han har t ex fått dålig hörsel och är sysselsatt med att ta reda på varför. Vilket budskap har hans dåliga hörsel? Den attityden gäller all medi-

cinmannabehandling. Vad betyder sjukdomen? Vilken roll spelar den? Vilket budskap har den? Kan man ta bort den? Vad ska man då ersätta den med?

Sjukdom kan vara det pris man betalar för att få något annat, och i en del fall är det faktiskt bäst att inte göra något åt sjukdomen.

– Att bota människor kan vara mycket farligt, säger R.T. Det kan vara mycket farligt att vara medicinman, eftersom det är så starka krafter i rörelse, också onda krafter. Det är åtskilliga medicinmän som dött därför att de övertagit sjukdomen från sin patient och inte kunnat bli av med den. Sådant händer även bland era läkare.

Även om Rolling Thunder ger ett nästan skrytsamt intryck när han berättar om allehanda sjukdomar som han botat över en natt finns likväl en stor ödmjukhet i det mesta han säger:

Skaparen har makten

– Jag har ingen egen makt. All makt tillhör Skaparen. Ju mer kraft vi har, desto mer försiktiga måste vi vara med hur vi använder kraften. Jag har inga anspråk alls. För dem som säger att jag är medicinman är jag det. För dem som säger att jag inte är det, är jag det inte.

Samtidigt finns åtskillig dramatik när R.T. ger några få glimtar om hur han fått sin kraft. Han talar om sju grundläggande prov, som alla kan leda till döden och som en medicinman måste genomgå. Han har själv bl a blivit biten av en skallerorm. Under tre dygns medvetlöshet fick han i sina visioner lära skallerormens sång och hemlighet. R.T. avrådde oss samtidigt från att gå ut och skaffa huggormsbett.

Budskapet på denna punkt är alltså entydigt: tro inte att ni kan bli medicinmän på en eller flera vecokoslutskurser. Här kan ni möjligen få en liten uppfattning om vilka krafter och faror som det handlar om och så kan ni få tips om en och annan enklare huskur.

R.T. ger oss några recept på hur man använder örter och blir av med gallsten, botar förkylning och reumatisk värk. Kurer som påminner mycket om vad svenska hälsohem använder. Han varnar också för socker, alkohol, mjölkprodukter (förutom yoghurt) och fläsk. Sant, men föga originellt. Det känns som om han underskattar vår nivå. Det här är ju allmängods för den som är något insatt i den svenska hälso-rörelsen. Han borde väl med sin förmåga känna var vi befinner oss? Vad vill han egentligen?

Frågorna är många när vi sitter kring lägerelden på kvällen. Uttröttade efter att ha lyssnat till två långa cirkel-föreläsningar om det mesta mellan himmel och jord i en kal gammal skolsal. Skämtsamt säger någon att nu får han ta och göra några mirakel om det ska bli stuns i kursen.

Samtalet vid lägerelden visar att många är mer eller mindre missnöjda med uppläggningsen av kursen. Vi vill inte sitta på rad i bänkar och höra föreläsningar tre dagar i sträck hur intressanta de än är. Är de intressanta förresten? frågar någon. Allt detta kan man läsa om i Doug Boyds bok. Mycket är rent indianskt allmängods. Han kunde väl göra någon ceremoni åtminstone?

Så småningom växer en vilja fram att själva göra något åt situationen. Vi bestämmer oss för att pryda skolsalen med blommor och midsommarstång (dagen före den riktiga midsommaraftenen) och sjunga Visa i midsommartid för R.T. och hans medhjälpare. Dessutom ska vi ställa stolarna i skolsalen i en halvcirkel runt R.T. för att minska det ödsliga intrycket.

Just då träder Leif Salmgren in i lägret efter att ha kört R.T. till sin lägenhet och han låter meddela att Larry tydligen anser att vi är en dålig publik. Passiv utan gensvar till R.T. Det verkar som om vi bara vill suga ur honom allt vi kan utan att ge något tillbaka.

Diskussionen rörs upp igen. Ska han ställa krav på oss? Va? Vi har faktiskt betalat för den här kursen! Fick vi verkligen ställa frågor? Sa inte Larry något annat?

– Ni ska inte tro att ni köpt något bara för att ni betalat pengar, svarar Leif och tillägger något om att vi bör skärskåda våra egna motiv för att gå kursen med Rolling Thunder.

Vi sitter länge och talar och börjar lära känna varandra. Energier frigörs och vi är beslutna att vara de vi är och våga ställa våra frågor direkt till R.T. Dessutom ska vi genomföra vår midsommarceremoni för honom.

På något sätt känns det som om Rolling Thunder har styrt allt som händer och är medveten om vår diskussion. Den första tröttande dagen leder till en väldig gruppdynamik vid lägerelden och morgonen därpå just som vi håller på att samla björkris till majstången (och ber träden om ursäkt som R.T. lärt oss) kommer Rolling Thunder själv till lägret. Han tänker hålla en ceremoni! Han har alltså vetat... Och vädret är riktigt bra...

Vi gör en enkel ceremoni för solen i det fria, stående i ring runt elden. I

riktning medsols får vi framföra böner, högt eller tyst, och samtidigt lägga en nypa tobak i elden.

R.T. har förklarat för oss att också vi har kraft. Varje tanke, varje handling är en bön som har kraft. Böners makt är mycket stark, men de måste göras i rena och ärliga avsikter, med rena tankar. Annars slår de tillbaka på en själv, sju-falt värre. Ibland kan enbart böner bota sjukdomar och de behövs för att rädda jorden. Böner måste vara osjälviska. Det är otänkbart för en indian att be om personlig framgång eller en miljon dollar. Bönerna handlar om jordens bästa, om fred, om att få kraft för att kunna arbeta för fred, om alla varelsers välmåga osv.

Tack till Den Store Anden

Rolling Thunder inleder ceremonin med ett märkligt fågelliknande skrik och genom att packa upp några av sina personliga kraftföremål framför elden – en modellorm, örnfjädrar, en hästsvans (?) och en skallra. Därefter tackar han Den Store Anden (eller Det Stora Mysteriet, som det hellre bör översättas) för allt liv, för jorden, växterna, bergen, djuren, människorna. Han ber om fortsatt liv för Moder Jord och hennes invånare.

Vi andra ber betydligt kortare och första gången något valhant, men vi känner en väldig samhörighet och kraft runt elden. Rolling Thunder konstaterar också efteråt att det var en bra ceremoni. Att elden tog emot våra osjälviska böner och att det är betydligt mer energi i vår grupp denna morgon än under gårdagen. Det upprepar han också flera gånger under den andra dagens föreläsningar i skolsalen. Och han uppskattar mycket vår midsommarceremoni. Men var han överraskad??

Också andra dagens föreläsningar börjar med resonemang om vårt förhållande till naturen omkring oss och ceremoniernas kraft.

– I början var alla folk ett. Alla skillnader har åstadkommit av människan. Ni hade samma slags trumma som vi, ni dansade och sjöng för träden. Om ni har förlorat era sånger kan ni göra nya egna sånger. Vi har inte monopol på våra ceremonier. Ni får också använda dem.

– Om ni verkligen vill kan ni åstadkomma allt. Till och med flytta berg. Men varför ska man flytta berg? Ceremonier och böner är viktigare än allt annat. Våra ceremonier för freden kan omintetgöra

kriget. Det avgörande är vår avsikt och vår ärlighet när vi genomför ceremonier.

För Rolling Thunder är tankar oerhört betydelsefulla. Verkligheten är ett nätverk av förbindelser mellan andliga väsen, människor, djur, växter och mineraler och dåliga tankar från vår sida påverkar allt annat.

– Dåliga tankar är farliga för andra. Och andra människors dåliga tankar är dåliga för er. Ni måste lära er känna igen vad som är ni själva och vad som kommer från andra. Negativt tänkande slår tillbaka mot er själva. När jag får dåliga tankar tittar jag på en blomma eller ett träd och så blir jag befriad från de dåliga tankarna. Vem kan se på en blomma och ha dåliga tankar?

Rolling Thunder har en stor portion humor och självironi, men även med den kan berättelserna om hans bedrifter ibland bli långdragna, i synnerhet när man hör dem för andra gången. Är detta något karaktéristiskt för medicinmän? Har R.T. en avsikt gentemot oss med dessa berättelser? Eller är han helt enkelt påverkad av amerikansk ego-fixering trots att han talar om västerlandets ödesdigra övervärdering av individen?

Han lockar fram många skratt och han är både den andra och tredje dagen på bra humör (liksom vädret). Han dansar när hans medhjälpare spelar och sjunger och tredje dagen håller han "hov" utomhus för pressen när vi klarat av våra ceremonier vid elden. Han stortrivs uppenbarligen och blir riktigt uppknappt där han sitter i en fåtölj med vackert broderad väst

R.T. tillsammans med artikelförfattaren och sammen Paul-Anders Simma. R.T. har om halsen ett halsband med bl a björnklor; dessutom en torschammar och en stor mörkgrön kristall, samt i munnen den obligatoriska pipan som han ofta såg eftertänksamt på.

och blomsterkrans om halsen.

När vi avslutar kursen med någon timmes indiandans i cirkel ute i det fria berömmar han oss för att vi dansar som riktiga indianer.

Han har dessförinnan talat om den andliga kraften som håller på att återvända till indianerna på Sköldpaddön och att örnarna där ökar i antal igen. De visar sig ofta vid ceremonier, vilket anses vara ett gott tecken.

Bäst som vi dansar vid Ledusjön uppenbarar sig en ormvråk, kretsar ett varv över oss och försvinner sedan...

Inte en örn visserligen, men säkert avpassad till vår andliga nivå.

Och Rolling Thunder dansar med en torshammare om halsen. En present jag gav honom. När han fick den höll R.T. den en stund i handen och sa sedan:

– Mmmm, den har stor kraft. Jag har mött Tor en gång och han sa då att vi är bröder. Vi är av samma slag.

Tor och Rolling Thunder. Blixt och dunder. Tor som Moder Jords son. Rolling Thunder som hans bror. En långtgående symbolik.

Men vad ville Rolling Thunder egentligen med oss? Fick vi något svar på den frågan?

– I am a warrior of peace. Jag är en kämpe för fred. I bring you peace. Jag för fred med mig till er.

R.T. verkar inte särskilt intresse-

BOOKS IN ENGLISH at low American prices

FREE INFORMATION

The famous **Yes! Bookshop** in the city of Washington, publishers of the **Yes! Bookshop Guides: Inner Development and Wellness**, maintains the largest stock in the world of books in these fields. This includes the world's religions, Eastern cultures, Jungian and Humanistic psychology, Ancient Civilizations, Gurdjieff, Meditation, and much more.

Hundreds of European booklovers already use our fast, personal, caring mail order service and enjoy large cost savings because American book prices are far lower than European prices.

Send a postcard or aerogram now for full, free information about how you, too, can benefit from this international service.

yes! Bookshop
1035F 31st Street N.W.
Washington, D.C. 20007, U.S.A.

rad av att göra intryck genom att visa mirakel, även om han botade en migrän i tätlägret.

Han är inte intresserad av att bli rik eller samla pengar.

– Jag har inte sparat en enda dollar i hela mitt liv. Hur skulle jag kunna göra det när andra människor svälter?

Han vill sprida sin och indianernas livsattityd, en attityd av ömhet mot jorden och allt skapat. Allt är heligt och det gäller att leva sin religion. Ceremonier och böner genomsyrar allt R.T. gör. Kan han sprida den attityden (som innebär att man verkligen känner att naturen är en enda helhet där vi bara är en del och att vi skadar oss själva om vi skadar naturen omkring oss) till människor inom den härjande civilisationen, ökar naturligtvis chanserna för hela Skapelsen. R.T. försöker luckra upp vårt system, den västerländska civilisationen ifrån. Han vill få oss, denna civilisations egna barn, att söka våra rötter bakåt (och framåt) för att hitta ett liv som är varsamt mot Moder Jord.

Kanske vill han att vi bygger egna Meta Tantays, men då utifrån våra egna traditioner och förutsättningar?

Han är definitivt intresserad av våra försök att återskapa fornnordiska traditioner.

Det han sa gick egentligen inte längre än det som finns i boken om honom, men största värdet i kursen var, som jag ser det, vårt deltagande i hans ceremonier och böner. Han gjorde oss delaktiga i en magisk verklighet och det är ett sätt att öppna ögon och gjuta nytt livsmod i oss. Kanske var det viktigaste det som hände runt omkring, i sam-spelet i vårt läger och i upplevelsorna av landskapet? Denna mäktiga gruppdynamik som verkade vara både framkallad och styrd av R.T.

Han hoppas säkert att vi i vår tur ska sprida ringarna vidare på vatt-net.

Jag hade själv ingen avsikt att skriva en artikel om kursen med Rolling Thunder, men några av kursdeltagarna har enträget bett mig och efterhand har en oemotståndlig lust att skriva vuxit fram. Och just för Sökaren.

R.T.?

– Väldigt vad det är många som klev på i Nyåker, säger konduktören på natt-tåget söderut när vi visar våra returbiljetter. Har det varit något särskilt där?

- Vi har varit på kurs.
- Knypplingskurs?
- Nää, långt därifrån.

Pris till Henderson

1981 års *Transformational Book Award* har gått till Hazel Henderson för hennes bok *The Politics of the Solar Age*. Priset är ett Nya Tidsålderns författarpris, och bakom står Mark Satin och hans tidskrift *Renewal*. Det utdelas varje år till den författare som under föregående år i Nordamerika har utgett den bok som mest anses kunna bidra till förnyelse av politiken i linje med mänsklig utveckling, decentralisering och ny världsordning.

Förra året utdelades priset första gången. Det gick då till Marilyn Ferguson för *The Aquarian Conspiracy* (Konspirationen i Vattumanens tidsålder).

Juryn består av 100 universitetslärare och andra akademiker.

De fem i topp 1981 blev följande:

1. Hazel Henderson: *The Politics of the Solar Age*.
2. Duane Elgin: *Voluntary Simplicity*.
3. Lester Brown: *Building a Sustainable Society*.
4. Henryk Skolimowski: *Eco-Philosophy*.
5. Norman Cousins: *Human Options*.

Källa: *Renewal*, July 12, 1982.

HOROSKOP

Jag ställer och tolkar ditt personliga födelsehoroskop. Datum, klockslag och plats för födelsen erfordras. 150:–

Monica Hortell

Lagerlöfsg. 48
754 28 Uppsala
Tel. 018/32 25 22

Psykoterapi

Förändring behöver inte vara långsam och plågsam. Med metoder från *Neuro-Linguistic Programming* (NLP) kan du utnyttja dina egna resurser till att ge dig den förändring du själv önskar. Ofta räcker det med en hel dags intensivt arbete.

Gunnar Lutström

(certified practitioner)
Tel. 08–30 72 65 (lättast f m
7.00–9.00 och efter 18.00)

Tillvarons fasta punkt

Det finns EN FAST PUNKT i tillvaron – JAGET.

Allt annat är relativt, men Jaget är absolut.

Jaget är upphovet, Skaparen, Gud, den första orsaken.

Jaget är evigheten, det har alltid funnits och kommer alltid att finnas – "innan Abraham var, är Jag".

Ett av Jagets mysterier är att det är samtidigt ett enda och många olika. Det är enhet i mångfalden och mångfald i enheten. Det ursprungliga Guds-Jaget har förmågan att multiplicera sig enligt formeln $1 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1 \dots = 1$.

Kanske man kan se det stora Guds-Jaget som en diamant och de olika "små-Jagen" som dess olika fasetter.

Varje "del-Jag" har samma kvalitéer som "All-Jaget". "Del-Jagen" är skapade till "All-Jagets" avbild och har oändligheten att falla tillbaka på och att dra ifrån i sin verksamhet. Gud uttrycker en unik aspekt av sig själv genom var och en av sina söner och döttrar. Han blir också medveten om sig själv på ett nytt sätt genom varje individs livsupplevelse.

Vår uppgift är att bli fullkomliga uttryck för det vi innerst inne är, alltså förverkliga vår gudomliga kärna. Några benämningar på det vi innerst inne är, är "Ordet", "Logos" eller

"Kristus". Om Jesus sades det: "Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss" (Joh 1:14).

Det är meningen att det ska bli likadant med var och en av oss – vi ska bli inkarnationer av Ordet eller Kristus – vårt verkliga Jag.

Vanligtvis ligger det verkliga Jaget gömt bakom en mer eller mindre disharmonisk och egoistisk yttre personlighet. Men med målmedveten övning och hängivenhet kan den yttre formen ställas in på att tjäna det verkliga Jaget så fullständigt att det kan ta sin boning i den. Då förenas själen med anden och individen blir fullkomligt fri i det att han uppgår i sitt oändliga överjag.

Detta är människans utvecklingsmål. Jesus är en av dem som visat vägen och de steg alla måste ta för att nå målet. Han gjorde ju t o m en offentlig demonstration av den sista initieringen på det fysiska planet, uppstigningen i ljuset, eller himmelsfärden, vilken i hans fall bevitnades av flera hundra personer.

För att vi ska kunna välja rätt i vår dagliga tillvaro behöver vi känna till målet och hålla blicken stadigt fäst vid det. Den som inte vet vart han är på väg har svårt att välja rätt väg. Men den som känner sitt verkliga Jag kan med Jesus fastslå: "Jag är vägen, sanningen och livet."

Björn Roxendal

Kärleksträning

Asa Freij har i manus en berättelse om hur hon tänker sig att ett alternativt samhälle kan se ut. Här återges ett avsnitt om vad hon kallar den främda inställningen i samhället och hur man där använder kärlek som arbetsverktyg.

Människorna i det här alternativ-samhället, en by, har alla en strävan att utvecklas etiskt. De bekänner sig inte till någon speciell religion. Alla vinnlägger sig bara om att handla utifrån sitt samvete. De har tagit fasta på det som i stort sett alla religioner, filosofiska och psykologiska skolor och varje god människas sunda förnuft har konstaterat, men de flesta ändå inte tagit steget fullt ut för att leva efter – nämligen kärlek.

Kärlek har tagits som byns arbetsverktyg – praktiskt och utan sentimentalitet.

I byn bor naturligtvis vanliga människor med vanliga människors fel och brister och med omogna känslor som rädsla, avundsjuka, aggressioner, begär och hämningar av olika slag. Men en skillnad är att i byn har man på allvar accepterat kärleken som metod och verktyg för att skapa ett bättre liv, och man arbetar medvetet efter idén att kärleken fungerar.

Vad som är viktigt, säger man i byn, är att man förstått att kärlek är något som man övar sig i, en förmåga som man tränar upp, kanske på mycket lång sikt, på samma sätt som man tränar sin kropp till svåra fysiska prestationer eller sitt intellekt till allt mer avancerade tankeoperationer.

Byns invånare vet att det tar tid

att lära sig kärlek, men också att alla kan öva upp sin kärleksförmåga. Det är inte så, menar de, att en människa bara är sån eller sån, god eller dålig, frimodig eller rädd, blid eller argstint. . .

Kärleksträningen går till på flera sätt. Bland annat har man en stunds samling under tystnad varje morgon och kväll. Det finns en samlingsal, men många praktiserar den tysta stunden var och när de själva finner bäst. De flesta tycker dock att den gemensamma samlingen ger bästa stödet.

Under den tysta stunden försöker var och en stilla sig och se så ärligt som möjligt på sig själv, sina tankar och handlingar och suggerera sig själv att agera utifrån kärlek.

Några ber, några mediterar, några använder sig av metoder för självsuggestion och positivt tänkande.

Ofta hålls ett kort anförande som ger stöd åt idén om kärlek som arbetsmetod. Det kan vara en psykolog som redogör för sina erfarenheter, en konstnär som berättar hur han upplever kärlek som drivkraft och mål, en vetenskapsman som redogör för hur den moderna vetenskapen alltmer bekräftar att det finns en andlig värld och att denna hänger nära samman med kärlek på det allmängiltiga sätt som man traditionellt förknippat med religiositet. Det kan också vara "vem som helst" som i sitt dagliga liv löst någon konflikt eller jagat missmod på flykten genom att påminna sig själv att agera utifrån kärlek – och så gjort det.

Var och en försöker i sitt dagliga liv att ge akt på sig själv och välja handlingar och tankar utifrån kärlek, hejda hårda ord och irriterade känslor genom att gå tillbaka till "kärleksbasen" inom sig.

– Ibland, när negativa känslor kommer över mig alltför starkt och envist, tar jag en filosofisk bok eller bibeln och läser ett stycke som ger mig inspiration, eller också ber jag

en bön, säger en av bymedlemmarna. Det hjälper.

– Jag har äntligen, efter en tid här i byn, förstått att kärlek, precis som alla andra kunskaper man vill tillägna sig, kräver träning, arbete och tålmod, säger en annan bymedlem. Kärlek är ingenting man har färdigt – även om en del människor har mer att starta med än andra. Kärlek är heller ingenting man får gratis. Det är något man väljer att skaffa sig.

– Engång i tiden, säger en tredje bymedlem, ville jag bli en duktig simmare. Jag simmade varje dag. Sen ville jag ta examen och studerade hårt. Nu vill jag lära mig kärlek. . .

Asa Freij

Foto Gunnar Smoliansky

Medvetandet är en hälsofaktor

Det finns psykologiska faktorer bakom hälsa och sjukdom. Är vi glada och ser positivt på livet, så alstrar detta livskraft åt vår kropp, men om vi är sorgsna och negativa, så blir kroppens livskraft nedsatt, kanske med sjukdom – och död – som följd.

Besvikelse, nedslagenhet, fruktan och känsla av hjälplöshet är negativa hälsofaktorer. Tillfredsställelse, hopp och lycka är positiva faktorer.

Vid Ohio State University i USA har gjorts experiment med talande resultat. En forskargrupp studerade effekterna på försökskaniner av föda, rik på fett och kolesterol. Efter en viss tid avlivades djuren, och blodådrorna undersöktes för att man skulle se om där fanns åderförkalkning. På grund av erfarenheter från andra, liknande försök väntade sig forskarna att finna förkalkningar. Men det överraskande var att en viss grupp av försökskaninerna hade kärllförändringar som var 60 procent mindre än hos övriga djur.

Vad kunde nu detta beor på? Till slut kom man på förklaringen. De kaniner som hade mindre åderförkalkning hade skotts om och fått mat av en av forskarna, vilken regelbundet hade tagit ut dem ur buren, smekt dem och talat till dem.

Men kunde verkligen vänlig behandling av försöksdjur gynnsamt påverka deras motstånd mot åderförkalkning? Ja, nya studier bekräftade detta. Beröring, kel, smek och vänligt tal var avgörande, positiva faktorer i samband med uppkomsten av åderförkalkning hos försökskaniner. Man vet inte om dessa faktorer har samma betydelse hos människor, men mycket tyder på det.

Det är känt att tillståndet i medvetandet påverkar tillståndet i kroppen. Placeboeffekten är en följd av detta: om man tror att en medicin är verkningsfull, så verkar den bättre än om man inte tror på den.

En undersökning som gjorts i Massachusetts 1973 visar att den viktigaste faktorn vid tillfrisknande från åderförkalkning inte är frånvaron av rökning, högt blodtryck, diabetes mellitus eller högt blodkolesterolvärde, utan i stället tillfredsställelse i arbetet. Den näst viktigaste faktorn är att vara lycklig.

Undersökningar i Storbritannien visar att psykisk sjukdom bäst fö-

rebyggs genom ett nära förhållande till en person med vilken känslor kan delas.

En viktig insikt: Vi påverkar hälsan hos människorna i vår omgivning. Beröring, kärlek, omtanke och förtroendefulla samtal är positiva hälsofaktorer.

Källa: ett bokkapitel ur *Space, Time and Medicine* av Larry Dossey, M.D. (Shambhala Publications) återgivet i East West Journal, juni 1982.

UFO-intresse i Kina

Som vi tidigare meddelat finns ett stort UFO-intresse i Kina. Första upplagan av en kinesisk UFO-tidskrift såldes i 300 000 exemplar. Sommaren 1981 besökte tidskriftens amerikanske redaktör Paul Dong Kina. Dong är amerikansk medborgare men född i Kanton. Han träffade många UFO-intresserade samt även representanter för tidningar och tidskrifter, och han höll flera föredrag, bl a vid universitet, om UFO-forskningen i USA. På Ching Hua-universitetet i Peking var föreläsningssalen fullsatt. I Pekings planetarium, med 600 sittplatser, lyssnade uppskattningsvis 750 personer.

Paul Dong var i Kina en månad. Han besökte sex städer. Överallt inbjöds han att tala om UFO, men måste för det mesta avböja på grund av tidsbrist. Dong samlade uppgifter om flera hundra UFO-fall i Kina under tiden 1978 – 1981.

Källa: En redogörelse av Paul Dong i The MUFON UFO Journal, marsnumret 1982.

Krishnarörelsen ogillas i Sovjet

International Society for Krishna Consciousness, dvs Krishnarörelsen, fick 1979 delta i en bokmessa i Moskva. Det ledde till att ett antal unga ryssar började följa Krishnarörelsens urgamla indiska filosofi.

Emellertid har ryska Krishnatroende drabbats av kritik från officiellt håll. I en tidning sägs det att Krishnarörelsen vänder bort människors intresse från samhällsnyttigt arbete. Tidningen observerar också att rörelsen har sin bas i Amerika och får sitt mesta ekonomiska stöd därifrån.

En ledare för en Krishnagrupp i Sibirien, Jevgenij Tretjakov, har arresterats och dömts som "social parasit". Gruppen, som hade samlat som en "hälsoklubb", upplöstes.

Källa: East West Journal, juni 1982.

VATTUMANNEN

bokhandel – informationscenter
i den Nya Tidsåldern

10 år
1972–1982

Bokhandeln Vattumannen öppnade den 2 oktober 1972, och det firar vi med **extraerbjudanden och bokrea** i butiken under hösten.

Vi kommer att visa ett **bildspel** (historiebeskrivning) under oktober månad; **astrologi-lekar** och småpresenter till barnen och andra **överraskningar** kommer också att finnas i butiken. Under födelsedagen kommer "zodiak"-tårta att serveras till våra kunder.

SPECIALERBJUDANDE!

Vid köp av böcker för ca 300 kronor medföljer en **kvalitetsbok**, värde ca 60 kr, köper du för 500 kronor eller mer medföljer en **kvalitetsbok** för ett värde ca 100 kr, som 10-årsgåva från oss. Här kommer du att ha möjlighet att välja bland flera olika titlar.

Ovanstående erbjudanden gäller from den 2 oktober 1982 och månaden ut. Välkommen!

Vi skickar gärna vår nya sommar/höstkatalog 1982 med över 350 olika titlar.

Butik:
Drottninggatan 83 (vid Strindbergs Blå Torn/Tegnérsgatan)
Öppet: vard 11–18, lörd 10–14
Postadress: Box 45096,
S-104 30 Stockholm
Telefon: 08-10 96 15

Sökarguiden

Cafe Vega FÖREDRAG kl. 19.30

5/10 **SAI BABA** berättar
journalist Anne-Marie Elvén krona

17/10 **JOHAN WRETMAN** - Kommer vi
tillbaka? (Om reinkarnation)

19/10 **KÄRLEK** ur kosmiskt per-
spektiv. Birgit Lilja

26/10 **DRÖMTOLKNING** av
dömarbete. Louise Avari

Sagens förtrollande värld med Monica Seiliz
måndagar
Information:
Kursverksamheten
vid Stockholms Universitet
08-22 07 40 eller
08-10 96 15

SKANDINAVISK YOGA OCH MEDITATIONSSKOLA

I Stockholm: Nya lokaler på Sveavägen med undervisning på morgon-, dag- och kvällstid.
Kursstart meditation: d. 13 september.
Kursstart yoga: d. 4 oktober.

I 27 städer i Sverige anordnar vi helgkurser.

I Småland på skolans kursgård 2 veckors kurser under hösten och julen, 3 mån. kurs d. 24/1-23/4 '83 med Swami Janakananda.

Kontakta oss för program:
Stockholm: Sveavägen 108, 113 50 Stockholm
Tel. 08-32 12 18 (kl 8-22).
Kursgård: 360 13 Hamneda, tel. 0372-550 63.

FREDSVECKA med start 25.10
Se mer information från AllHuset, Frescati, Universitetet

Måndagsgruppen Vi gör det alltid på en Måndag!
Måndagar 19.30 ABF Sveav. 41
Fabiansalen

4.10 Red. Martin Stugart; "Den okände Carl Mikael Bellman, hans Ulla osv."

5.10 **MARY BAILEY** från Licia Trust, England
kommer och pratar om mästaren och det nuvarande världsläget

D.K. (även kallad "Tibetanen") A.A. Baileys blå böcker!!!

Deeva
nu i nya häftiga lokaler!
Surbrunnsg 60 nb
113 27 Stockholm
08-32 7788 - 31 92 04
rajneesh meditationsskola

MARTINUS KOSMOLOGI
ABF-Huset - Sveav. 41. Katsalen kl. 19.00

21/10 "Tredje Testamentets världsbild." Sigge Westerlund
HÄLSANS HUS, Fjällg. 23A kl. 19.00

11/10 "Vägen ut ur Helvetet"
Gunnar Carlsson

25/10 "Livsmysteriets Lösning"
Henrik Sundström

10 föreläsningar om helhetsmedicin

- 7 okt ■ Om helhetsmedicin i teori och praktik**
Bengt Stern, leg läkare
Allmänpraktiserande läkare
- 14 okt ■ Meditation, hypnos, själv-suggestion och andra psykologiska behandlingsmetoder**
Torbjörn Stockfelt, universitetslektor vid Stockholms universitet
Verkar som psykolog och pedagog
OBS! Denna föreläsning äger rum i Åsö gymnasiums aula, Blekingegatan 55, Stockholm
- 21 okt ■ Du är din egen kropp - och du kan själv bestämma**
Torbjörn Stockfelt, se ovan
Övningar i kroppsupplevelse och meditation
- 28 okt ■ Att förstå kroppens signaler - om sjukgymnastik och helhetsmedicin**
Åke Tiensuu, leg sjukgymnast
Bedriver egen sjukgymnastpraktik
- 4 nov ■ Transpersonell psykologi och regressionsterapi**
Berit Martinsson, civilingenjör
Forskare inom transpersonell psykologi
- 11 nov ■ Tio steg till bättre folkhälsa**
Edgar Borghammar, professor
Nordiska hälsovårdshögskolan i Göteborg
- 18 nov ■ Livsföringens och speciellt kostens betydelse för vår hälsa**
Karl-Otto Aly, leg läkare
Arbetar som överläkare vid Tallmorgarden
- 25 nov ■ Jämskillnad och hälsa**
Marianne Stern, avd dir
Arbetar med personalutveckling, utbildning och jämställdhet
- 2 dec ■ Vad kan religionen göra för den sjuka människan**
Kerstin Lindqvist, sjukhuspräst
Ersta sjukhus
- 9 dec ■ Sociala och politiska konsekvenser av helhetssynen på hälsa och sjukdom**
Rita Liljeström, docent
Undervisar i sociologi vid Göteborgs universitet

Plats: ABF-huset Z-salen Sveavägen 41 Tid: 19.00 Avgift: 20 kr per föreläsning

OBS! Föreläsning nr 2 äger rum i Åsö gymnasiums aula, Blekingegatan 55, Stockholm

Utländsk bokvandring med Roland Adlerberth

Megalitkulturen har ju blivit allt mer omdiskuterad och omskriven på senare år, i och med att också fullt "normala" forskare har börjat upptäcka att de här stenarnas placering tyder på att våra stenåldriga förfäder torde ha suttit inne med ett omfattande astronomiskt och geometriskt vetande. Och det är ju inte utan att man undrar varifrån de fick detta vetande.

Det vet väl inte Francis Hitchings EARTH MAGIC (Cassell, £ 4:50) heller, men det hindrar inte att den är en riktigt trevlig bok i detta fantasieggande ämne. Första delen ger i stort sett vad vi garanterat vet om megalitkulturen, och det är ju nyttigt, men senare delen är avsevärt piggare och redovisar energiskt vad diverse mer fantasifulla forskare anser sig veta om den. Så här finner ni folk som slagrutar sig fram till stenarnas ålder och verkningar, folk som spårar leys, de där långa raka linjerna som förenar hela rader av fornminnen och betraktas som ett slags kraftlinjer på jordytan, folk som är spik säkra på att megaliterna var ett slags dynamoer som laddades upp med kraft som sedan överfördes till hugade kraftsöklare när de rörde vid stenarna; och en del intressant folklöre om stenar som promenerar omkring av sig själva etc redovisas också. Och Hitching själv verkar rätt förtjust i sin andra del - och det tyder ju också själva bokytteln på.

Janet och Colin Bird har ju apotroferats förr i den här krönikan för sina idoga forskningar bland engelska leys, monoliter och andra spännande ting från helforna dar, och deras THE SECRET COUNTRY (Elek, £ 4:95) lär väl vara det intressantaste de har åstadkommit hittills, ett välillustrerat storsvep genom brittisk folklöre om monoliter och stencirklar av alla de slag, drakar och vidunder, småfolk och helgon, kyrkor som flyttar sig på nätterna och mycket annat; till och med ufos har kommit med på ett hörn.

Plus så klart deras kära gamla leys och jordströmmar också, men de får aldrig ta loven av det andra, utan bokens främsta syfte är tydligen att ge en så rik och omväxlande bild som möjligt av den mångskiftande brittiska folktron om de ting som nämndes ovan. Att de sedan tror på att monoliter och stenkretsar inte bara hade astronomiska funktioner utan också fungerade som hos Hitching ovan må väl vara dem opåtagat, så länge de samtidigt redovisar så mycket intressant sängen- och traditions gods, rejält inprickat på kartan, så att den intresserade själv lätt kan söka sig till de platser de berättar om och ta märkligheterna i eget ögnasikte (och alla gamla fina brittiska fornlämningar är ju inte som Stonehenge instängda bakom ett taggtrådsstaket som stänger klockan fem).

En spännande bok om allt möjligt intressant, från odjuret i Loch Ness till den skotska kröningsstenen i Westminster Abbey (det fanns åtskilliga engelska sådana också; de gamla saxiska kungarnas finns t ex att beskåda utanför Guildhall i Kingston-upon-Thames).

Och specialtemat jättar behandlas med känsla och övertygelse i Anthony Roberts SOWERS OF THUNDER (Rider & Company, £ 6:50), en hängiven jättist med stort vetande i ämnet. Värmer upp med litet jättejakt världen över, naturligt nog inte minst i Bibeln, men drar sig som den gode engelsman Roberts är så småningom tillbaka till Storbritannien. Där han med gillande citerar gamle 1100-talshistorikern Geoffrey of Monmouths påståenden om att Storbritannien ursprungligen var befolkat av stora, rejäla jättar, som travade omkring och kastade små berg på varandra när de var på dåligt humör. Men som snabbt övergick till att bli en utrotningshotad djurart, sedan ett gäng dugande trojaner under en general Brutus efter Trojas fall invaderat Albion och tagit itu med de degenererade ättlingar

till de här stormännen som fortfarande levde kvar där. Folkkära gamla engelska sagojättarna Gog och Magog avslöjas rentav som en enda autentisk cornwallsk jätte från den tiden, Gogmagog, som dock inte var jättigare än att han blev ihjälbrottad och kastad i havet av normalstore trojanske underbefälhavaren Corineus.

Helt vågar väl Roberts inte tro på de här jättarna, men det märks att han gärna skulle vilja göra det och åtminstone betraktar dem som snarare en öppen fråga än ren folklöre. I gengäld ger han emellertid en god översikt över traditionerna om vad som i undertiteln kallas "jättar i myt och historia", även om han som så många andra brittiska författare i så många andra ämnen anser att proportionerna 5:1 för Storbritannien visavi övriga världen är det lagomaste man kan tänka sig.

En stilla guidebok till det mystiska Europa kan ju vara trevlig som omväxling till de vanliga resehandböckerna, och i den förvissningen har amerikanska paret Elizabeth Pepper och John Wilcock åstadkommit en 300-sidig volym MAGICAL AND MYSTICAL SITES (Harper & Row, \$ 10:95). Som i 28 nedslag, från Efesos till Irland, redovisar mystiska och magiska traditioner och fornminnen i vad författarna kallar places of power litet varstans i Syd- och Västeuropa upp till Sydtyskland och Storbritannien.

Stonehenge, Chartres med sin mystikmängda katedral, arturminnen i Glastonbury och Merlinminnen i Wales får naturligtvis sitt. Och till och med Atlantis kommer med på ett hörn, i och med att författarna med en viss tvekan tentativt ansluter sig till Santorinihypotesen.

Men här finns också mycket om gammal antik mystik, filosofi, ockult tradition och hemliga visethetläror i kapitlen från gamla grekiska kult- och kulturställen, Mal-tas märkliga tempel presenteras, baskiska häxerier redovisas, Jeanne d'Arc och tempelriddarna får ett ockultladdat kapitel på tal om Chinon, där de sistnämnda spärrades in i slottet Coudray 1308 och den goda Johanna framträdde första gången ett drygt sekel senare. Faust och andra svartkonstare får representera Sydtyskland, Cornwall presenterar sig med jättar och stenkors och London med gamla fina svartkonstnären John Dee. Så detta är en välspäckad bok som väl lever upp till sitt namn och sin målsättning, riktigt bra med tanke på att den är ett pionjärverk.

Massor av forntida energi i dans-

ken *Tons Brunés* PÅ SPORET AF FORTIDENS KRAFTKILDER (Borgen, ?), vars huvudtema är att folk måste ha haft en jäkla massa energi i forntiden för att kunna bygga så stort som de gjorde, och att den energin bör ha varit elektrisk. Litet om rymdcivilisationer och Atlantis ingår, men Brunés lutar mer åt Kjellson än åt Däniken och menar att vi nog bör ha skött våra gamla kulturer själva, utan rymdisk inblandning, men att vi började mycket tidigare än arkeologerna tror.

Och sen har arvet från de här förgångna kulturerna vidareförts till framför allt den egyptiska av hemliga sällskap (och sen i sin tur förts vidare mot våra dagar av medeltida katedralbyggare, frimurare och liknande).

Kör hårt med just de gamla egypterna och Moses ark, som torde ha laddats upp med elektricitet ur atmosfären – de gamle satsade nämligen till skillnad från oss på statisk och kemisk elektricitet. Och för ett rätt bestickande resonemang, tryfferat med fynd av elektrisk utrustning från forntiden litet varstans ifrån, inte bara i Bagdads arkeologiska museum alltså. Keopspyramiden själv medverkar rentav som kraftverk för solenergi och åskväder. Och i slutet dyker till och med akupunktur och astrologi upp, om och litet onödigt.

Men på det hela taget en sansad bok, som långa stycken verkar riktigt trovärdig, är hyggligt till bra illustrerad och ger en del att tänka på. Delvis travande i Kjellsons gamla fina fotspår, alltså, men tillräckligt självständig för att ha åtskilligt nytt att ge också i förhållande till honom.

Över till det övernaturliga med *Peter Underwood*, ordförande i gamla fina The Ghost Club och med åtskilliga goda spökböcker på sin meritlista. Han har nämligen gått och blivit lexikograf på gamla dar med en *DICTIONARY OF THE SUPERNATURAL* (Harrap, £5:50), som alfabetiskt redovisar en laddning facktermer, fenomen, fantasifoster och folklore över ett mycket brett parapsykologiskt fält med tentakler långt ute i ren övertro, både gammal och forn och helt hypermodern (Bermudatriangeln, t ex., som får en rätt otroende behandling).

Vänligt sinnad mot genren såsom sådan, men ingalunda okritisk. Och läsvänligt uppställd också, i så måtto att Underwood gärna samlar sina fakta i större översiktsartiklar eller breder ut sig ganska fylligt på mer intressanta uppslagsord, samtidigt som ett mycket grundligt korsre-

gistersystem gör det lätt att hitta också små konstiga fakta. Så tex har alla mer framstående djävlar ett eget litet uppslagsord, men bara med namnet och hänvisning till uppslagsordet *Demonology*, där man finner dem samlade allesammans och kan avnjuta dem i direktkontakt med varandra.

Tonvikt på det brittiska naturligtvis, men spridda nedslag på kontinenten och i USA också, och med en och annan bild (fast de kunde gott ha varit fler). Dessutom väl försedd med litteraturanvisningar också till många smärre uppslagsord, vilket gör det här lexikonet till något av en ganska välvald bibliografi också. En bra uppslagsbok och en utmärkt nöjesläsning.

Mera lexikaliskt med *Jack Hallams* THE GHOSTS' WHO'S WHO (David & Charles, £ 4:95), där en kunnig spökskrivare samlat ett rikt urval engelska och walesiska spöken, alltifrån Abershaw, Jeremiah, en stråtrövar från 1700-talet som mest härjade i Wimbledon, hängdes där 1795 och alltfört galopperar över heden i bistra månskensnätter. Till Wroughton eremiten, på sin tid bosatt i Maggot Castle i Wiltshire, som bröt halsen på hemväg från krogen (också ett ställe för en eremit att vara på hemväg från) och numera sorgset spökar i sin gamla herrgårds gräsöverbuxna ruiner.

Däremellan ett rikt urval på närmare femhundra alfabetiskt ordnade spöken och spökerier. Och av det sistnämnda slaget bjuds många märkliga ting, tex en fiol i Poole som var med och spelade när *Titanic* gick under, men räddades tillsammans med sin violinist. Och som på senare år, sen violinisten dött, upprepade gånger spökspelat hos sin nuvarande ägare. Eller spökbussen i Cambridge Gardens i London, som i början av 30-talet körde sin spökrutt vandra natt, med alla ljus tända men utan både förare och konduktör. Släkt med spökspårvagnen vi hade i Göteborg när jag var grabb?

Men tonvikten ligger så klart på mänskligare spöken, och där har Hallam gått en fin balansgång mellan kändisspöken och mer ofrälse figurer. Så vill man veta var den eller den avlidne engelske stormannen eller dito storkvinnan går igen, är det bara att slå upp namnet. Fast en och annan går förstas igen på flera ställen. Rekordet hålls av Anne Boleyn, som spökar på åtta ställen, dock med Tower som ordinarie hemadress. Och vill man träffa intressanta spöken i gemen, är det bara att plöja den här boken rakt igenom från pärm till pärm, spöke upp och spöke ner.

Sjöorm ur Sea Serpents, Sailors & Sceptics av Graham McEwan.

Gamla vännerna Nessie, Storsjöodjuret och andra insjötrevligheter får ju sig en bok då och då, men där emot har stora sjöormen varit så tunnsådd i bokhandeln på senare år att man hart när fruktat att han avgått med döden. Så är dock lyckligtvis inte fallet, och att döma av *Graham J. McEwans* SEA SERPENTS, SAILORS & SCEPTICS (Routledge & Kegan Paul, £ 4:50) tycks han leva i högönskligare välmåga än någonsin. För den här lilla boken redovisar ett formligt kryller av diverse olikformade sjöodjur – de flesta dock mer eller mindre Plesiosaurusliknande – från både 1800-talet och 1900-talet, och avslutas med en 20 sidor lång tabell över väl eller illa sedda sjöormar från Hans Egede och samtida nordbor och framåt. Enligt McEwan bör vår gamla nordiska sjöorm för övrigt tillhöra däggdjursklassen, eftersom han klassificerar den som "skandinavisk jätteutter", en aldrig bevisad djurart som dyker upp i tabellerna sista gången 1914 i Oslofjorden och alltså förmodligen är utdöd numera. Eller åtminstone ordentligt på dekis, för på 1800-talet såg man den i massor.

McEwan skiljer mellan nio helt olika arter plus ett gäng blandat gods med så konstiga skapnader att de inte ens går att klassificera, och man hittar dem inte bara fryntligt simmande på havet; då och då spolas det också i land en del rätt avancerade exemplar och boken har åtskilligt att förtälja på den fronten också.

Troende i stort, men med en viss kritisk ådra, trevligt skriven och mycket omväxlande och obestriddligen en viktig och väsentlig grundbok för envar sjöormsskådare.

Därtill ytterligare en bok av den-

ne spännande italienske Däniken som heter *Peter Kolosimo* och hittar en massa rymdfarare på jorden han också, delvis desamma som Dänikens men också en hel del alldeles egna.

Alstret i fråga heter på tyska något så neutralt som *UNBEKANNTES UNIVERSUM* (Limes, DM 29:80) men har i sitt italienska original den avsevärt rakare titeln "Astronauter i förhistorien", och det är alltså gamla astronauter och inte några astronomiska gåtor det rör sig om. Värmer upp sig med några skrivtecken som Aimé Michel, fransk tefatare, sägs ha hittat i uråldriga franco-kantabriska grottor, och som sägs ha en omiskännelig likhet med flygande tefat nästan hela bunten, och slutar med gamla fina Mu. Där Kolosimo bland annat kan berätta att en kalifornisk psykoanalytiker rentav har hittat mumier från Mu – tjusig allitteration, eller hur? – någonstans i Utah.

Och däremellan kulturheroer från både Plejaderna och Rigel och Sirius – dogonfolkets siriusmysterier blommar rikt i den här sortens litteratur numera – och andra håll. Plus diverse annat trevligt – Medusas förstelnande blick var i själva verket ett hemligt vapen, Gilgamesj kanske fortfarande lever och har hälsan med mera sådant. Allt

illustrerat med både foton och teckningar, som har massor av tankeväckande ting att visa upp om både våra gamla urförfäder och diverse primitiva folk härnan och tvärsan på jordklotet. Och det är med Kolosimo som med Däniken – en och annan procent av det han har att berätta är faktiskt riktigt tankvärt också för en skeptiker.

Och som avslutningsknorr ett par goda tefatare.

"Den första gör-det-själv-boken för amatörufologen", kallar förlagsreklamen *Allan Hendrys* THE UFO HANDBOOK (Doubleday, \$ 8:95), och det ligger faktiskt något i det. För detta är förvisso den första boken som i större och fylligare skala ger besked om hur man själv undersöker, utvärderar och rapporterar ufo-observationer, egna och andras, och sällar ut det eventuella vetet från de många agnarna. Uppdelad på två stora avdelningar, "The UFO Imposters", som ger massor av metoder att klarlägga att ett spännande ufo i själv verket är ett ynkligt och naturligorsakförklarat ifo, och "Tools", som redovisar olika medel och metoder att avslöja/bekräfta ett ufo, deras för- och nackdelar och trovärdighetsgrader. Och Hendry själv tror på en äkta kärna i det hela, men måttligt och med god blick för all bluffen i

branschen. En fälthandbok av rang för den allvarligt syftande ufojägaren.

Och *Willy Wegner* ger en utmärkt översikt över tefatens första tjugo år, 1947–66, i *UFOER – TOP SECRET* (FUFOS, dkr. 44:-). En nyttig liten bok som kort och klart tar upp den moderna ufologins födelse och båda första decennier. Redovisar utförligt Kenneth Arnolds berömda möte med tefat 1947, som satte sprätt på intresset för ett fenomen som vi har haft att dras med sen urminnes tider, tar upp de tidiga striderna mellan ufologer och myndigheter, amerikanska flygvapnets första ufoundersökningsprojekt, de första tefatsböckerna, Adamski och andra tidigare tredjegradsnärkontaktare och mycket annat sådant som numera betraktas som så självskrivet och välkänt att de moderna tefatsböckerna nämner det bara i förbigående, som redan kända saker. Bland annat också en fylig redogörelse för Domstensfallet 1959, då ett par svenska grabbar enligt egen utsago höll på att bli bortrövade av ett gäng små sega och starka tefatsgubbar.

Med andra ord ett slags introduktion och grundbok till den moderna ufologin, och som sådan av stort värde för nytilkomna tittare också här i Sverige.

Den annorlunda bokhandeln i Stockholms centrum

I en fräsch, trivsamt och vänlig miljö hittar Du här nya och antikvariska böcker (på svenska och engelska) som kan bidra till att Ditt liv blir mer spännande, rikt och meningsfullt.

Fristående från samfund och organisationer är vi specialiserade och välsorterade inom:

psykologi & filosofi
religion & mystik
esoterik & ockultism
mytologi
förutsägelser (tarot, I Ching, numerologi etc)
UFO

astrologi
parapsykologi
reinkarnation
meditation & yoga
hälsa & alternativ
läkekonst
mat & dryck

kvinnolitteratur
sexologi
barn & uppfostran
död & åldrande
positivt tänkande &
självförverkligande
New Age-litteratur

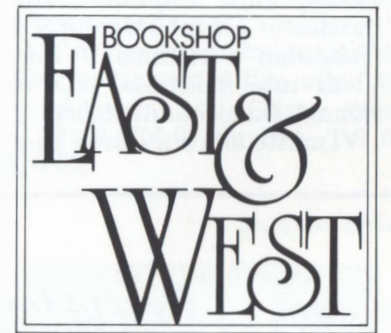
Vi har även tidskrifter samt skivor och kassetter med klassisk och meditationsmusik, yoga- och avspänningsövningar, hypnos, affirmationer, positivt tänkande och andlig vägledning.

På våra anslagstavlor kan enskilda och sammanslutningar informera om sina aktiviteter.

Välkommen!

Eva Lindström & Jan Vintilescu

Bookshop East & West/New Age Information Center
Nybrogatan 26 (intill Östermalmstorg)
114 39 Stockholm Tel 08-63 96 69, 63 70 40

Ställ upp för freden!

Det var tre verkligheter som skulle rymmas inom samma människor den första riktigt varma dagen på året, 15 maj, då den hittills största fredsdemonstrationen i Norden ägde rum i Göteborg.

Den verklighet som är en trevlig familjesöndag i en lugn svensk stad med ett vänligt ti-voli och många glasskiosker, trängdes med den ofattbara verkligheten, som alla påmin-des om, den att allt detta, dina barn som just slickar glass i so-len och allt annat på denna jord, kan utplånas på några timmar. Maktlösheten, skrällen. Men så var där också den fantastis-ka, hoppfulla verkligheten att 100 000 människor verkligen engagerar sig och säger NEJ.

Demonstrationståg, fem stycken, så långa att i vissa av dem hade tåten hunnit fram till Ullevi stadion när kön flera ki-lometer därifrån inte hunnit börja gå!

Alla dessa människor som tyckte att detta var viktigare än någonting annat, som bilat, cyklat, gått, kommit i stora busslaster för att ställa upp för framtiden – de finns! Vi finns! Vi är inte maktlösa, inte en-samma. En hisnande känsla!

Vi måste alla stiga över passi-

vitetens tröskel, gå från tanke till handling, alla!

– Den som inte engagerar sig för freden och nedrustningen stöder aggressionen, sa Daniel Ellsberg, huvudtalaren, militä-ren som tänkt om och blivit en av världens största fredskäm-par.

Allvaret i hans röst trängde igenom och skakade bort de sista resterna av den slöa dis-tans till verkligheten som så många av oss har till försvar, till flykt.

Och jag såg tillbaka med viss förfäran på hur jag samma morgon tvekat om jag skulle åka till Göteborg – tänkt att det gjorde väl varken till eller från om just jag var där eller ej, ja jag hade t o m tänkt att det kanske inte skulle vara till-räckligt intressant för att vara värt tiden, kostnaden och resan i värmen. Jag hade ju en massa annat att göra, hemma!

Som om inte de hade det, alla de som rest längre, som arran-gerat, som gjort plakat, som kanske var med också i den långa marschen till Paris i fjol.

Jag var glad att jag var där. Det hade inte funnits något bättre jag kunnat göra med min tid och mina pengar denna dag.

Åsa Freij

Recept för att bli 100 år

Boken *Living to Be 100* av Osborn Segerberg (Charles Scribners Sons 1982) handlar om attityder, vanor och livsstil hos 1 200 amerikaner som blivit 100 år gamla eller mer. Betydelsefulla hälsotekniker är en positiv attityd och ordnat liv med regelbundna vanor. Kanske är det också viktigt, som en hundraåring uttryckte det, att "göra vad man har lust till och göra det med gläd-je".

Segerberg bygger sin framställ-ning på intervjuer som utförts av Social Security Administration, SSA, i USA samt några dussin egna intervjuer.

Nitton av de intervjuade var mel-

lan 106 och 113 år, och några få sa-des vara ännu äldre, men högre ål-der än 115 år ifrågasattes.

I 1980 års *Guinness Book of Re-cords* uppges en japan, som 1979 var 114 år, vara världens äldste någon-sin – högre ålder än så har aldrig dokumenterats.

Idag lever i USA omkring 13 000 hundraåringar, varav cirka 72 pro-cent är kvinnor.

Under de intervjuer som Seger-berg bygger på, togs aldrig sådana faktorer som sex, tobaksrökning och alkoholkonsumtion systema-tiskt upp. I tre fjärdedelar av in-tervjuerna berördes inte dieten. De hundraåringar som nämnde födans

betydelse, talade ofta om en rejäl frukost, tre mål mat om dagen och enkel, sparsam kost. Men några till-skrev sin höga ålder ganska bisarra dietiska orsaker, såsom två råa ägg och litet vermouth varje morgon, riklig konsumtion av fläsk samt svart kaffe med en massa socker.

Endast 16 hundraåringar nämnde någon form av kroppsrörelse ut-över de vanliga dagliga göromålen.

80 procent beskrev sin hälsa som god eller utmärkt. Endast en av de 1 200 var senil. Tre fjärdedelar hade full rörlighet utan hjälpmedel, och mer än 40 procent hade vid inter-vjutillfället ingen kontakt med lä-kare. (Flera tillskrev f ö sin höga ål-der det faktum att de undvikit lä-kare!) Mycket få av hundraåringar-na led av hjärt- och kärlsjukdomar eller cancer. Segerberg menar att dessa gamlingar bevisar att kronis-ka sjukdomar och ålderssjukdomar är patologiska tillstånd och inte oundvikliga följder av hög ålder.

Men ett liv vid 100 år ingen dans på rosor. Benen i kroppen är sköra och blir lätt brutna, syn och hörsel försämras. Den förväntade återstå-ende livstiden för en hundraåring räknas i månader, inte i år. Seger-berg fann att hälften av hundra-åringarna kan väntas ha avlidit in-om ett år och mer än 90 procent in-om tre år.

Segerberg observerade hur fina och propra dessa gamla var. Deras liv var anmärkningsvärt välordnat. Dagen var ofta väl planerad. De var i det stora hela lugna och harmonis-ka, de oroade sig aldrig. De var pragmatiska och hade en realistisk uppfattning om sin egen förmåga. Genom att inte vänta sig för myck-et undvek de missträkning och dep-ression.

Hundraåringarna beklagar sig sällan, och de gräver inte ner sig i känslor av skuld och ånger. De öm-kar sällan sig själva och sörjer av-lidna kära endast under en kort tid, innan de fortsätter sitt liv. De är nöjda och tillfredsställda. Men näs-tan ingen av dem har gjort sig känd för något annat än att bli gammal. Det tycks finnas få framstående personer bland dem. De är histo-riens vittnen snarare än dess ska-pare. Ett liv med hög spänning, am-bition, risktagande, stora fram-gångar och förfärliga misslyckan-den tycks inte gå att förena med ett extremt långt liv.

Segerberg menar att hundra-åringarna har lyckats undvika stress och att detta är förklaringen till deras höga ålder.

Källa: En bokrecension, skriven av Mark Mayell, i juninumret 1982 av East West Journal.

GÖSTA LEVER PÅ VAD NATUREN GER

Kan man livnära sig på huvudsakligen vilda växter? Ja, det kan man, menar Gösta Wilson i Närkes-Kil. Han har själv gjort det i nära ett års tid.

Gösta Wilson började den 1 novem-ber i fjol ett näringsexperiment. Han hade varit vegetarian i över trettio år, men nu slutade han att äta köpt och odlad mat för att leva uteslutande på vilda växter. Han tänkte fortsätta med detta så länge han mätte bra av det.

Han hade förberett experimentet genom att samla in växter av olika slag i stora kvantiteter. I frysen ha-de han 130 liter bär av sammanlagt 18 sorter, mest blåbär och hallon. I torkat skick hade han 2 kilo frön, mest nässla, 1 kilo teörter av 21 sor-ter, 5 kilo svamp, mest fårticka och trattkantarell, 5 kilo ekollonmjöl, 2 kilo bokollonmjöl, 7 kilo rötter, mest maskros, 3 kilo islandslav, 5 kilo nypon, 5 kilo blad, mest nässla och kirskaal, 12 kilo vildäpplen och en stor mängd rönnbär.

Övergången till mat av enbart vilda växter fick både positiva och negativa effekter. Ibland kände sig Gösta ovanligt stark och frisk, men i december uppkom bristsymptom med matthet och kramper i händer och ben. Efter vanlig laktovegeta-risk kost under två veckor gick Gösta tillbaka till vilda växter igen, nu med ett tillägg av 50 gram soja-bönor, alternativt 100 gram full-kornssäd eller 300 gram potatis per dag. Med detta tillägg mår han bra av sin ovanliga – och billiga – kost. Den mesta maten växer utan-för husknuten, och Gösta har nu en matkostnad på cirka en krona per dag!

Hur kan man då använda vilda växter som mat? Bären äts obe-handlade. Av rötter, ek- och bok-ollonmjöl kokas välling eller gröt. Sommartid äts blad som råkost, vintertid mixas de till dryck eller kokassoppa på med svamp i. Plättar på maskrosrot, ek- och bokollon-mjöl kan vara gott som omväxling. Och en dryg matsked näselfrö gör precis samma verkan som en bul-jongtärning i soppor!

Hur får man nu en sådan idé som att leva på huvudsakligen vilda

växter? Gösta har flera skäl att an-föra. Ett är den stora användningen av giftiga bekämpningsmedel i lantbruk och växtodling. I Sverige förbrukas så mycket som över 10 miljoner kilo årligen, varav endast 2 procent går till skogsbruket. De flesta livsmedel i handeln är dess-utom behandlade; detta gäller även det som finns att köpa i hälsokost-handeln. Den på modernt sätt odla-de jorden utarmas också på livsvik-tiga spårämnen. Men i vilda växter kan de återfinnas.

– Jag har också upplevt naturen på ett djupare sätt under den tid mitt näringsexperiment pågått, sä-ger Gösta. Tidigare var naturen mest en plats för motion, och väx-terna var dekorationer till mitt liv. När jag nu börjat studera varje en-skild växt, har jag starkt upplevt vilken fantastisk värld jag lever i!

Gösta har i många år varit myck-et infektiöskänslig. Samtidigt som kylan kommit har halsen blivit kro-niskt infekterad och lederna har öm-mat. Men i vintras var halsen bra trots rekordkylan. Han använde

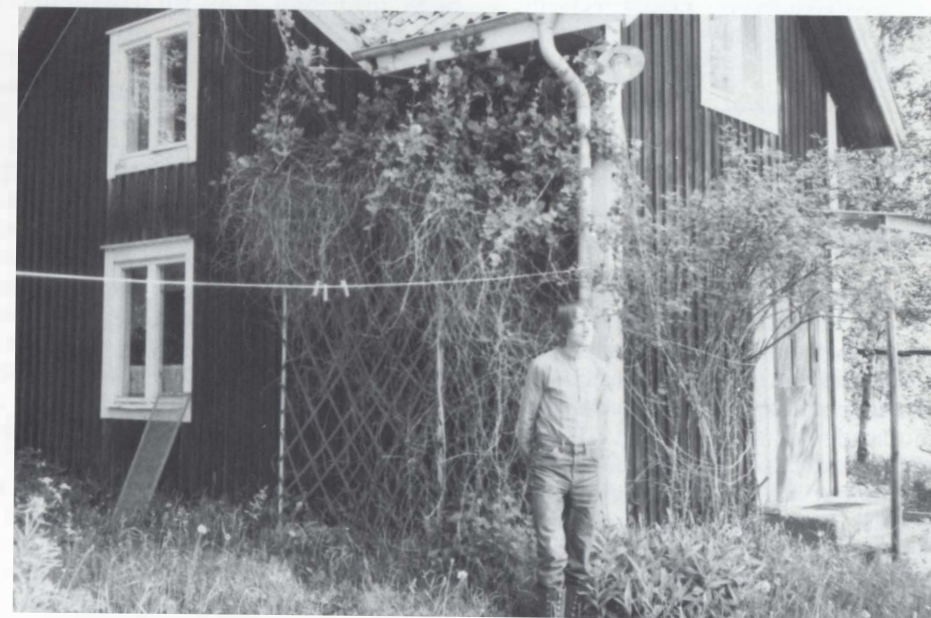
även cortison mot hudbesvär. Dessa har nu försvunnit.

Göstas experiment med kosten är ett "experiment med sanningen". Det ser lovande ut, men om en föda bestående huvudsakligen av vilda växter håller att leva på är ännu för tidigt att säga. Riskfritt är experi-mentet inte. Undersökningar har visat att veganer – dvs de som le-ver på vegetabilier utan tillskott av mjölkprodukter – kan få bristsjuk-domar. Det är svårare att få all nödvändig näring på vegankost än på laktovegetarisk kost. Men det kan å andra sidan vara individuellt vad kroppen kan tillgodogöra sig av växternas näringsinnehåll.

I alla händelser är Göstas experi-ment fascinerande – inte minst att han kan leva med ett matkonto av en krona om dagen.

(För övrigt kan nämnas att Gösta håller kurser om ätliga vilda väx-ter. Adressen är Gösta Wilson, PL 43170, 705 90 Örebro. Tel 019-28 02 92.)

Sigbritt Eklund

Gösta bor i en röd liten stuga mitt inne i skogen.

Har du varit på
TEOSOFISKA BOKHANDELN

Karlavägen 44, Stockholm

Där finner du bl. a.

- teosofi – både den ursprungliga och den nyare
- buddhism och zen
- hinduism och yoga
- parapsykologi och andra vetenskapens gränsområden mot det okända
- healing
- meditation i dess många former
- samhället i ljuset av nyare livsåskådning

Förutom bokhandeln finns lånebibliotek och tidskriftshylla, program för föredrags-, diskussions- och studieverksamhet.

Titta in eller skriv eller ring och få bokkatalog, provnummer av tidskriften Teosofi i Norden eller program. Välkommen!

TEOSOFISKA BOKHANDELN

Karlavägen 44, 114 49 Stockholm

Öppet tisdag–fredag kl. 14–18

Tel. 08/61 68 83, alt. 40 16 21 o. 89 36 59

**ALICE A. BAILEYS
ESOTERISKA FILOSOFI**

Den 5 oktober under sitt första besök i Sverige kommer Mary Bailey (ordförande för Lucis Trust) att hålla ett föredrag kl. 19.30 i Medborgarhusets Lilla hörsal. Medborgarplatsen 8. Stockholm.

Existentiell astrologi

Jag belyser såväl din inre dynamik och dina förutsättningar som din roll i det stora planetariska psykodramat med utgångspunkt från ditt födelsehoroskop. Endast personliga besök. Ring Jan Romander, 08–42 61 39.

Sökaren och gurun

En sökare reser runt världen för att finna Sanningen. Efter en rad svåra strapatser når han till slut toppen av Himalaya. Där träffar han i en grotta en åldrig vis man. Med uppbyggande av sina yttersta krafter viskar han fram sin fråga: "Säg mig, o vise, var är livets hemlighet?"

"Allt är medvetande, och du är det", svarar den vise omedelbart.

"Va?" undrar sökaren och fylls av stor indignation. "Vad är det för slags svar? Här har jag färdats över

hela denna dumma jord för att finna Svaret, och så råkar jag dig, gurunernas guru, och du pratar sån smörja! Men jag vet: jag skall *själv* ta reda på vad allting går ut på."

Så vänder sökaren på klacken och börjar klättra nedför berget. De följande tjugo åren tillbringar han i studier av sufism, zen, shakti-, bhakti-, jnana- och pranayoga, kabbala, koranen, bibeln, upanishaderna o s v. Han slår följe med varje Lärare, värd sitt stora L, går på alla slags kurser i mind control, actualization och transpersonell psykologi, han mediterar, leviterar – och slutligen, sedan han erhållit en massa erkännande från sina lärare att han är en mäktig stor och vis man, drar han åter till Himalaya och träffar den gamle vise än en gång.

"Hör på, jag är en i gänget nu", säger sökaren. "Jag har studerat alla dessa vidunderliga visdomsläror. Jag är en guru själv nu. Du kan säga till mig vad du vet om livets hemlighet, jag menar det verkliga svaret – jag är med i klubben nu."

Den vise småskrattar, ser sökaren rätt i ansiktet och säger muntert: "Allt är medvetande, och du är det."

"Du milde! Det där är ju fånigt", utbrister sökaren, "samma dravel som jag hörde från dig för 20 år sedan."

Den vise ser stilla på honom och säger: "Jaså? Sanningen förändras inte på 20 år."

Källa: New Realities, nr 1, årgång 1.

Sök glädjen!

Var glad! är Hugh Prathers uppmaning till oss. Sök alltid glädjen! Det finns en massa att glädjas åt.

Hugh Prather är levnadsglädjens profet. I den amerikanska tidskriften New Realities nr 5, årgång 5, har han en visdomsbit under rubriken "Inner Guidance", inre ledning. Själv ler han, en skäggig, medelålders, sympatisk man, mot läsaren, visande att fröjden bubblar i honom.

Kattungar, hundvalpar och små barn kommer till världen, skriver Hugh Prather, med den enkla sanningen inombords som vi andra måste lära oss på nytt: allt i vår värld finns till för att vi skall ha glädje av det, och vår enda uppgift är att älska allt.

Sök glädje! Lyssna till lyckans inre röst! Allt finns för lyckans skull.

Meningen med vårt liv är att vi skall älska. Och om vi stilla lyssnar till denna vårt hjärtas önskan, ser vi lätt hur den skall kunna tillfredsställas.

Endast en sak hindrar oss från att dansa till Guds sång: fruktan. Men se på barnen: de är fria från fruktan. Dem kan vi lära av.

Som en hjälp att höra den röst i det inre som ger anvisningar om hur man blir lycklig, ställ denna fråga till dig själv: "Vad kan göra mig lycklig?" i stället för frågan: "Vad är klockan?" Gör sedan det du vill göra utan att fråga hur lång tid det tar.

I vardagen kan du ibland känna dig nedstämd, litet orolig, uttråkad, illa till mods, spänd eller tycka att något fattas dig. Sätt dig då ned en stund och koppla av! Ta några minuter och lyssna till ditt inre! Allt Gud behöver är en öppen dörr.

Gör det som får ditt hjärta att sjunga!

SM

Akupunktur

Sedan 1975 har omkring 200 heroinmissbrukare behandlats med akupunktur under minst 21 dagar av dr Darryl Inaba vid Haight-Ashbury Free Medical Clinic i San Francisco. 30 procent uppges som följd av behandlingen ha slutat med narkotikahelt under åtminstone ett år. Med vanliga metoder botas ungefär 4 procent av heroinmissbrukarna. Akupunkturbehandlingen tycks ta bort abstinensbesvär och suget efter narkotika.

Källa: East West Journal, juni 1982.

Ramakrishna

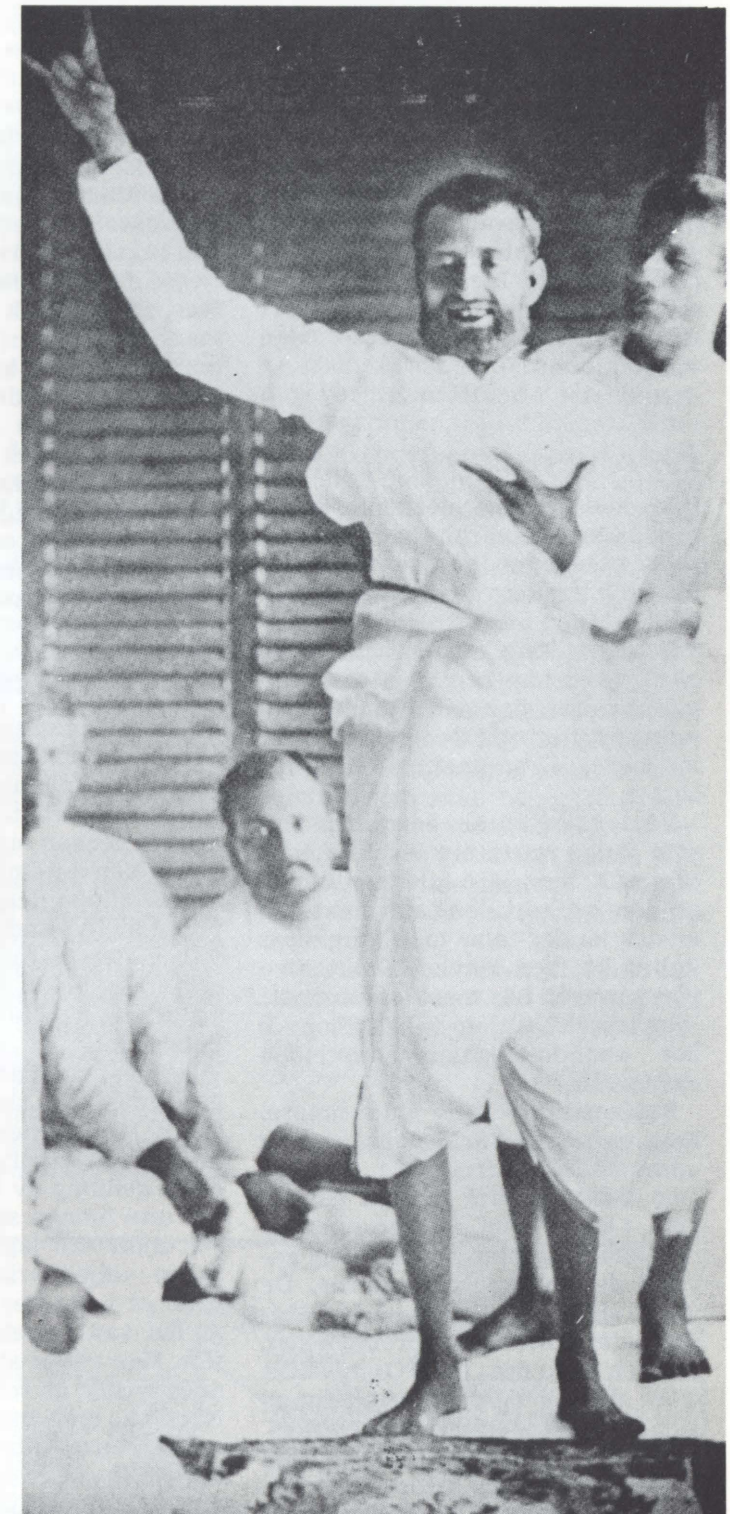
Sri Ramakrishna var en av hinduismens främsta förnyare under 1800-talet. Bilden intill är hämtad ur Christopher Isherwoods bok *Ramakrishna and His Disciples*. Hans ansikte lyser av ett förklarad skimmer. Han befinner sig i ett tillstånd av samadhi och måste stödjas av Hriday Ram, till höger på bilden. På golvet runt omkring sitter lärjungar. Fotografiet är taget hemma hos Keshab Chandra Sen, i hans hus Lily Cottage på Upper Circular Road i Calcutta söndagen den 21 september 1879. När man ser bilden, tänker man på den beskrivning av honom som säger att han var en Kristusliknande profet.

I boken "Ramakrishnas samtal" (Proprius 1969) finns följande skildring (i Astrid Setterwall-Ångströms översättning):

"Ramakrishna kom till villan klädd i rödkantad dhoti vars ände kastats över hans vänstra axel. Han hade Hriday i sällskap. Ingen lade märke till den stillsamme besökaren. Slutligen sade Ramakrishna till Keshab: 'Människor säger att de har sett Gud. Därför har jag kommit hit för att höra dig tala om Gud.' Ett märkligt samtal följde. Ramakrishna sjöng en underbar sång om Kali och gick in i ett tillstånd av samadhi. När Hriday viskade det heliga ordet 'Om' i hans öron, kom han så småningom tillbaka till medvetande om världen, medan hans ansikte ännu utstrålade gudomligt ljus. Keshab och hans följeslagare var gripna. Skillnaden mellan Ramakrishna och brahmolärjungarna var mycket intressant. Där satt denna småvuxna man, smal och ytterst ömtålig, vars ögon lyste av inre ljus. Hans glada lynne glänste i hans blick och dröjde kvar i mungiporna. Han talade en bengalisk folkdialekt med en liten trevlig stamning och han höll sina åhörare fångslade genom sina rika andliga erfarenheter och sitt outtömliga förråd av liknelser och berättelser, genom sin förmåga att se, sin ljusa fina humor, sin vidsynthet och sitt oavbrutna vishetsflöde. Runt omkring honom satt spetsfundiga unga bengaler, produkter av västerlandets uppfostringsmetoder med sin idol Keshab som ledare."

Det var bland dessa anhängare av Brahmo Samajrörelsen som Ramakrishna fann sina första lärjungar. Till dessa sällade sig småningom Narendra Nath Datta, kallad Naren, av oss känd som Swami Vivekananda. Hans första möte med Ramakrishna skildras i "Ramakrishnas samtal":

"I ett tillstånd av tvivel och själsskval kom Narendra till Ramakrishna i Dakshineswar. Han var då arton år och hade legat vid universitetet i två år. Han steg in i Ramakrishnas rum tillsammans med några glada vänner. Han sjöng på Ramakrishnas begäran och lade in hela sin själ i sångerna. Ramakrishna gick in i samadhi. Några minuter senare tog han Narendra vid handen och ledde honom till den täckta verandan norr om hans rum, där de var ensamma. Han talade till Naren så vänligt, som om han känt honom länge! 'Å, du har kommit sent! Varför har du så ovänligt låtit mig vänta så länge? Mina öron har tröttnat på att lyssna till världsligt prat. O, så jag har längtat att låta min ande tränga in i hjärtat på någon som kan ta emot mitt budskap!' Så talade han och grät hela tiden. Sedan stod han framför Narendra med sammanlagda händer och kallade honom Narayana (ett namn på Vishnu), Gud som fötts till jorden för människornas eländes skull. Han tog Narendras hand och bad honom komma tillbaka snart –

ensam. Narendra var häpen. 'Vad är väl detta, som jag fått se?' frågade han sig. 'Han måste vara alldeles tokig. Jag är ju Visvanath Duttas son. Hur vågar han tala till mig på det här sättet?'

Vid nästa besök gick det på samma vis. Ramakrishna ville träna Narendra i den icke-dualistiska vedantafilosofin. Hädanefter levde läraren i lärjungen, Ramakrishna i Vivekananda.

John Blom

Meddelande från framtiden

Detta är en skoluppsats av mig, Gustav Mark, 16 år. Jag skriver den idag, 22 september år 2382 i form av ett brev till er som levde för precis 400 år sedan i dåvarande konungariket Sverige. Jag kan berätta att mycket är annorlunda nu jämfört med er tid, som var slutet av "den mörka tiden" (- år 2000).

En regering, ett språk

Vad skall jag börja med? Jo, att vi förstås har en världsregering. Den finns i Genève. Presidenten heter Ho Ling och är vald av världsparlamentet för åtta år. Han är en av vår tids största etiker, och det är därför som han är vår president. I parlamentet har varje nation så många röster som den har miljoner invånare. Skandinavien har 127 röster.

Vårt världsspråk är italienskan som länge varit ett levande kulturspråk, men inte talades i någon av den mörka tidens stormakter. I många länder talar man nu endast italienska, t ex i hela Afrika, men på andra håll har man dessutom ett "egenspråk", liksom vi skandinaver har skandinaviskan som vårt egenspråk.

Krigsmakter finns inte längre. Men vi har en världspolis, som är underställd regeringen i Genève. Den måste tyvärr ingripa ganska ofta, t ex nyligen mot grupper av religiösa fanatiker som tagit till gevär i de iranska högländerna. De vill ha sin egen primitiva moral. Religionsfanatism är ett problem som världen ännu dras med. Gamla religiösa skrifter med förvirrade uttalanden har stor skuld till detta.

Jag kan också berätta att polisen ingrep i Vällingby i går. En grupp tobaksrökare togs på bar gärning. Det är nästan obegripligt, tycker jag, att en del av den mörka tidens synder fortfarande utövar lockelse på en minoritet sysslolösa. Dessa tas nu om hand för att ges livskunskap.

Köttätande förbjudet

Annars är förhållandena idealiska. Vegetarismen har slagit igenom helt. För hundra år sedan blev det oetiska bruket att äta djur förbju-

det av världsparlamentet. Då hade det praktiskt taget upphört av sig självt. Men jag har läst att en köttätarsekt i Bayern gjorde uppror mot regeringen år 2301.

Sjukdomarna har nu nästan helt försvunnit. Dock åldras alla normalt. Möjligheten finns att operera bort en körtel i kroppen och på så sätt förhindra åldrandet och bevara ungdomen, men döden kan ändå ingen hindra, och människorna fördrar ett naturligt åldrande i stället för att plötsligt dö utan förvarning mitt uppe i ett aktivt liv. Ungdomlighetsoperationen är förbjuden, och det tycker jag är bra.

Vi gör det som är roligt

Robotiseringen och datoriseringen gör att det nu krävs väldigt litet arbete av oss människor. Det är lag på att vi skall arbeta 2 1/2 timme fem dagar i veckan mellan 16 och 44 års ålder. Men det finns stora möjligheter att slippa denna arbetsplikt på grund av livsstudier. Å andra sidan vill de flesta fortsätta att arbeta upp i hög ålder, och många väljer att arbeta 8 - 10 timmar varje arbetsdag.

De mest populära yrkena är trädgårdsmästare, skeppare och forskare. Men många vill också syssla med utsmyckning av byggnader och inredning av hem. Däremot är det inte många som vill vara poliser. Själv vill jag arbeta med ord. Ingen väljer yrke för prestigens skull, så som på er tid, eftersom alla nu har vad de behöver och alla bor fint. Man väljer att arbeta med det man tycker är roligt. Pengar finns inte. Man bara hämtar varor i butikerna, och det finns åt alla. Men det hör till livsfostran att lära sig vara aktsam om alltting.

Alla resor är fria. Därför kommer många människor från andra delar av världen till oss på besök. En del av dem stannar här. Knappast någon nu levande skandinav härstammar helt och hållet från den mörka tidens skandinaver. Men det är vi inte ledsna för. Vi ser oss alla som framsprungna ur mänskligheten. Själv härstammar jag främst från Madagaskar, Malaysia, Syrien och Gotland. Jag är ganska brun, men född i Västerhaninge och alltså skandinav.

Bilismen har förändrats

Bilismen var en tragedi på 1900-talet. Slakten på vägarna var otrolig. Miljoner människor blev dödade av de fruktansvärda fordonen, och ännu fler blev invaliderade för livet. Allt det där berodde på att egoismen var människornas ledande filosofi på den tiden. Men bilismen förändrades redan i början av 2000-talet. Förbränningsmotorerna, som spydde ut gifter i den luft som människorna skulle andas in, ersattes av elektriska batterier, och privatbilismen blev förbjuden. Trampcyklar användes av de flesta, rullskridskor av många. Rullande trottoarer blev standard i alla städer. I övrigt skedde transporter med vagnar på räls inom särskilda, skyddade områden. Men i mitten av 2000-talet blev svävarna nästan "idiotsäkra" - de stannade eller saktade automatiskt, när något föremål befann sig inom visst avstånd framför dem - och då blev det en renässans för bilismen.

Och kärnkraften? Jo, nu används den till *allting*. Fordon t ex drivs med kärnkraft... skojar jag? Nej, visst har vi kärnkraft, men vi spränger inte sönder atomerna som på er tid, utan vi utnyttjar deras naturliga, inneboende energi.

Anden

Hur har det gått med religionerna? Jo, alla uppenbarelsereligioner har försvunnit. Vi tycker att Jesus var en fin människa på flera sätt, och vi räknar alltjämt tiden från hans födelse. Men vi gör inga påståenden om det vi inte förstår. Vi har tankar om verklighetens yttersta natur, men kan inte gissa Gåtan. Vi känner Andens makt över materien, vi aktiverar Anden, och vi menar att vi alla är Andens frukter. Vi vördar Anden och vårdar den överallt där den finns, i människor, i djur, i växter. Vi antar att universum är Ande och att vårt eget innersta väsen är Ande. Vi tror inte på Gud eller gudar i den mörka tidens mening.

Vi tror att Anden, när vi dör, lever vidare men att identifikationen med den enskilda jordiska människan upphör. När jag dör, ser min Ande att dess identitet inte är Gus-

tav Mark, utan den Kosmiska Anden. Jag är världsanden helt enkelt. Mitt mänskliga jag nu är ett fragment av Anden.

Parförmädling

Vad beträffar sex, så ser vi det som något av det finaste vi har. De flesta lever i ett och samma parförhållande livet ut. En viktig uppgift för samhället är parförmädling. För den sakens skull görs ingående personstudier och efterforskningar. Alla anses ha rätt till ett lyckligt parförhållande.

De homosexuella är nu helt integrerade i samhället. Homosexualiteten är fullt accepterad som en sund erotisk variant. Ingen ser ner på den, möjligen kan några beklaga den, ungefär som man kan göra med vänsterhäntheten.

Själv har jag provat två parförmädlingar hittills, med Ulrika och Anna, men inget har fungerat riktigt bra, så jag fortsätter att söka. Jag är anmäld hos parförmädlingen, och på måndag (det är onsdag idag) skall jag träffa Lena, som förmedlingen tror kan vara idealisk för mig. Det är spännande!

Mycket mer skulle jag kunna berätta. En del är sig likt från er tid. Vi ser ju t ex precis likadana ut som ni gjorde. Fast vi har mer färgrika kläder, ungefär som era folkdräkter och som zigenarnas kläder. Allt som växer är sig likt, och bergen och vattnen och himlen.

Synd att ni inte kan komma hit och se hur fint vi har det. Ibland tänker jag på er tid och tycker jag haft tur som slapp att leva då.

Glada hälsningar från Gustav Mark till 1900-talets människor!

Scientologerna inte ockrare eller bedragare

En nära två och ett halvt år lång polisutredning om scientologikyrkan avslutades i juni. Misstankarna om ocker och bedrägeri avskrevs av länsåklagare Eric Östberg.

Under utredningen har man inte funnit belägg för att scientologer uppsåtligt vilselett personer till vinning för sig själva eller annan. De har handlat i enlighet med sin övertygelse som medlemmar i scientologiorganisationen. Professor Bo Gerle, som uttalat sig om kursernas värde, anser det dock *grovt oetiskt* att övertala en psykiskt insufficient person att betala 15 000 kronor för en 37-timmarskurs.

Svenska Dagbladet skriver 23 juni bl a: "Anmälare har företrädesvis varit närstående till personer som betalat för föreningens kurser och tjänster. Förhör har hållits med kursdeltagare och med anmälare. Endast i ett fall kvarstår påstående om brott från kursdeltagare och några krav på återbetalning kvarstår ej."

Utredningen har konstaterat att föreningen har särskilda rutiner för återbetalningar av avgifter. Under 1979 återbetalades över 200 000 kronor till missnöjda kursdeltagare.

Under den mycket omfattande utredningen har experter inom ekonomi, psykiatri, psykologi och religion anlitats. Psykologiprofessorn Gudmund Smith har gjort en negativ bedömning av det test som scientologerna använder. Men mot

det uttalandet står, noterar länsåklagare Östberg, att ett stort antal deltagare meddelat att kurserna varit av oskattbart värde för deras personliga utveckling.

I utlåtanden från svenska och utländska religionsexperter sägs att scientologin bör anses vara en religion.

Den ekonomiska utredningen har visat att scientologikyrkan i Sverige, som är en underavdelning av den världsomfattande scientologiorganisationen, tillhandahåller andlig vägledning och utbildning för höga belopp. 1979 fick man in drygt fyra miljoner kronor i avgifter och ca 800 000 för böcker. Ändå blir det ingen vinst, bl a eftersom moderkyrkan i utlandet erhåller stora summor för olika typer av tjänster.

Länsåklagaren anser att kyrkans omfattande försäljning av kurser, böcker m m med fog kan betecknas som yrkesmässig förvärvsverksamhet, som skall beskattas. I annat fall är de stora löpande utbetalningarna till utlandet i strid med valutabestämmelserna. Någon vinst att beskatta har dock inte uppkommit.

Misstankarna om skattebrott och valutabrott vilar och har skjutits över till länsstyrelsens taxeringsenhet för prövning.

Källa: främst Svenska Dagbladet 23 juni 1982.

PROFETEN Av Sven Rosén

Axel Munthe, 1857 - 1949, svensk läkare och författare, förste livmedikus vid svenska hovet. Hans kärlek till djuren är ett genomgående drag i hans mest kända böcker.

Jaktlusten är människans passion att förfölja och döda de i frihet levande djuren.

Denna definition, vars riktighet ingen torde bestrida, innefattar ej dödan av i djurgårdar instängda halvtama djur - denna sport faller under rubriken *mord utan förmildrande omständigheter* och tillhör den moraliska strafflagen.

Jaktlusten som kroppslig idrott är i regel blott en svekfull förevändning - på djupet ryter vilddjurets mordlusta, tämjd av kulturen till omedveten instinkt. Mellan vår tids jägare och våra vilda förfäder, som slogo ihjäl varandra med stenyxor för en bit rå fisk, ligger endast några hundratusen års civilisation. Det är blott metoden, som blivit förfinad, principen är alldeles densamma.

Skapelsens stora grundlagar äro oföränderliga, jakten är ej annat än samma den starkares impuls att slå den svagare till marken, som går igenom hela skapelseserien. Jaktlusten är en djurisk instinkt och såsom sådan omöjlig att förkväva. Men det tillkommer varje om sin höga människorang medveten individ att söka motarbeta och hämma utbrotten av denna lusta, som är en gengångare från graven, där vårt släktes stamförfädrar vila, ett lyte från vår vilda barndomstid. Detta under grym lek utgjutna blod är en fläck, som vår från djurlivets mörker frigjorda och till människa adlade familj bör söka plåna ut från sin vapensköld, liksom den frigjorda galärslaven söker plåna ut märket efter järnkedjan, som omslöt hans fot.

Människans rättighet till att döda djuren är begränsad till hennes rättighet till försvar och till hennes rättighet till existens - den förra kan endast i undantagsfall åberopas i våra länder, den senare kan ej åberopas av vår klass. Sympati utöver mänsklighetens gräns, det vill säga mildhet mot djuren, är som bekant en av de sista moraliska egenskaper, som människan förvärvat sig. Denna egenskap saknas nästan fullständigt hos de lägst stående människoraserna, och graden

av dess utveckling betecknar den väg, individen tillryggalagt från sitt vilda urtillstånd. En människa, som finner nöje i att plåga och döda djuren, är därför att betrakta som en övergångstyp mellan vilden och kulturmänniskan. Han bildar den felande länken i människoandens utveckling från råhet till förädling.

Jag har ej tid att här meddela mitt förslag till en tidsenlig jaktstadga - saken är ännu under studium - jag vill blott tala om den princip, varpå det hela vilar.

Jag påstår, att det högst betydliga förspång människan tagit genom utvecklingens stora lag gör, att striden mellan människan och djuret är alltför ojämn för att vara lojal. Jag påstår att jakten, sådan den här bedrives, i regel är en omanlig sport och en oädel sport.

I en punkt är min nya jaktstadga obeveklig. *Barn få under ingen förvändning jaga* på grund av den betydliga utveckling, jaktpassionen ger åt barnets instinktiva grymhet, och den råa anstrykning, den ger åt hela dess karaktärsdaning - mildhet mot underlydande måste man lära som barn, världen lär oss nog att hårdna till. Barn få ej heller som åskådare deltaga i jakter, ty människorna bliva så fula, då de förfölja ett flyende djur, och barnet bör så mycket som möjligt skyddas från åsynen av allt oskönt.

För att du ej skall tro, att jag diskuterar saker som jag ej begriper, kan jag gärna berätta, att jag själv i min ungdom varit jägare, stor jägare. Jag har ofta rest långa vägar för att delta i jaktpartier, och ofta nog var det ingen i hela sällskapet, som sköt så många skott som jag.

Axel Munthe

Psykoterapi: Insikt. Emotionell Frigörelse. Självförtroende. Kurs i Integrativ Primal terapi 5-12 Dec. Regelbundna veckoslutskurser med kroppsinriktad psykodrama (Psykomotorterapi). Ny två års självfarenhetsgrupp börjar i november i Göteborg (terapi o. utbildning) Uppl.: Leo Berlips. leg. psykolog, utbildad terapeut. Skårsg. 12. 412 69 Göteborg. 031-83 10 33.

Synpunkter

Om du tycker dig se att någon begår ett allvarligt misstag eller att han har stora brister, tro då inte genast att du är kallad av Gud att tillrättavisa och leda honom.

Undersök i stället om Gud lät dig se dessa brister hos en annan därför att du själv har liknande brister, fast kanske i andra sammanhang, brister som du inte är medveten om. Genom eftertanke kan du komma till klarhet om hur du kan undvika att begå sådana misstag i fortsättningen, så att du inte trampar vidare i samma spår hela tiden.

En indisk vis man sa: Alla vill vara lärare. Ingen vill vara elev.

Kan du vara en lärare för andra? Är det inte bättre att du ägnar dig åt att upptäcka och övervinna dina egna brister? Den dag du verkligen har något att ge till andra kommer folk att flockas kring dig även om du inte yttrar ett ord. Men innan den dagen kommer kan du lugnt låta andra människor vara ifred. Bråka inte med dem även om de verkar göra en massa fel. Det är inte dem du ska förändra, utan dig själv. Du har inte ansvar för dem, utan för dig själv. Om de gör dumheter så är det ju innerst inne deras problem. Ditt problem är dina dumheter. Förändra dig!

Maria Adkinson

RENNES-LE-CHÂTEAU

Inspirerad av "The Holy Blood and the Holy Grail" planerar jag en liten forskningsresa till Pyrenéerna. Den som vill följa med är välkommen att skriva till

Christian Bratt
Box 5314
102 46 Stockholm

BUDDHASASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:-

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Kontakt

Jag är en 24-årig kille från Sydsverige. Ingenjör, vegetarian, inåtvänd, ensam och blyg. Intresserad av naturvetenskap, yoga, meditation, miljöfrågor och cykelturer. Söker en mjuk tjej. Svar till "Vännen", Sökaren f.v.b.

30-årig tjej söker medmänniska för gemensamma meditationstunder. Svar till "Väst kustbo", Sökaren f.v.b.

Stud. kvinna, 25, med intressen inom litteratur, antroposofi, naturvetenskapliga ämnen önskar bekantskap med likasinnad man. Gärna Örebro län. Svar till "Tvillingsjäl", Sökaren f.v.b.

Symp. velutd. vegetarmann i 40-årene söker en harmonisk kvinna (gjerne makrobiotiker) som kan tenke seg å bo og samarbeide på drømmested ved sjøen i Midt-Norge. Stort hus som vi kan utvikle till kurssted/kurheim, og jord til biologisk dyrk. Her kan drømmen bli virkelighet. Barn må gjerne være med. Ta kont. for flere opplysn. Svar til "Bakom synger skogene", Sökaren f.v.b.

Vår fårgård är lite för stor för oss. Vi är en familj, 15-45 år, deltidjordbrukare. Det finns plats för en familj till. Ni vill kanske utveckla hantverk, grönsaksodling, fiske osv., men måste ha någon inkomstkälla vid sidan om. Svar till "Det goda arbetet, Gotland", Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 10:-. Moms inräknad.

Läs om makrobiotik i tidskriften

Tugga själv

prenumerera.

Beställ också

Cancer och kosthåll

allt från

DRÖMFÖDA FÖRLAG
Fyrislundsg. 36, 754 46 Uppsala

"SJÄLVTILLIT • RELATIONER • KREATIVITET"

"ALLTING har varit positivt. Så positivt att jag känner mig snudd på buren. Stödet från Carin och deltagarna har varit en upplevelse!" (Deltagare i en av succékurserna i våras.) I kursen lär vi oss i en varm och positiv anda hur man LÖSER problem istället för att hänga fast vid dem. hur man slutar tveka och börjar handla och mycket mer. Fyra intensivkurser kommer att hållas i höst. Kursledare: CARIN HOLM. Kursprogram och anmälan:

Box 43216
100 72 Stockholm

KREATIVT FORUM

Telefon:
08-97 66 95

P.S. Intensivkursen "Kvinnor som Vinnare" kommer att hållas i november.

Gåvor

Pierre Benet, Stockholm, 16:-, Carl-Erik Landegren, Halmstad, 58:-, Harald Hjortén, Malmö, 8:-, Ivan Petterson, Södertälje, 8:-, Per Norberg, Västerhaninge, 58:-, Gunnar Fredelius, Stockholm, 11:-, Harvinder Singh, Västerås, 18:-, Hans Bergdahl, Malmö, 8:-, Carl Bährne, Vällingby, 8:-, Thomas Andersson, Oviken, 28:-, Ingrid Ternstedt, Alingsås, 23:- Ivar Granqvist, Piteå, 8:-, Elisabeth Holmström, Gävle, 8:-, M. Inkinen, Järfälla, 8:-. Summa kronor 268:-

Hjärtligt tack!
SM

Världen år 2382

Hur ser det ut i världen om 400 år? 35 skribenter ger sina svar i en bok *Vi tror på framtiden* (Bokförlaget Patro, Stockholm). Eric Dyring skriver om framtidens trafik, Lennart Daléus om energin, Anja Notini om kläderna, Åke Söderqvist om maten (ingen vegetarisk förkunne precis), Hans Nestius om kärlek och samlevnad, Jan Grönholm om det tredje ögat i människan, Per Gahrton om politik som ett sätt att leva o s v. Kvaliteten på bidragen är växlande. Bland det bästa tycker jag är Arne Hegerfors rapport från olympiaden i Aten året 2380.

Det inspirerande med boken är knappast i första hand vissa särskilda inslag, utan snarare själva idén att reflektera över hur världen kommer att se ut om 400 år. (Denna recensent har inspirerats att skriva en egen berättelse - se sidan 34!) Det kan också vara nyttigt att se nutiden som ett århundrade i raden, ett sekel som framtidens människor kommer att se tillbaka på så som vi blickar tillbaka på 1500-talet - med beklaganden och rysningar. Usch, vilken primitiv tid, och oj, vilken tur att man inte levde då!

Kommer våra efterlevande att se på 1900-talet med fasa? Vi kan hoppas det! Men motsatsen kan ju också bli fallet, nämligen om framtidens människor har anledning att tänka på vår tid som den lyckliga tiden, eftersom de själva har det mycket värre... Men låt oss hoppas att de har möjlighet och anledning att verkligen förfasa sig därför att deras värld är bättre än vår!

SM

Präst skriver handbok om nyandligheten

1977 utkom på Skeab pastor Lester Wikströms "Nyandligt", som handlade om nya religiösa rörelser i Luleå stift. Nu har samme man skrivit *Nya religioner mitt ibland oss*, också Skeab. Den vill vara "en liten handbok om nyandliga strömningar i 80-talets Sverige". Wikström skriver kort om 60 rörelser eller verksamheter. För det mesta är texterna alltför kortfattade - boken är på endast 106 sidor - och säger inte mycket. En hel del är dessutom felaktigt eller missvisande. Wikström har tydligen brutit mot den grundläggande regeln för sakriktig information om religiösa rörelser, nämligen att samarbeta med rörelserna, låta dem kommentera texterna i manus.

Hinduismen presenteras väldigt dåligt. Författaren har uteslutit hinduismens/vedantas mest subtila tankar. Beror det på att han inte är intresserad av hinduismen, inte vill tränga in i den utan bara uppfatta den ytligt, eller beror det på att de vedantiska tankarna är så fina att kristendomen har svårt att klara en jämförelse? Författaren hänvisar dock till annan, mer djupgående litteratur.

Lester Wikström beljuger inte rörelserna, men hans arbete är inte så omsorgsfullt, insiktsfullt och ansvarsfullt som man kunde ha rätt att begära.

SM

Svensk lärobok om hypnos

"Då lät Herren Gud en tung sömn falla på mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött". Detta citat från första Moseboken 2:21 har ansetts vara den äldsta kända beskrivningen av hypnos. Vad är då hypnos? Det är inte så lätt att svara på. Hur vidsträckt begreppet hypnos kan vara visas av den första svenska läroboken om hypnos, *Hypnos i teori och praktik* (Veje förlag, Örebro 1982, 328 sidor). Under redaktion av Lars-Eric Uneståhl skriver läkare, tandläkare, psykologer, psykoterapeuter och andra om hypnos ur de flesta tänkbara synvinklar. Hypnosbegreppets historia och innebörd, hypnotiska fenomen och tillstånd beskrivs. Huvuddelen av boken ägnas praktiska tillämpningar inom medicin, psykiatri, psykoterapi, idrott och konst. Det finns också ett avslutande kapitel om självhypnos, som hävdar att all hypnos egentligen är självhypnos. Det kapitlet är användbart för en bred läsekrets och innehåller många praktiska tips för den som vill lära sig använda hypnos för sin egen utveckling. Boken vänder sig dock främst till läsare som är intresserade av hypnos i sin yrkesverksamhet, dvs i första hand läkare, tandläkare och psykologer. För dem är den en mångsidig och stimulerande introduktion.

Nils-Olof Jacobson

Pengafilosofi

Från underbara Amerika flödar idéer som kan göra dig och mig till bättre människor. Nya Tiden har fötts i landet i väster. Därifrån sprids tankarna över världen. Amerikas gurer blir världens gurer. Sverige är receptivt för det amerikanska idéutflödet. En ny amerikansk idé, eller variant av en gammal, slår ned i några svenska medvetanden, gror och spirar sedan upp som en liten avläggare av en amerikansk rörelse.

Framgång i Amerika mäts som bekant i pengar. Att tjäna pengar är där inte bara OK, även i samband med ideell verksamhet, utan det är ju livets mening. Många amerikaner har lärt ut konsten att tjäna pengar. Därför är amerikanerna också världensrikaste folk. Af-färer över hela världen görs ju upp i dollar.

Om en Nya Tidsålderns pengafilosofi undervisas av Leonard Orr, Sverigevän. Det är konsten att bli rik med en ideologisk New Age-överbyggnad. Orrs idéer har slagit rot hos ett gäng svenskar, som gett ut ett häfte, *En konsultation i välståndsmedvetande*.

Läran är mycket amerikansk. Vad sägs om följande? "Pengar är inte alltid lycka – en man som har tio miljoner är inte lyckligare än en man som har nio."

Den lilla skriften från förlaget Tankekraft i Enskede är fylld av nyttig pengavisdom. Jodå! Exempel: "Sanningen är att då vi väljer ett arbete som väcker vår skaparformåga och vårt intresse, så arbetar vi för glädjen av det vi gör. Vi får då tillgång till väldiga resurser av entusiasm och energi som får oss att skapa såväl ekonomisk framgång som hälsa och större tillfredsställelse. När vi uttrycker oss själva i vårt arbete, så skapar vi något av verkligt värde som vi delar med oss av till andra. --- Vi förtjänar att vara framgångsrika när vi gör ett arbete som vi älskar."

Nya Tidens pengafilosofer kör med "bekräftelser", välståndsbekräftelser som skall upprepas i skrift, tal och tanke. Exempel: "Jag förtjänar att vara framgångsrik. Jag har ett värde genom att bara vara mig själv. Människor älskar mig för att jag är mig själv." Och visst, sådana bejakelser kan säkert ge en person en skjuts i riktning mot välstånd.

Härligt amerikanskt är det, när man skall upprepa: "Den enda skillnaden mellan mig och en miljonär är att medan han skapar sin andra miljon, så skapar jag min första." Va? Sådana människor kan väl bara inte hejdas?

All negativitet skall ersättas av optimism och av bejakelser som "bekräftar den rika livskraft som flödar i Dig".

Följande är en daglig övning som kan göra dig till miljonär: "Skriv ned tio till tjugo tjänster Du kan ge till andra som

kan ge Dig kontanter före kvällens slut." Ja, det är något visst med amerikaner! Vad vore världen utan dem?

Se alltid till att du kan få stålar! Du är värd att få det och det är roligt att tjäna pengar! Om du lär ut det lilla häftets pengavisdom, så är den värd 500 kronor för en konsultation. Föreslå det – men begär det inte! Föreslå alltid det som du anser att din vara eller tjänst är värd. Snart är dina penningbekymmer försvunna!

Denna pengafilosofi är en New Age-ideologi. Det rör sig om andlig etik för den Nya Tidsåldern. Den innebär att Du "inte vill ha någon annans pengar såvida han eller hon inte vill att Du ska ha dom". Du är alltså villig att ge för intet. Kunden eller klienten bestämmer priset. Men du skall förhandla dig till en god betalning. Och du kommer att få det. Lita på det! Ty du blir föremål för andras kärlek. Om en människa har svårt att ge dig tillräckligt mycket pengar, visa då hur detta förstärker hennes negativa tankar om hennes egen förmåga att uppnå välstånd!

Men Nya Tidsålderns amerikanska pengafilosofer är inga giriga cyniker. Nej, pengar är oändliga möjligheter, säger de. Pengar är till för att tjäna mänskligheten.

Pröva gärna pengafilosofin själv! Du är säkert värd att leva i välstånd. Och lyckas du, d v s vinner du "penningspelet", så välsigna den dag då du läste denna artikel!

SM

Oss mångalningar emellan

Månen har i alla tider fascinerat människan. Långt före antiken kanske de mest intelligenta förstod att dess faser beror på att den är ett klot som belyses och observeras från olika håll. Det kan ha lett till de en gång så kätterska och revolutionerande tankarna att också den jord vi trampar är ett klot.

Den bok av psykiatern Arnold Lieber som nämndes i dubbelartikeln "Månens påverkan på människor" i Sökaren nr 7-8, 1981, har översatts till svenska och utgivits på Berghs förlag med titeln *Måneffekten*. Edward Brehmers översättning följer väl originalets populära och lite hejiga stil, men det kan inte hjälpas att det som kanske förefaller fräscht på engelska gör ett alltför hurtigt intryck här och var i svensk text, där man får lära sig modernismer som tex nyckelordet "tajmning" och "tajmat" beteende. ... Som helhet är boken mycket lättläst och bör kunna inspirera till mera forskning inom psykobiophysik och kosmobiologi.

Från sin tidiga barndom minns många visan "När månen vandrar på fästet blå". Månen har ofta inspirerat och fascinerat profeter, filosofer, konstnärer och överhuvudtaget känsliga människor, både på ont och gott. Astrologiska föreställningar byggde säkert delvis på verkligt observationsmaterial, man uppmärksammade att människors beteende kan variera med månens periodicitet. I många språk finns motsvarigheter till engelskans lunatic, mångalen.

Åtskilliga kulturer tillämpar ännu månkalendar, och i dessa samhällen är våldshandlingar inte så vanliga. Buddhister har sin fullmåneritual, då man samlas, vakar, beder och sjunger – ett sätt att garantera att ingen råkar illa ut vid denna tidpunkt.

När övergick vi då till att låsa oss vid och "dyrka" soltid i stället, tro på att månrytm bara är känslomässigt trams? Dr Lieber skyller på Galilei. På Keplers tid var det få som kunde skilja på astrologi som urgammal konst och astronomi som nyfödd vetenskap. Galilei kunde det. Hans förkastande av astrologin förledde honom till att vägra tro på något måninflytande, hävdar Lieber. En betydande del av Newtons vetenskapliga storhet visas också av hur han ur Keplers skrifter – fyllda som de är av astrologiska spekulationer – kunde vaska fram det som vi nu kallar Keplers lagar om planeters rörelser. Kanske kastades månbarnet ut med badvattnet? Vad skulle en fördomsfri omläsning av Kepler kunna ge?

Varför finns dessa gamla folkliga föreställningar om måninflytande? Varför kan polis, brandkår, sjukvårdspersonal, så många som arbetar med extrema ytt-ringar av människors beteende, bekräfta (om än lite ursäktande!) att det tycks hända mer våldshandlingar, vansinnesdåd, förgiftningar, okontrollerbara blödningar m m vid fullmåne och i någon mån vid nymåne? Lieber tog itu med att studera detta, statistiskt och vetenskapligt, trots att han tidigt insåg att han skulle möta åtskilliga kollegers motstånd.

Lieber bemöter invändningar från två läkare, Alex Pokorny och Joseph Jachimczyk, vilka icke fick statistisk signifikans i en undersökning av samband mellan mord och måncykeln, därmed till synes vederläggande eller i varje fall inte bekräftande hans data. De två hade noterat tidpunkt för dödsfall, inte för själva våldshandlingen. Det blir då ett systematiskt fel på minst 15 procent – tillräckligt för att fördärva resultatet i en undersökning av så subtila effekter.

Efter många års arbete vågar Lieber nu sammanfatta sina data i teoribildningar. Men det är fortfarande svårt att knyta ihop alla de företeelser som verkar hänga samman med måncykeln. Modern kosmobiologi står inte främmande för tanken att det kan finnas ebb och springflod också i vår individuella kroppsliga kemi. Men det kan endast spåras i ett tillräckligt stort undersökningsmaterial. Eftersläpningen i tid är betydande, även platsen har betydelse, eftersom också breddgraden kan innebära förskjutningar. Och hur hitta alla förmedlande länkar? I många fall rör det sig också om indirekta effekter såtillvida att förändringarna i beteendet kommer till följd av förgiftning, vanligen alkoholförtäring som får mycket kraftigare effekt vid fullmåne än annars, i synnerhet på redan tidigare obalanserade individer. Då spelar också tidpunkten för intagandet roll för vad som kan ses som måneffekten.

Experiment utförda av Frank Brown visar på att urgamla idéer om positiv eller negativ mottaglighet hos organis-

mer, personlig magnetism, börjar kunna beläggas. Om böngroddar placeras i vatten, följer de en rytm i sitt vattenupptagande med maxima vid full och ny måne. Och om två böngroddar placeras i samma kärl, tar den ena upp vatten medan den andra inte gör det! Genom att ändra det omgivande magnetfältet kan rollerna omkastas – de kan tydligen "komma överens om" att den ena skall vara passiv medan den andra är aktiv. ...

Det står helt klart att månens effekt inte kan vara direkt och entydig, men den går vägen över påverkan via kroppsvätskorna. Vattnets natur är inte tillfullo känd, det visar förbluffande förändringar från tid till annan i sina egenskaper. Professor Giorgi Piccardi vid institutionen för fysikalisk kemi i Florens uppmärksammade en gång detta, eftersom hans metod att "aktivera" vatten till att rensa bort kalkavlagringar i stora kokkärl inte ansågs pålitlig nog för industriellt bruk. Han fann att kosmiska störningar förändrade utfällningshastigheten på skilda orter vid olika tider. Kroppsvätskor hos djur och människor påverkas otvivelaktigt på liknande sätt – ett slags "biologiskt tidvatten". I äldre tider förekom det att läkare gav ordination om när ett läkemedel skulle tas på en viss ort, något som väl numera skulle betraktas som ren vidskeppelse. ...

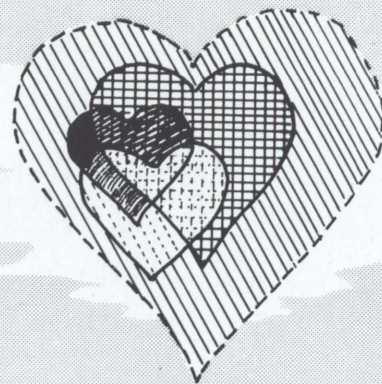
Att månen orsakar vanvett och brottslighet vill Lieber inte påstå – det anser han vore ett missbruk av hans forskning och en dålig ursäkt och undanflykt för kriminella. Men som psykiater anser han att ett förnekande och undertryckande av månens inflytande kan ge sociala spänningar, disharmoni och beklagliga, ofta bisarra resultat. Lieber skriver att "samhällets oförmåga att komma på god fot med den intuitiva sidan av människans natur har resulterat i en omfattande marknad för kosmiskt pseudovetande".

Vad kan nu alla nya fakta få för påtagliga praktiska effekter? Att vara förvarnad genom att titta i en månkalendar vore av värde för många patienter, enligt Liebers erfarenhet. Evenemang som lätt kan spåra ur kan läggas på "lämpliga" tider. I Boston hade man en rockgala utomhus vid fullmåne. Efter katastrofen förbjöd man sådana konserter i staden. Det hade nog räckt att förbjuda dem vid full- och nymåne, tror Lieber. Folk kanske skulle vara förståndiga nog att akta sig för spritmissbruk på dessa riskabla dagar. Andra blir sömnlösa vid fullmåne. De bör då vara aktiva i stället för att oroa sig för att de inte kan sova. Man kan givetvis tänka sig mängder av praktiska tillämpningar av detta kunnande.

För de läsare som händelsevis inte omedelbart skulle inse dessa "nygamla" upptäckters storhet, påpekas det i boken att det enhetliga begrepp som presenteras är jämförbart med Einsteins enhetliga fältteori, med Darwins utvecklingsteori och med Ludwig von Berthalanffys generella systemteori.

Det är nog att ta i! Men varje bidrag till ökad förståelse av mänskligt beteende är högst värdefullt.

Bertil Nilsson

C Adkinson '82

Flödet av kärlek får aldrig öppnas och stängas som en vattenkran.

När du älskar

ska du älska av hela ditt hjärta och aldrig vara rädd att visa din kärlek.

Kärleken kan inte döljas;

den är till för att alla ska se den och erfara den.

Låt din kärlek vara som en öppen bok, som alla kan läsa.

Varför skulle du skämmas för din kärlek?

Kärlek är det underbaraste som finns i världen, låt därför denna gudomliga kärlek inom dig flöda fritt.

Kärlek föder kärlek.

Kärlek är inte blind,

men den ser det allra bästa hos människan som blir älskad och tar därför fram det allra bästa hos henne.

Du får aldrig välja och vraka bland dem du menar att älska.

Håll bara hjärtat öppet

och låt kärleken flöda i lika mått till var och en;

då älskar du med Min gudomliga kärlek – liksom solen strålar den över alla.

Kärlek utesluter ingen,

äger ingen,

för när du har funnit något verkligt underbart

och spännande

längtar du att dela med dig av det,

inte gömma undan det

eller behålla det för dig själv.

Så är det med kärlek.

Om du försöker hålla fast den

så förlorar du den.

Om du ger ut den,

delar med dig av den

så kommer den tillbaka till dig, tusenfalt

och blir till glädje och välsignelse

för alla som får del därav.

Öppna era hjärtan för varandra,

Visa att ni håller av varandra och uppskattar varandra,

och börja göra det nu.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Måndagsgruppen

ABF, Fabiansalen, Sthlm
19.30 varje måndag sedan 31 år.

Upplaga och kvalitet

"Sökarens upplaga är för liten. Tidskriften når inte ut. Sälj mer!" Så får man ibland höra. Några tror att med reklam skulle vi lätt kunna sälja 5 000–6 000 exemplar – i stället för som nu drygt 3 000. Men sanningen är att det görs mycket reklam för denna tidskrift. Vi sänder ut reklamkort med erbjudande om gratis provnummer. Dessa kort kan läggas på brevlådan ofrankerade. De når lämpliga mottagare genom böcker, tidskrifter, bokhandlare m m. Vi annonserar flitigt i lämpliga tidskrifter och tidningar samt i bokkataloger och programhäften. Vi får även in adresser från grupper och enskilda. Den överupplaga på 400 exemplar som vi trycker av varje nummer, går åt som prov till dem som beställer det.

När en tidskrifts förmåga att sälja kommer på tal, måste man ha klart för sig vad slags tidskrift utgivare/redaktion vill göra. Har man ett budskap, som t ex Tidskrift för Hälsa med sitt hälsobudskap, är det självklart att man vill nå ut så brett som möjligt. Man skriver för alla, för Genomsnittspettersson inte minst. Man skriver på sådant sätt att alla, eller nära nog alla, kan tillgodogöra sig innehållet, eller åtminstone stora delar av det.

Men ett sanningssökande, om det är ett kvalificerat sökande, är inte Genomsnittspetterssons angelägenhet, utan något exklusivt, sällsynt. Petterssons intresse för våra

sökarämnen är sensationsbetonat och ytligt och tillfredsställs av förströelsestidningarna.

Eftersom Pettersson inte är en allvarlig sökare, går det inte att vända sig till honom med en tidskrift för sökare, utan man måste skriva för den exklusiva grupp människor som tar de stora sökarfrågorna på samma allvar som vi gör själva. Dessa nöjer sig inte med ett ytligt refererande av sensationshistorier. De har ett seriöst intresse. För dem måste man göra en tidskrift som för den ytlige kan synas tung och tråkig.

Sökaren görs för de sällsynta människor som är allvarliga sökare. Detta begränsar vår förmåga att sälja, men är något som vi måste acceptera. Sökaren är inte svår att läsa. De flesta artiklarna är ledigt skrivna, åtminstone tycker redaktören det själv. Men de kräver ändå något av läsaren. Framför allt kräver de allvar, uppmärksamhet. Sökaren har inget budskap. Den har inte svaren. Den talar inte om vad Du skall tro på eller ansluta Dig till. Den ger informationer om många olika svar, den diskuterar, ifrågasätter och kritiserar. Den ger Dig ett underlag för Ditt eget arbete med livssynsfrågorna. Sökaren är en unik kulturtidskrift. Rekommendera den gärna till Dina sökande vänner!

SM

Per Sellmann:	
New Games – Nya lekar	2
SM:	
Affirmationsteknik	6
SM:	
En kurs i mirakler	8
J. Allen Hynek:	
Vad ni bör veta om UFO	10
Lars Lundmark:	
Konferens om shamanism och healing	16
Jörgen I. Eriksson	
Rolling Thunder, son av Moder Jord	18
Björn Roxendal:	
Tillvarons fasta punkt	23
Åsa Freij:	
Kärleksträning	24
Roland Adlerberth:	
Utländsk bokvandring	27
Sigbritt Eklund:	
Gösta lever av vad naturen ger	31
SM:	
Meddelande från framtiden	34

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor

Redaktör och ansv. utgivare:
Sven Magnusson

Adress:
Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Telefon: 08 - 69 60 27

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 98: -

Halvår 52: -

Postgiro: 70 60 47 - 8

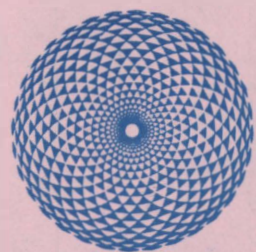
Bankgiro: 372-8128

Annonspriser: (moms tillkommer):

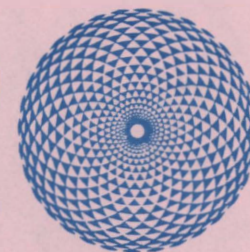
Helsida 1.000: -, halvsida 600: -, småannonser 20: - per spalt-cm, men minst 60: -.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB 1982.

ISSN 0038-0504

Må bättre!

Här är kassetter för dig som vill ladda ditt liv med mer energi och glädje.

Verkningsfulla och enkla övningar under erfaren ledning av Annastina Vrethammar.

Läkande bilder

Våra inre bilder och föreställningar kan påverka våra liv — fysiskt och psykiskt. Filosofer och präster i äldre kulturer använde visualisering som ett redskap för tillväxt och pånyttfödelse. Västerländsk medicin återupptäcker nu visualiseringen som ett läkande redskap.

Med dessa guidade bildmeditationer gör du resor i din egen inre rymd, och får möjlighet att själv använda visualiseringstekniken för ökad hälsa och harmoni.

Bli vän med din kropp

Spänningar i kroppen är vanligare än t.o.m. förkylning, och hindrar oss från att njuta av livet och fungera tillfredsställande. Skapar du full medvetenhet om kroppen, så att du uppfattar dess signaler, ökar du din effektivitet, får en bättre hälsa och en hållbarare harmoni. Denna medvetenhet uppnår du bland annat genom enkla, verkningsfulla avspänningsövningar. Det här bandet ger dig ett par sådana som du själv lätt och skönt kan arbeta med.

Meditera — hämta styrkan hos dig själv

Meditation är en lätt och okomplicerad teknik för att uppnå sinnesfrid, högre medvetande och större effektivitet i vardagslivet. Meditation ökar våra lyckomöjligheter, och olika tekniker har praktiserats i både öst och väst i årtusenden. På det här bandets första sida får du en orientering i olika meditationsmetoder, och på den andra enkla, bekväma övningar för dagligt bruk.

Väck dina energicentra

Allt liv är energi som vibrerar på olika frekvenser — så även vår egen kropp. Energin kan vi få att vibrera på högre, effektivare frekvenser, och då ökar vårt välbefinnande. På sid 1 på bandet bekantar du dig med din kropps mest vitala energicentra, dina så kallade chakras, och lär känna deras innebörd. På sid 2 mediterar du på ett sätt som positivt påverkar dina energicentra och ger dig både djup avslappning och stark uppladdning.

Banden kan köpas direkt genom att Du fyller i en postgirotalong som nedan. Du får då banden skickade på posten (porto ingår). Om Du har eget postgiro, behöver Du bara klippa ur talongen nedan och använda den som underlag.

POSTGIROT SVERIGE

Meddelande till betalningsmottagaren

INBETALNING / GIRERING A

2 • Konto • Avg • Bel •

INBETALNING / GIRERING A

___ ex Läkande Bilder à 49:-
 ___ ex Bli Vän Med Din Kropp à 49:-
 ___ ex Meditera-Hämta Styrkan Hos Dig
 Själv, à 49:-
 ___ ex Väck Dina Energicentra à 49:-
 Totalt kronor

Totalt

Till postgirokonto/personkonto nr	Avgift	Kassastämpel
6 72 77 — 4		
Betalningsmottagare (endast namn)		
New Waves Shanthi Tapes		
Avsändare (namn och postadress)		
Eget kontonr vid girering		
Svenska kronor	öre	

I DETTA FALT FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS - RESERVERAT FÖR POSTGIROT

#

#

#00#